

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/ València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84

Any IX N.º 447

Setmana del 17 al 23
d'abril del 1988

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 90 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"He acabat per pensar
que l'enigma del mal
no és pas més
fascinant que l'acte
més insignificant de
lliurament o d'amor."

Malraux

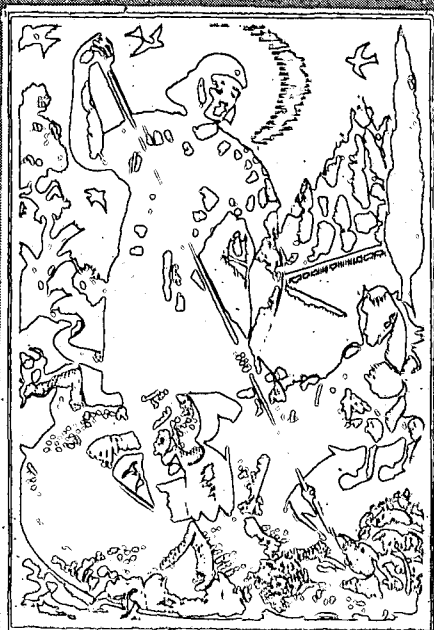
AFINANT

La nostra aportació al Mil·lenari

JOAN E. JARQUE
i JUTGLAR

Aquesta setmana, la vigília de sant Jordi, s'inauguren les celebracions del mil·lenari de Catalunya. És una manera, penso, de posar aquesta efemèride sota la protecció del sant patró de la nostra nació i de reconèixer l'influx essencial que tingué el cristianisme en l'afaiçament del nostre ésser col·lectiu. Almenys aquesta és l'actitud que hauríem d'adoptar els creients davant d'aquestes, ben vingudes, celebracions. Catalunya va néixer i s'ha fet **pregant i treballant**, seguint el lema de sant Benet pare d'Europa i, també per tant, de Catalunya. Prou ens ho recordaren els nostres Pastors: les nostres arrels són cristianes. I el gest del pelegrinatge de tots els Bisbes de Catalunya a Montserrat el dia de la Mare de Déu, per a consagrar al Cor de la Mare l'Església de Catalunya —moment culminant de l'Any Marià tot just encetat el mil·lenari—, ha d'anar acompanyat per l'adhesió cordial de tots els fidels. La nostra fidelitat cristiana, feta d'oració i treball, és l'aportació que ens pertoca com a ciutadans creients i la millor garantia d'una **Catalunya cristiana** a la llinda del proper mil·lenari.

**Aquest diumenge
col·lecta
a favor de la
construcció
del temple de la
Sagrada Família**

Per Sant Jordi s'inicien els actes commemoratius
mil anys de la independència de Catalunya

Sense les arrels cristianes no hi hauria mil·lenari

Un pregon estretament començem les mateixes entranyes de la nostra identitat catalana. Sentir-nos hereus d'una tradició viva de mil anys. Com a cristians, tenim gràcies a Déu perquè "el naixement, la història i la cultura de Catalunya" hagin nascut i s'hagin desplegat a la llum transcendent de la fe, amarares d'esperança de futur i compromeses a bastir un món obert i solidari. La presència cristiana en la forja de la nacionalitat catalana, en l'ordre de la fe, de la política i de la cultura, cal reconèixer ha estat —i és— dinàmica, viva i altament estimable.

Mil anys de fe, d'història i de cultura, és una realitat que ens omple de goig, però també de responsabilitat. Tant de bo, que allò que la història i la llegenda donen a la sempre jove i llieral personalitat de Sant Jordi, la fe i la pàtria ens ho atorguin amb escreix a tots i cadascú de nosaltres.

ACTIVITATS DE L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

PEREGRINACIONS

PELEGRINATGE MARIÀ A POLÒNIA

Dies del 21 al 28 de maig

VISITANT:

Varsòvia
Gdańsk
Poznań
Wrocław
Santuari de Czestochowa
Cracòvia
Kielce
Varsòvia

PELEGRINATGE A TERRA SANTA "ESPECIAL JOVES"

Dies del 4 al 12 de juliol

VISITAREM

JUDEA I GALILEA

Comprèn: l'allotjament a Jerusalem, mitja pensió, viatge amb avió i autocar.

Assegurança.

Joves de 18 a 30 anys amb una certa formació religiosa.

ASSOCIACIÓ D'AMICS
Catalunya Cristiana
ORGANITZA:
PEREGRINACIÓ A TERRA SANTA
Dies: del 4 al 12 de juliol 1988
ESPECIAL JOVES

VISITANT:

JUDEA: Jerusalem cristiana i Jerusalem jueva. La ciutat dels Patriarques, la fortalesa de Masada, el Mar Mort, Betlem, l'Herodium i Betania.

GALILEA: Regió de la Galilea. Llac de Tiberiades, Tagba i la Muntanya de les Benaurances.

PREU: ESPECIAL JOVES

COMPREN: L'allotjament a Jerusalem, sacs de dormir, mitja pensió, autocar a l'aeroport, tant a l'anar com al tornar, així com els dies 7 i 8 per anar al Mar Mort i a la Galilea.

CONDICIONS: Joves de 18 a 30 anys amb una certa formació religiosa i desig d'aprofundir en la Bíblia. Cal passaport vigent.

INFORMACIÓ: ASSOCIACIÓ D'AMICS CATALUNYA CRISTIANA
Plaça Urquinaona, 11, 3er., 3a. A. Tel. 301 37 18. 08010 BARCELONA.

L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA CONTRIBUEIX ECONÒMICAMENT QUE CADA SETMANA SURTI AL CARRER CATALUNYA CRISTIANA

PER INFORMACIÓ: Plaça Urquinaona, 11 - 3er. 3a. A
08010 BARCELONA - Telf.: 301 37 18

**FES-TE AMIC...
T'esperem!**

EDITORIAL

La setmana passada s'han produït dues notícies religioses importants, l'una d'àmbit nacional i l'altra per a tota l'Església i que, al nostre entendre, tenen una certa connexió: ambdues van en la línia de reafirmar la voluntat d'aplicar el Concili Vaticà II, en un esperit de diàleg i d'obertura però sense cedir en res ni a la intransigència obtusa de l'integrisme ni a la desorientació del progressisme. El Papa, amb una carta adreçada al cardenal Ratzinger, ha manifestat clarament quina és la posició de l'Església davant de l'entossudiment del bisbe Lefèbvre; nomenant monsenyor Fernando Sebastián, com a bisbe coadjutor amb dret de successió de l'arquebisbat de Granada i el doctor Ricardo Blázquez com a auxiliar de Santiago aporta a l'episcopat espanyol dos caps ben organitzats amb una sòlida formació teològica.

La carta al prefecte de la Congregació per a la Doctrina de la Fe ha estat oportuna per esbandir rumors que circulaven sobre l'afer Lefèbvre, tant donant per feta una reconciliació "claudicant" per part de la Santa Seu, com pronosticant una ruptura inevitable; rumors als quals el silenci, comprensible, de Roma no feia sinó donar-los ales. De la lectura d'aquesta carta se'n treu la conclusió

Dues notícies amb un denominador comú: la fidelitat al Concili

que el Papa vol que continuïn "els esforços que ha realitzat la Seu Apostòlica des del principi de l'existència de la 'Fraternitat' per assegurar la unitat eclesial", però sense cedir en la tasca de la "sana renovació" de l'Església "segons la doctrina i l'esperit del Concili", i remarca molt oportunament que el refús d'aquesta renovació "també està en contrast amb el principi de la Tradició viva de l'Església", llevant als que s'anomenen "tradicionalistes" la raó amb la qual pretenen donar-se aquest qualificatiu. Cal remarcar que, per primera vegada, si no anem errats, en un document oficial ni que sigui de to menor com una carta, s'afirma que "els abusos en la línia de l'aspiració a la renovació" volguda pel Concili, "en la mesura en què obliden els valors essencials de la doctrina catòlica sobre la fe i la moral i en altres camps de la vida eclesial com la litúrgia", poden ser el motiu, encara que no

el justifiquin, del refús de la "sana renovació". La carta, encara, expressa la "comprensió" del Papa per "l'actitud que assumeixen les persones, els grups o els ambients vinculats amb l'una o l'altra tendència, especialment després d'un esdeveniment tan important com ha estat en la història de l'Església l'últim Concili"; comprensió que el Papa espera que es vegi corresposta per part de tothom compartint la seva "profunda convicció que l'Esperit de la veritat va parlar d'una manera particularment solemne i autoritzada per mitjà del Concili Vaticà II, preparant l'Església per entrar en el tercer mil·lenni després de Crist."

Els nomenaments episcopals espanyols esmentats, per altra banda, es poden interpretar, i algú ja ho fet així, com una voluntat de posar ordre i sentit comú en el terreny doctrinal dins de l'Església espanyola. Monsenyor Sebastián ha estat nomenat per una seu en la qual hi ha una Universitat Pontifícia un bon xic conflictiva, i el doctor Blázquez col·laborarà, des de dins de la Conferència, en la mateixa tasca, potser preparant-se, com ja s'ha insinuat, per a succeir monsenyor Mauro en la diòcesi salmantina.

Carta de Joan Pau II al cardenal Ratzinger

"Al senyor cardenal Joseph Ratzinger, prefecte de la Congregació per a la Doctrina de la Fe.

En aquest període litúrgic tenen per a nosaltres una peculiar actualitat les paraules amb les quals Crist el Senyor donà als Apòstols la promesa de l'Esperit Sant: 'Jo demanaré al Pare i us donaré un altre Paràclit, perquè estigui amb vosaltres sempre'.

L'Església en tots els temps ha estat guiada per la fe en aquestes paraules del seu Mestre i Senyor, segura que gràcies a l'ajuda i assistència de l'Esperit Sant romaniria sempre en la Veritat divina conservant la successió apostòlica mitjançant el Col·legi dels Bisbes, units al seu Cap, el successor de Pere.

L'Església ha manifestat aquesta convicció de la fe també en l'últim Concili, que va reunir-se per confirmar i refermar la doctrina de l'Església heretada de la Tradició existent des de gairebé XX segles. Estem profundament convençuts que l'Esperit de la veritat parlà de manera particularment solemne i autoritzada per mitjà del Concili Vaticà II, preparant l'Església per

entrar en el tercer mil·lenni després de Crist.

En aquest període postconciliar som testimonis d'un gran treball de l'Església en fer que aquest 'novum' constituït pel Vaticà II penetri de manera adequada en la consciència i en la vida de cada comunitat del Poble de Déu. Tanmateix, juntament amb aquest esforç han sorgit també tendències que, en el camí de la realització del Concili, creen una certa dificultat. Una de les tendències és caracteritzada pel desig de canvis que no sempre estan en sintonia amb l'ensenyament i amb l'esperit del Vaticà II, encara que vulguin referir-se al Concili. Aquests canvis voldrien expressar un progrés, i per això a aquesta tendència se li dona el nom de 'progressisme'. El progrés, en aquest cas, és una aspiració vers el futur, que trenca amb el passat, no tenint en compte la funció de la Tradició que és fonamental a la missió de l'Església, per tal que ella pugui romandre en

JOANNES PAULUS PP. II

la veritat que ha rebut de Crist el Senyor i dels Apòstols, i que ha estat custodiada pel Magisteri.

La tendència oposada que habitualment es defineix com 'conservadorisme', o bé 'integrisme', s'atura en el mateix passat, sense tenir en compte la justa aspiració vers el futur, com s'ha manifestat precisament en l'obra del Vaticà II. Mentre la primera tendència sembla reconèixer com a just allò que és nou, l'altra, en canvi, veu allò que és just només en allò que és 'antic', considerant-ho sinònim de la Tradició. L'Església igual com aquell amo de casa de l'Evangeli, treu amb sagacitat 'de les seves arques allò que és vell i allò que és nou', romanent absolutament obediència a l'Esperit de la veritat que Crist donà a l'Església com a guia diví. I l'Església realitza aquesta delicada obra de discerniment per

mitjà del Magisteri autèntic.

L'actitud que assumeixen les persones, els grups o els ambients vinculats amb una o altra tendència, pot ser comprensible en certa mesura, especialment després d'un esdeveniment tan important com ha estat en la història de l'Església l'últim Concili. Si per una part aquest ha afavorit una aspiració a la renovació (i en això també es troba un element de 'novetat'), per altra, alguns abusos en la línia d'aquesta aspiració, en la mesura en què obliden els valors essencials de la doctrina catòlica sobre la fe i la moral i en altres camps de la vida eclesial, per exemple el litúrgic, poden i fins i tot han de suscitar una justa objecció. Tanmateix, si amb motius d'aquests abusos es rebutja tota saludable 'renovació' d'acord amb l'ensenyament i l'esperit del Concili, aleshores aquesta actitud pot conduir a altra desviació que també contrasta amb el principi de la Tradició viva de l'Església.

La Congregació per a la Doctrina de la Fe té una importància clau en l'àmbit d'aquest ministeri, com ho demostren els documents que en aquesta matèria de fe i moral ha publicat aquest Dicasteri els darrers anys. Entre els temes que ha hagut d'ocupar-se la Congregació per a la Doctrina de la Fe en els últims temps, hi figuren també els problemes relacionats amb la 'Fraternitat de Pius X', fundada i dirigida per l'arquebisbe M. Lefebvre.

Vostè coneix molt bé els esforços que ha realitzat la Seu Apostòlica des del principi de l'existència d'aquesta 'Fraternitat' per assegurar la unitat eclesial en relació amb l'activitat d'aquesta. L'últim dels esmentats esforços ha estat la visita canònica feta pel cardenal E. Gagnon. Vostè, senyor cardenal, s'ocupa d'aquest cas de manera particular. Per tot això vull ratificar-li el meu desig que continuïn els esmentats esforços; no deixem d'esperar que —sota la protecció de la Mare de l'Església— produeixi el seu fruit per a glòria de Déu i salvació dels homes."

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Joan E. Jarque i Jutglar
Sots-director: Francesc Malgosa i Riera
Edita: Fundació Catalunya Cristiana
Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós
Disseny: Josep Samper i Aledo
Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/. València, 244, 2on. Tels.: 215/27 39 - 28 05 - 27 84 08007 Barcelona
Impressora: Publiograf, S.A.L. Consell de Cent, 224. Barcelona D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.680 Ptes.

Europa: 8.580 Ptes. □ Amèrica: 10.530 Ptes. □ Àsia, Àfrica: 11.280 Ptes. □ Filipines: 11.280 Ptes. □ Àsia: (més oriental) 14.080 Ptes. □

RESPIR

FIDELITATS

Prego que em siguin concedides la fidelitat i la perseverança. Fóra més exacte que digués: la fidelitat en la perseverança, perquè hi ha fidelitats que opten pel canvi, potser pel trencament i tot. I no voldria que algú es pensés que parlo amb ironia. La fidelitat fonda pot dur a situacions dramàtiques, doloroses, difícils. El discerniment que tota fidelitat en crisi demana pot desembocar en la continuïtat o en el canvi. Tothom ha de vigilar a no condemnar mai ningú des de la seva pretesa solidesa. Ningú no pot judicar ningú segons la pròpia tria. Allò que cal a tothom és esforçar-se perquè les fidelitats siguin fondes, a risc dels patiments que sigui. De tota manera, no hi pot haver cap mal, ben al contrari, de demanar la gràcia de ser fidel en la perseverança.

MIQUEL ESTRADÉ

D'entrada no em sembla pas malament això de commemorar el mil·lenari de l'existència de Catalunya com a poble independent. Encara que les cronologies puguin estar subjectes a marges d'error, encara que l'episodi concret de deixar de pagar tribut al rei franc Hug Capet per part del comte Borrell pugui ser més anecdòtic que no pas significatiu, tot i això les efemèrides sempre ajuden a refrescar la memòria en problemes d'identitat individual i col·lectiva. No perdent la noció dels orígens, correm menys perill de perdre l'identitat: no sóc pas jo qui ho ha de recordar.

Tanmateix, en la commemoració d'aquest mil·lenari crec que no seria gens desavinent relacionar el fet de la independència amb el fet de la **continuitat**. Els investigadors de la història sostenen que no podem parlar amb tota propietat de naixement d'un poble en el sentit modern de la paraula: els catalans d'ara fa mil anys amb prou feines eren conscients de la seva independència política i molt menys de la seva entitat com a catalans. Però sí que podem afirmar com a cert una cosa sobre els nostres antecessors mil·lenaris: tenien una fe religiosa, formulada i practicada amb més o menys rigor teològic i litúrgic, però compartida per diversos pobles d'Europa. Aquella gent senzilla sabia de cert que els seus **senyors** eren els **prínceps cristians** per als qui demanaven a Déu "pau i concòrdia" en les seves oracions. Perquè la realitat era que la pau i la concòrdia entre aquells "prínceps cristians" no sovintejava pas tant com era de desitjar.

He subratllat abans l'aspecte de la "continuitat", perquè això té a veure amb la fe religiosa que he esmentat. El cristianisme, aglutinant polític de primer ordre en aquella època, se sostenia en la pervivència, molt viva entre aquella gent, de la idea de l'imperi romà com a entitat encara no desapareguda del tot. Fixem-nos que l'èxit de Carlemany com a fundador, en certa manera, de l'Europa medieval en la forma del Sacre Imperi, va venir molt determinat per la

Entorn del mil·lenari

JORDI BASSAS I RIBALTA

seva coronació com a **rei de romans** pel Papa el dia de Nadal del 808 a la catedral de Reims.

Així vull dir que sense el fet de la romanitat pervivent, no podríem avui pas parlar de catalanitat. I no sols pel factor purament lingüístic del fet que la nostra llengua és el propi llati en la seva evolució local, sinó perquè la idea de l'Imperi com a entitat a restaurar fascinava tant la ment dels cabdills bàrbars, que la mateixa idea d'Europa no s'explica sense això. L'empenta que duia l'Islam en expansió era prou forta com per arribar a establir un nou imperi ecumènic fins als últims racons del Continent —i no sols per la força de les armes, sinó pel formidable impacte de la seva refinada cultura, oberta i progressiva. Però, l'Islam va ser aturat a Poitiers i a Covadonga de la mateixa manera que el gran Àtila havia estat aturat a les portes de Roma. Certament, hi havia alguna cosa de sobrenatural en aquell imperi romà corrupte i decadent, que el feia invulnerable a qualsevol intent de substitució.

Catalunya, com a país de marca, de frontera, i de confrontació directa entre l'imperi **christianorum** i el Califat, es deuria trobar, ara fa mil anys en una situació ambigua de convivències i de sincretismes polítics i religiosos. I en la Catalunya encara no "reconquerida" no hi devia pas haver **ocupació àrab** pròpiament parlant, sinó una relativa dependència política respecte de Còrdova amb una població majoritàriament cristiana que no podia practicar lliurement la seva religió. Els imperatius que motivaran la "Reconquesta" podran tenir com a causes immediates ambicions personals de la noblesa franca i visigòtica sobre terri-

toris, però, contemplats en profunditat, s'haurien de definir amb aquell terme encunyat per Toynbee, **palingènesi**, quan es refereix a una llei que sembla present en la història dels pobles i que tendeix a **tornar a generar** allò que, en el seu moment, havia constituït una unitat geopolítica: en el nostre cas, l'imperi romà.

Així va néixer allò que més tard s'anomenaria Europa: al nord i a l'est amb terres guanyades al paganisme germànic i eslau, i al sud amb les terres recuperades a l'Islam, sobre tot a la Península Ibèrica. Catalunya es trobava en aquest segon rengle, i sens dubte que això ha afaïçonat el nostre tarannà col·lectiu. A vegades parlem molt de l'"europeïtat" de Catalunya enfront d'una suposada "africanitat" de la resta d'Espanya. Aquest és un dels tòpics que cal desfer. En primer lloc, perquè Europa i Àfrica són dues entitats que, de per elles mateixes, no defineixen cap especificitat cultural (recordem que el Nord d'Àfrica va ser un focus important de cultura, primer cartaginesa i després romana i cristiana). En segon lloc, perquè a la part nord de la Península va haver-hi la important ruta de Santiago que li va obrir les portes a tota l'Europa cristiana; i en aquest sentit Castella i Lleó van tenir molt més contacte que nosaltres amb les influències culturals europees.

Per això, hem de dir que l'especificitat de Catalunya, el nostre fet nacional, ve definit molt més per allò que ens unia amb la resta de l'**orbis Christianorum** que no pas pels trets diferencials. Ara fa mil anys, el nostre trencament amb el vassallatge dels Capets francs no va fer altra cosa que refermar el principi de la igualtat que tots els "prínceps cristians" davant de l'Imperi recuperat de les seves cendres. I, si algun missatge d'actualitat pot tenir la celebració del mil·lenari, penso que pot ser aquest: les relacions de vassallatge entre persones i entre pobles han d'evolucionar cap a relacions d'igualtat en la dignitat: aquesta és la millor forma de contribuir a la pau del món i de romandre fidels a la tradició cristiana, que és el patrimoni més important de la nostra filiació europea.

El pensament nacionalista de Jordi Pujol manifestat en diverses obres combina la reivindicació de la tradició catalanista i la reflexió personal al servei del seu plantejament polític. Per exemple, a **Una política per Catalunya** (1976), Pujol fa una reivindicació àmplia de la tradició política catalanista: al costat de l'enaltiment del nacionalisme biològic de Prat de la Riba —el gran ordenador institucional del país— destaca la importància que dóna a figures tan variades com Macià, Nin, Comorera i fins i tot la CNT. Però, malgrat això, Pujol s'ubica dins els corrents del pensament catalanista de base catòlica.

La inspiració catòlica del pensament nacionalista de Jordi Pujol

Efectivament, deixant de banda el pensament del canonge Carles Cardó —que també hi apareix present— és la influència de Raimon Galí durant l'etapa formativa en el grup "CC" (Catalunya i Cristianisme), l'element més determinant de la incipient formulació catòlica de Pujol, que després d'uns anys quallarà en el llibre **Construir Catalunya** (1980) —versió original de 1958—: hi ha una concepció

JOAN LLUÍS
PÉREZ-FRANCESCH

comunitària i mística del nacionalisme, de base cristiana, en la qual es deixa entreveure la concepció provinent de la filosofia romàntica sobre la nació i de l'esperit nacional de la qual la figura del bisbe Torras i Bages n'és la més destacable. De tota manera, s'obre també

a versions més obertes, en la línia d'un Jaume Bofill i Mates des de l'àmbit catòlic o d'un Antoni Rovira i Virgili des del corrent liberal.

A través de Raimon Galí trobem també la influència del pensament vitalista de Henri Bergson, que determina des d'un altra punt de vista la concepció metafísica de la nació i la preocupació per l'impuls creador aplicat a tot el grup social català. També Péguy, es-

pecialment a finals dels anys 50 i començament dels 60, porta Pujol a defensar unes posicions polítiques més avançades que les admeses llavors per l'Església jeràrquica del moment; un cristianisme ecumènic que separa Pujol alhora de les posicions de la Unió Democràtica de Catalunya, més en la línia Maritain.

D'aquests i d'altres elements, Pujol conclou la necessitat de fonamentar un nou nacionalisme català que s'ha de canalitzar en un nou moviment polític: la Convergència Democràtica de Catalunya, un moviment de revitalització nacional de Catalunya, de "fer país". Una conclusió encara vigent.

ARA MATEIX

Hi ha molta gent que es mostra sorpresa si els parles de la Parròquia en un sentit positiu. Propis i estranys —vull dir creients delerosos d'una secularització dràstica i laïcistes no creients— han convergit en una subestimació precipitada de tot allò que és projecció social de la fe. Ara ja llegim, en algun paper, que el procés secularitzador no ha anat tan de pressa com alguns volien i esdevé notícia, per exemple, allò que la gent menys il·lustrada ja sabia: que, àdhuc a la ciutat de Barcelona, la majoria de gent que es casa "encara" ho fa per l'Església... Però continua dominant una sensació, diguem-ne, pública, de fallida eclesial, que es passa de rosca. I, com deia, de la institució parroquial molta gent —propis i estranys— no en donarien gran cosa. Doncs bé, malgrat deficiències i problemes importants, dels quals ja parlarem un altre dia, si s'escau, hi ha símptomes notoris d'una vitalitat religiosa renovada, especialment perceptibles a la Parròquia, aquesta llera humil per on discorren —a vegades ignorant-la— una bona part de les aigües canviants de l'Església.

Com ja s'esdevingué per Nadal, una enquesta de boca a boca, simple però fiable, permet de comprovar una assistència creixent de fidels a les celebracions de Setmana Santa i Pasqua. Tant a les ciutats —malgrat l'èxode vacacional— com als pobles. Però no és en aquest punt on vull aturar-me, sinó en un altre tant o més significatiu: l'increment de la participació juvenívola a moltes parròquies.

D'un temps ençà, van prenent empenta, a diversos indrets, unes joventuts parroquials que comencen a relacionar-se entre elles i a organitzar-se. És important que

La parròquia, els joves i la paràbola del ciment

J. CARRERA PLANAS

ho facin perquè, isolades, ni arribarien a prendre consciència de la seva identitat, ni madurarien la seva dimensió laïcal, ni podrien projectar accions inter-parroquials, ni aconseguirien quadres dirigents. Són joves de les noves generacions —a vint anys del maig francès i a tretze de la dictadura— crítics, com cal, però lliures dels tics de la contestació tòpica, que no tenen problema a manifestar-se creients sense subterfugis, ni recelen per sistema de l'Església. La seva organització —o més aviat coordinació— i els seus mètodes de treball són simples: projecten la fe sobre la seva realitat tal com és, sense la mediació d'interpretacions ideològiques, i posen l'accent, com és propi de la Parròquia, en la dimensió geogràfica que els aplega, més que no pas en la sociològica la qual, tanmateix, no obliden. Acostumen, també, a donar una importància especial a la celebració de la fe, aportant saba renovadora a la litúrgia

parroquial. El seu creixement notable acredita l'oportunitat d'aquesta iniciativa pastoral, que val la pena ajudar.

Hem sentit parlar molt de dificultats entre parròquies i moviments —jo penso que amb exageració— i, a sobre, ara es comença a parlar dels anomenats "nous moviments". També s'ha gastat molt de temps volent fer néixer de grups especialitzats una conjunció que potser seria més lògic fer sortir, en primer lloc bé que no exclusivament, dels qui tenen vocació de globalitat. És aquí on m'agrada fer servir la paràbola del ciment: els moviments han estat i —esperem-ho— els nous podran ser, també, magnífics carreus. Però cal, per tal d'afavorir la cohesió entre tots, un ciment. El ciment és el carisma d'acollir i posar en comunió tots els carismes, és la vocació de fer forta la llera perquè les aigües hi puguin discórrer.

Dels preveres va dir el Vaticà II: "Cal que acostin les diferents mentalitats, per tal que ningú no se senti estrany en la comunitat cristiana. Són defensors del bé comú..." (Decret de vida i minist. dels prev., 9) I el nou Dret Canònic prescriu als rectors que s'esforcin "perquè els fidels visquin la comunió parroquial i se sentin membres tant de la diòcesi com de l'Església universal i prenguin part en les iniciatives que promouen aquesta comunió i la sostinguin." (Cànon, 531,2).

Ara bé, sols, els preveres no aconseguiran la desitjada integració de la comunitat eclesial. Cal suscitar un laïcat que comparteixi aquesta mateixa vocació. Les joventuts parroquials, ara naixents, poden assumir, en el seu terreny, aquesta missió. Com haurà de ser assumida, semblantment, en el món dels adults.

CATALUNYA

Inaugurada la nova biblioteca de Ciutat Badia

La nova Biblioteca de Ciutat Badia, una de les més modernes de la xarxa de biblioteques públiques de la Generalitat, que ha comptat amb un pressupost global de 127 milions de pessetes, va ser inaugurada per Jordi Pujol.

Dissenyada per l'equip d'arquitectes d'Oriol Bohigas, la nova biblioteca té possibilitat d'allotjar en el seu interior 200 persones i compta actualment amb un fons documental de 15.000 volums, encara que la seva capacitat pot assolir els 40.000 documents. El fons inicial procedeix de l'antiga biblioteca "Vicente Aleixandre" de Ciutat Badia.

De la inversió total, 120 milions s'han destinat a obres i mobiliari, 6 milions a fons bibliogràfic i 1,5 als serveis de fonoteca.

El centre que a més a més del servei habitual bibliogràfic ofereix el préstec de material sonor, disposa de 1.250 documents sonors entre cursos d'idiomes, música clàssica i moderna, en disc, cassette i disc compacte.

L'Institut Margarida Xirgu demanda l'alcalde de l'Hospitalet

El director de l'Institut Margarida Xirgu, Joan Sales, ha presentat davant el jutjat una demanda contra l'alcalde de l'Hos-

pitalel, Joan Ignasi Pujana, per l'incompliment d'un decret firmat pel mateix alcalde. Segons aquest decret, els 840 alumnes del Margarida Xirgu haurien abandonat els barracons on fan classe a causa de les emanacions tòxiques de la fàbrica Rossich i Puigdemolles, que és a tocar de l'institut.

L'Institut Margarida Xirgu va ser inaugurat el setembre del 1986, i els alumnes matriculats en aquest centre no han pogut completar cap curs amb normalitat. Quinze dies després de la inauguració, alumnes i professors van començar a patir diversos trastorns, com marejos o náusees que, segons tots els indicis, eren motivats per les emanacions de gas toluè provinents de la fàbrica Rossich i Puigdemolles.

S'avisa els escolars a desconfiar de la publicitat

Un informe de la Generalitat sobre el consum dels escolars catalans ensenya els nens a desconfiar de la publicitat "que incita a adquirir coses innecessàries o inútils". El programa d'educació per al consum a l'escola es va engegar en una primera etapa l'any 1983. El curs que ve començarà una segona fase amb unes jornades de formació per als mestres que vulguin aplicar aquesta experiència en el seu centre educatiu.

La publicitat és l'element que apareix més sovint en la guia orientadora per als mestres. "La societat de consum es caracteritza per la producció en sèrie, la possibilitat de comprar a terminis i el desenvolupament del marketing", diu l'informe. En aquest últim aspecte, en què té un paper primordial la propaganda, s'entreté per alertar que una bona campanya pot

aconseguir de "vendre un objecte inútil i car" i que tot aquells consumidors que no tinguin prou capacitat econòmica se sentin frustrats perquè no poden comprar un producte determinat.

ESPANYA

El Govern Balear reivindica enèrgicament més diners de Madrid

El conseller d'Economia i Finances balear, Alexandre Forcades, expressa l'alarma que es respira en el govern de les Illes davant els problemes de finançament autonòmic i d'autogovern, amb expressions que sorprenen en boca d'un militant d'Aliança Popular (AP). "Hem d'adoptar una actitud reivindicativa i fins i tot independentista —diu— davant del govern de Madrid. No hem de tenir cap por de defensar la nostra autonomia i els nostres diners. Ja n'hi ha prou d'anar amb temors i de mantenir-nos dins d'una actitud de colonialisme. Les Illes han de continuar lluitant per aconseguir un autèntic règim d'autogo-

vern."

Forcades és el conseller revelació del govern presidit pel també aliancista Gabriel Cañellas i ha estat l'impulsor del recurs que ha presentat el govern balear contra el sistema de finançament autonòmic. Anteriorment havia acollit a Mallorca els consellers d'Economia i Finances de diverses comunitats autònomes per fer front comú contra els resultats del model financer que aplica el govern central.

50 milions per reformar establiments tradicionals de Madrid

La Cambra de Comerç de Madrid ha censat durant vuit anys un total de 608 establiments a tota la regió que han estat distingits com a "tradicionals". El requisit principal d'aquests negocis per rebre el títol és el d'haver estat fundats abans de l'any 1900. Fa poc, l'Ajuntament de Madrid i la Cambra de Comerç i Indústria han firmat un conveni per subvencionar la reforma d'aquest tipus d'empreses, per la qual cosa s'ha previst una inversió de 50 milions de pessetes durant el present any.

MÓN

Problemes "tècnics" impediexen que surti l'únic periòdic de l'oposició a Nicaragua

El diari opositor nicaragüenc "La Prensa" ha deixat de circular per manca de paper. La seva comercialització la controla el Govern sandinista de Managua.

Juristes soviètics volen que l'URSS entri a la Interpol

Nombrosos juristes soviètics es van pronunciar, en el diari Soviètskaia Rossia, a favor de l'entrada de l'URSS dins la Interpol, l'organització que posa en contacte les policies criminals. La decisió, van explicar ells, va ser presa per tal de lluitar més eficaçment contra la criminalitat internacional. El diari cita com a exemple d'aquest tipus de criminalitat la sortida del país de nombroses obres d'art i el trànsit de droga pel seu territori.

DIA DE SANT JORDI

UN LLIBRE I UNA ROSA

El millor obsequi,
els llibres de les col·leccions de:

Catalunya
Cristiana

Podeu adquirir-los a totes les llibreries o bé, emplenant i enviant la butlleta adjunta a:
FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA, c/ València, 244, 2n. - 08007 Barcelona, o també a: ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA, Pl. Urquinaona, 11, 3^a, 3^a - 08010 Barcelona.

BUTLLETA DE COMANDA

Envieu-me els llibres que senyalo amb una creu:

COL·LECCIÓ CULTURA I PENSAMENT

☐ N° 1 L'EVOLUCIONISME AVUI
de Francesc Nicolau 800,- ptes.	☐ N° 5 SOM HUMANS
de Francesc Gamissans 1.000,- ptes.
☐ N° 2 ORIGEN I ESTRUCTURA DE L'UNIVERS
de Francesc Nicolau 800,- ptes.	☐ N° 6 EL DR. ALMERA I LA SEVA ESCOLA DE GEOLOGIA
de Francesc Nicolau i Joan Valls 850,- ptes.
☐ N° 3 AFINANT
de Joan E. Jarque i Jutglar 800,- ptes.	☐ N° 7 LA CÈL·LULA I LA REPRODUCCIÓ DELS ÉSSERS VIUS
de Francesc Nicolau 1.000,- ptes.
☐ N° 4 LA CONSTITUCIÓ DE LA MATÈRIA
de Francesc Nicolau 950,- ptes.	

COL·LECCIÓ MISCEL·LÀNIA

☐ N° 1 EL SENY D'UN POBLE de Xesc Soliu 1.500,- ptes.
☐ N° 2 EL PETIT GRAN DO de Pere Ribot 1.200,- ptes.
☐ N° 3 QUAN LES COSES PARLEN de Xesc Soliu 1.800,- ptes.

Forma de pagament

- ☐ Xec que adjunto ☐ Gir postal

Nom.....
Domicili.....Població.....D.P.....
Província.....

Dues noves ordenacions a Barcelona

Els nous diaques permanents treballaran en la Pastoral de la Salut i en la marginació social

BARCELONA.—El passat diumenge 10 d'abril el senyor bisbe auxiliar de Barcelona Lluís Martínez i Sistach ordenà de diaca el senyor Bartomeu Mayoral i Herrero a la parròquia barcelonina de Sant Miquel dels Sants, a la barriada de Gràcia. El nou diaca, casat i pare de família ha rebut missió a l'interior de la Delegació diocesana de la Pastoral de la Salut.

També el proper diumenge dia 1 de maig i a la parròquia del Corpus Christi, també de Gràcia, l'esmentat senyor bisbe Lluís conferirà l'orde diaconal al senyor Ferran Vidal i Campderrós. El senyor Vidal, casat i pare de família, exercirà la seva missió en el camp de la marginació social. Amb aquestes dues ordenacions el nombre de diaques permanents de la diòcesi de Barcelona arriba als trenta-tres. Els candidats que es troben en etapa preparatòria són actualment una quinzena.

O.C.

Carta de Joan Pau II, amb motiu del Mil·lenari del Baptisme del Rus

Kiev, punt de trobada entre l'Orient i l'Occident

"Aneu arreu del món". Així comença la Carta apostòlica de Joan Pau II amb motiu del mil·lenari de la Cristianització del Rus. Estructurat en sis parts gairebé totes importants, aquest text, després d'haver recordat amb vigor la teologia del baptisme, es refereix llargament a la història d'aquest esdeveniment, i a les conseqüències espirituals i culturals considerables. Aquí s'arrelen en efecte a les més profundes aspiracions vers la plena unitat de les esglésies d'Orient i Occident. Unitat que s'inscriu, en virtut de la mateixa tradició cristiana comuna de l'Orient i de l'Occident, en la cohesió del continent europeu.

I Units en la gràcia sacramental

En la gratitud per un baptisme, gràcies al qual, "fa mil anys, sobre les riberes del Dnieper, a Kiev, la capital del Rus", fou transmesa l'herència cristiana "a les nacions russa, ucraïnesa i bielorrussa", el Papa invita a reflexionar "sobre el misteri salvífic del baptisme en si mateix".

Es en esperit de fe que Joan Pau II creu feresment d'aquest esdeveniment, "punt de partida d'una nova onada de santedat", "una nova i important etapa en el desenvolupament del cristianisme". Reflexió que el Papa conclou en aquests termes: "Amb immensa veneració, ens inclinem davant d'aquest misteri, després d'aquests mil anys, meditem la profunditat i la força, primer en els qui foren "protagonistes" del baptisme del Rus, després de tots aquells que han seguit les seves petjades i en cada un d'ells, acollint pel baptisme el poder santificant del Paraclet."

II "Quan arribà la plenitud dels temps..."

Joan Pau II procedeix a continuació a una anàlisi de les circumstàncies històriques que determinaren i acompanyaren el procés d'aquesta cristianització, "preparada per les temptatives guiades en el segle IX per l'Església de Constantinoble". Fet decisiu: en el segle X, l'evangelització és assegurada per missioners vinguts no solament de Bizanci, "sinó també dels territoris dels Esclaus d'Occident, els seus veïns, que celebraven la litúrgia en llengua eslava seguint el ritu instaurat pels sants Ciril i Metodi (...)"

Si Constantinoble és en l'origen del Rus cristià, l'herència que ella transmet comporta des de l'origen, "una nova dimensió", subratlla Joan Pau II, de manera que "fou realitzada aquesta "inculturació eslava" particular de l'Evangeli i del cristianisme que es relliga a la gran obra dels sants Ciril i Metodi (...)"

Ultra l'originalitat inèdita que representa per l'anunci de la fe la introducció d'una llengua i d'una cultura diferents que les de la tradició greco-bizantina, "conve subratllar molt netament, per fidelitat a la veritat històrica, insisteix el Papa, que, segons les concepcions de dos sants Germans de Tessalònica, hom introduïa en el Rus, amb la llengua eslava, l'estil de l'Església bizantina que encara estava en plena comunió amb Roma (...)"

"Pel baptisme del poble del Rus, la plenitud dels temps arriba doncs a la fi del primer mil·lenni, quan l'"Església era encara indivisa". I la història, recorda el Papa, aporta testimoni de relacions mantingudes pel príncep Vladimir no solament amb Constantinoble, sinó també amb Roma.

(...) "Cruïlla privilegiada de cultures diferents", Kiev esdevé, pel baptisme, "un centre important de vida eclesial i d'irradiació missionera amb una gran zona d'influència", constata Joan Pau II abans d'afirmar: a través de Kiev, "l'Evangeli i la gràcia de la fe abastaren les poblacions i les terres unides actualment al Patriarcat de Moscou, quan es refereix a l'Església ortodoxa, i a l'Església ucraïnesa, la plena comunió de la qual amb la seu de Roma fou renovada a Brest."

III La fe i la cultura

El procés històric del qual parlem desemboca, continua el Papa,

sobre una "figura original, bizantino-eslava, del cristianisme en la vida de l'Església com en la vida de la societat i de les nacions". És la mateixa on elles troben "el fonament de la seva identitat espiritual (...)"

Es perquè, afirma, "en el curs de la història, quan les tempestes feien trontollar aquesta identitat en diverses embestides, foren justament el baptisme i també la cultura cristiana (...) que esdevingueren les formes decisives per a la seva supervivència (...)"

Kiev és el bressol de la trobada entre Orient i Occident. Heus aquí on s'inscriu la "contribució original" que aportaren al "patrimoni comú" els "Esclaus orientals", els quals, observa Joan Pau II, "han construït una història, una espiritualitat, unes tradicions litúrgiques, i uns costums disciplinaris propis, en harmonia amb les tradicions de les Esglésies d'Orient (...)". Tot això fa més urgent l'ecumenisme. La carta apostòlica es perllonga en una meditació sobre "la fecunditat de l'encontre de l'esperit humà amb els misteris cristians", de gran aportació per a la vida de l'Església. En aquest sentit, afirma el Papa, la "sensibilitat al misteri del sofriment unida a l'eficàcia redemptora de la Creu són especialment dignes de ser esmentades (...)"

Evoca aleshores aquests "cristians que han viscut i que viuen en totes aquestes regions, que tan so-

vint han trobat en la mort i resurrecció de Crist (...) força i suport per donar el seu testimoni de fidelitat a l'Evangeli (...) pels sofriments suportats amb coratge, tantes vegades fins a la prova de sang (...)"

IV Vers la plena comunió

"El baptisme del Rus" es produeix en el temps en què "l'Església roman una i indivisa". Aquesta és una conjuntura que ha d'incitar, insisteix Joan Pau II, a "aprofundir en la nostra nostàlgia de la unitat i a intensificar la nostra pregària (...)"

"El retorn progressiu de l'harmonia entre Roma i Constantinoble, observa en aquesta línia, igual que entre les Esglésies que romanen en plena comunió amb aquests centres (...), exercirà una influència positiva, avui particularment, sobre els hereus ortodoxos i catòlics del baptisme de Kiev (...)"

I entreveu aleshores "la seva plena reconciliació". Però, ¿s'abran "acceptar el desafiament" d'una "nova presa de consciència de la comunió inicial"? Heus aquí que això no deixarà de tenir una influència benèfica "sobre el procés de reforma en el camp civil (...)"

V La unitat de l'Església i la unitat del continent europeu

El fet més important per Joan Pau II: "Europa és cristiana en les seves mateixes arrels. Les dues formes de la gran tradició de l'Església, occidental i oriental, les dues formes de cultura s'integren mútuament com els dos "pulmons" d'un sol organisme (1) (...). Aquesta és l'herència dels pobles que viuen en el nostre continent (...). En les diferents cultures de les nacions europees, siguin d'Orient o d'Occident, circula com una limfa pouada en una font única (...)"

VI Units en la joia del mil·lenari amb Maria, Mare de Jesús

"La proclamació de l'Any marí, conclou Joan Pau II, constitueix una expressió particular de la nostra unió i de la nostra participació al mil·lenari del baptisme del Rus, com també del nostre ardent desig d'arribar a la comunió plena i perfecta amb les esglésies germanes orientals (...)"

(1) Cf. Joan Pau II, Encycl. Redemptoris Mater, núm. 34: AAS 79 (1987), p. 406.

"OBRA D'EXERCICIS PARROQUIALS"

Diumenge 24 d'abril de 1988
En el Col·legi de St. Ignasi
Carrasco i Formiguera, 32 (Sarrià)

DIA DELS EXERCICIS

Programa d'actes:
10 - Laudes. Meditació pel P. José Solé-Assens, S.I., sobre el tema "María y la Resurrección"
11'30 - Informació del Curs i activitats
12'30 - Eucaristia

Informes a O.E.P. - Duran i Bas, 9
Barcelona - Telèfon 301 16 26

VATICÀ DIA A DIA

Viatge del Papa a Àfrica meridional

Del 9 al 19 del pròxim setembre el papa Joan Pau II visitarà Zimbabwe, Botswana, Lesotho, Swazilàndia i Moçambic. La nit del 10 del mateix mes es reunirà amb els bisbes de nou països de l'Àfrica austral i el dia 15, a Lesotho, hi haurà la beatificació del missioner oblat francès Joseph Gerard (1831-1914), mort a l'última ciutat on reposen les seves despulles.

Joan Pau II censura la discriminació racial

Després de l'oració de l'Angelus del dia 21 de març, el papa Joan Pau II censurà de nou la discriminació racial, present encara a molts llocs del món sota unes formes a vegades més vexatòries que les d'abans.

Segons el Concili Vaticà II tota forma de discriminació humana per raons de sexe, origen, color, llengua o religió, ha de ser refusada.

Importància de la premsa catòlica

En una assemblea de periodistes catòlics de l'Alemanya Federal que tingué lloc a Roma, el Sant Pare digué entre d'altres coses: "El vostre treball és molt important, ja que la premsa catòlica és un mitjà molt valuós per posar de manifest el seu magisteri i la seva condició, amb la possibilitat de participar en alternatives tan valuoses com són la moral, la pau i la justícia". Al mateix temps encoratjà els presents exhortant-los a guiar i sostenir els homes, ja que cada dia "és més difícil —digué— assolir el camí de la salvació".

Brasil travessa una greu crisi, manifesten els seus bisbes

Els bisbes del Brasil, en una nota distribuïda a totes les diòcesis del país, adverteixen la greu crisi per la qual travessa la nació.

La nota assenyalà l'estat de frustració de la població a causa de la inflació, de la corrupció, de la desil·lusió pel desenvolupament dels treballs per a la nova Constitució.

El deteriorament general de la situació —escruien els bisbes— i la insatisfacció de la població podria dur a conseqüències catastròfiques. L'església, per conèixer amb el poble en tot els seus estrats i sectors, té una visió d'aquesta realitat i sent el deure pastoral de recordar la gravetat de la crisi. Els bisbes fan una crida a la responsabilitat de tots els cristians a fi que la societat brasilera torni a adquirir credibilitat i dignitat. "No hi ha temps per il·lusions —conclouen—; les decisions s'han de prendre avui, demà podria ser massa tard".

Un carmelita, nou President del Pontífex Institut "Teresianum"

El pare Virgilio Paschetto, carmelita descalç italià, ha estat nomenat President de la Facultat Teològica i del Pontífex Institut d'Espiritualitat "Teresianum", que els carmelites tenen a Roma.

Decreix la població cristiana de Terra Santa

Segons les últimes estadístiques, la població cristiana, prevalentment àrab que viu a Israel i en els territoris ocupats, tot just arriba a 120.000 persones. En termes de percentatges, els cristians representen el 2,3 per cent de la població de Terra Santa. A Jerusalem els cristians han passat, en els vint últims anys del 15 al 3 per cent de la població.

El Custodi de Terra Santa, el franciscà pare Carlo Cechitelli, expressa la seva preocupació per la situació de la comunitat catòlica. Per la seva solució hi ha diferents iniciatives: la Universitat Catòlica de Betlem confiada als Germans de les Escoles Cristianes, les obres socials promogudes pels salesians, la restauració i construcció de nous edificis i apartaments a càrrec de la mateixa Custodia així com una modernització de la pastoral en les seves

parròquies. Ara es compta amb l'impuls que donarà aquesta primigènia Església local el nou Patriarca de Jerusalem dels llatins, Sa Beatitud Michel Sabbah.

"Index" de les causes de beatificació i canonització

Ha aparegut aquest volum que és una extensíssima llista de totes les causes que han arribat a la Congregació per a les Causes dels Sants, des del 1588 fins a finals del 1987.

S'indica, per a cada servent de Déu, Beat o Sant, el lloc, data de naixement i mort, i els estadis de la causa fins el seu més recent estat. L'obra té 2.240 causes, de les quals 360 es refereixen a confirmacions de culte.

En un dels apèndixs de l'obra es refereix als 198 postuladors de les causes, amb les seves respectives adreces i números de telèfon. L'altre dona l'elenc de tot el personal efectiu o auxiliar de la Congregació, inclosos els metges, advocats, etc. Unes 4.300 són les veus de l'index general que tanca el vo-

lum, amb el nom i cognoms de tots els servents de Déu.

Augmenta el nombre de seminaristes majors, a nivell mundial

L'Església catòlica compta en aquests moments amb el nombre més alt de seminaristes majors de tota la seva història: per damunt dels 80.000. Ho ha afirmat monsenyor Ricard Maria Carles Gordó, bisbe de Tortosa, president de la Comissió de seminaris de l'Episcopat espanyol.

Pel que fa a Espanya les seves diòcesis juntes presenten 2.115 seminaristes majors, xifra lleugerament superior a les de l'any passat. De totes maneres i com a conseqüència de la crisi dels anys passats, el descens del nombre total de sacerdots és ja inevitable, ja que els 3.400 seminaristes que es preveuen per a l'any 2000 són els que serien necessaris avui per mantenir la situació. Espanya compta en total amb 21.184. Es preveu que per a l'any dos mil n'hi haurà uns 17.300 però a partir d'aquesta data les xifres s'estabilitzaran, segons previsions objectives.

Quatre-cents mil txecs demanen llibertat religiosa

Més de quatre-cents mil firmes han estat recollides a Txecoslovàquia al peu del document "Carta-77", que demana a les autoritats llibertat religiosa i la no ingerència de l'Estat en els afers de l'Església. El redactor de l'esmentat escrit, fou detingut a Praga i va romandre a la presó tres dies.

El suport formal d'aquest moviment al document dels catòlics txecoslovacs fou expressat pel cardinal Tomasek, arquebisbe de Praga. La reivindicació es refereix a la separació Estat-Església i que aquesta pot actuar sense restriccions en matèries com el nomenament de bisbes, ja que des de fa molts anys, deu de les tretze diòcesis del país són vacants.

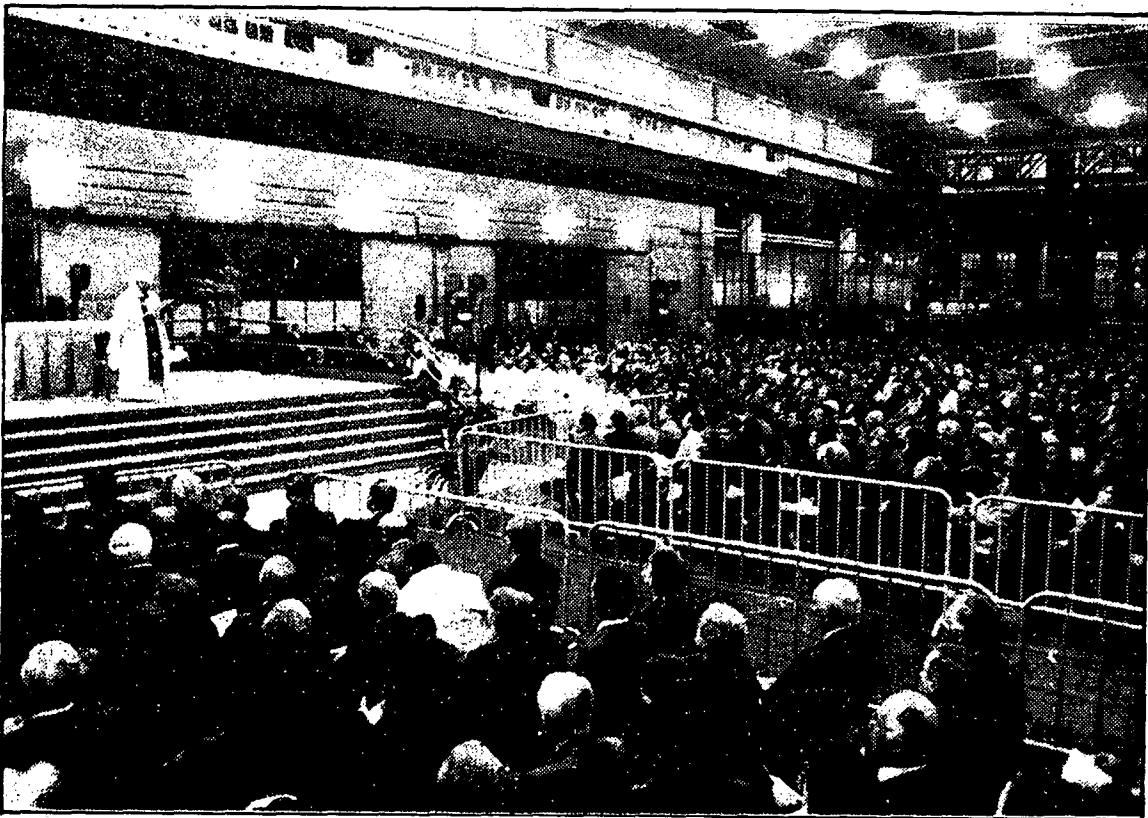
Fins al moment present totes les confessions religioses, en especial la catòlica, són sotmeses a restriccions molt severes de la seva activitat, malgrat la qual la fe religiosa continua vigent. Aquest any seran publicats cent mil exemplars d'una nova traducció de la Bíblia al txec.

Any centenari salesià

A Manila (Filipines) l'inspector salesià, Francesco Pánfilo amb la Presidenta de la nació, Cory Aquino en un acte solemne del centenari de Don Bosco. "Sant Joan Bosco —digué la primera mandatària— és amic i patró dels joves, comprenent que cada jove té un valor infinit i que cap vida juvenil no s'hauria de malbaratar, menysprear i deixar-la sense treball i en la inutilitat, perquè per sant Don Bosco això és una espècie de sacrilegi, un desacatament contra Déu".

Joan Pau II amb els treballadors dels transports públics

ROMA.— La tarda del dia 19 de març, solemnitat de Sant Josep, Joan Pau II va fer una visita a la central de l'Empresa Municipal de tramvies i autobusos de Roma —ATAC—, en la "via Prenestina", per a una trobada pastoral amb els treballadors de l'esmentada empresa, encarregada del servei de transports urbans. El reberen el cardinal Vicario Ugo Polletti, el bisbe auxiliar del sector, l'alcalde de Roma i els membres del consell d'Administració de l'empresa. En una de les grans naus de l'establiment es trobaven congregats nombrosos empleats amb les seves famílies. Allí el Papa escoltà la salutació del president de l'empresa i d'un obrer. Joan Pau II va respondre parlant espontàniament sobre el significat de la seva visita. Després celebrà la Missa, durant la qual pronuncià una homilia en què entre d'altres coses els digué: "El compromís moral de

solidaritat amb els altres ciutadans ens obliga a un esforç per superar les dificultats que sorgeixen del vostre treball específic". El Papa esmentà part d'aquestes dificultats: "La tensió de trobar-vos en l'aldarull del tràfic febril i nerviós d'una ciutat oprimida per un ràpid creixement, l'enfrontament amb persones i circumstàncies imprevisibles, el pas dels torns que a vegades deterioren la manera particular". El Papa invità a afrontar aquestes situacions amb coratge solidari.

VALENTINE

La pintura ideal

BARCELONA

Fraternitats de Betània de Carles de Foucauld. Proper dia Desert (Recés). Per a viure amb l'Església l'Any Maria, parlarem del tema: "LA VERGE MARIA I LA SEVA UNIO AMB CRIST EN LA REDEMPCIO". Dirigirà el P. Francisco Pardo. Lloc: c/ Trafalgar, 70, 1er. 1.ª. Tel. 302 71 77. **Dia: 24 d'abril**, de les 10 del matí a les 7 de la tarda. Es prega puntualitat i avisar amb antelació.

Parròquia de Santa Maria del Pi. Dies 18, 19 i 20, conferències sobre: "ITINERARI DE TERRA SANTA", per Mn. Tomàs Vergés. A les 20'30 i a la Sala Sant Josep Oriol, c/ Cardenal Casañas, 16, 2on. **Dia 21, dijous:** Tema formatiu, "ROSA D'ABRIL: VISIO POETICA", per Mn. Manuel Tort, sacerdot-poeta, rector de Corpus Christi. A la mateixa hora i lloc que les anteriors. **Dia 1 de maig,** diumenge. Jornada de Reflexió i Pregària, dirigida pel P. Josep M.ª Segarra, caputxi, a la Sala Sant Josep Oriol, c/ Cardenal Casañas, 16, 2on, de 10 a 12 del matí.

Teologia i Humanisme. (PP. Dominics) Schola Catechetica Bíblica. Les classes d'aquest mes d'abril tindran lloc els dies 26 al 29, a les 19'30, a càrrec del professor P. Damián Puerto o.p., sobre: "LOS TEMAS FUNDAMENTALES DE LA LITERATURA SAPIENCIAL". Informació i inscripció: c/ Bailén, 10. Tel. 246 33 00.

Recés Espiritual per a Religiosos. Dia 17 d'abril. Lloc: RR. Reparadores, c/ Emancipació, 33. Dirigeix: Mn. Francesc Muñoz. Horari: 10'30, meditació. 1'15, Eucaristia: 4, meditació. 6'30, Vespres. Les que vulguin quedar-se a dinar han d'avisar amb antelació: tel. 212 69 00.

Pels camins de l'oració (VII). Casal Bellesguard - Monestir de Sant Maties. Diumenge, 24 d'abril, a les 6 de la tarda, "Camins d'autèntica oració mariana. La nova col·lecció de Misses de la Mare de Déu." P. Josep M. Dausà, c.o. Col·loqui. Vespres. Diumenge, 1 de maig, a les 5'30 de la

tarda, CONCERT, "Quartet Vocal Veus del Pirineu". A la mitja part, ELS LAICS EN L'ESGLÉSIA I EL MON", Srta. Cori Casanovas. Diumenge, 8 de maig, a les 6 de la tarda, "ORACIO, oracions i devocions", P. Jaume Boda, o.p. Col·loqui. Vespres. Diumenge, 15 de maig, a les 6 de la tarda, "MARIA I LA UNITAT DELS CRISTIANS". P. Joan Botam, president del Centre Eumènic de Barcelona. Col·loqui. Vespres.

CONFIRMACIONS A LA CATEDRAL DE BARCELONA. El dia 19 de maig, dijous, a les 5 de la tarda, se celebrarà a la Catedral de Barcelona, el Sagrament de la Confirmació. Els cristians que no l'hagin rebut, especialment si són adults, i vulguin fer-ho en aquesta ocasió, poden inscriure's al despatx de DOMERIA, al claustre de la Catedral, tots els matins dels dies feiners, i cal presentar en fer-la, el certificat de Baptisme. En el moment de la inscripció se'ls indicaran els dies de trobada per a la catequesi i preparació que han de precedir a la celebració del Sagrament.

Obra d'Exercicis Parroquials. Diumenge, dia 24 d'abril, al Col·legi de Sant Ignasi, c/ Carrasco i Formiguera, 32 (Sarrià), DIA DELS EXERCICIS. Programa: 10, Laudes. Meditació del P. Josep Solé-Assens s.j. sobre el tema: "Maria i la Resurrecció". 11'30, informació del Curs i activitats. 12'30, Eucaristia. Informació: O.E.P. c/ Duran i Bas, 9. Tel. 301 16 26.

3.ª Ruta dels Malalts Desassistits. La Delegació Pastoral de la Salut continua la 3.ª Ruta dels malalts desassistits; aquesta es farà el 24 d'abril a l'Hospital de Sant Camil, de Sant Pere de Ribes, Ctra. de Puigmolto, s/n, però abans ens trobarem a les 9 del matí a l'Estació de Sants. Per a més informació: Tel. 317 15 97, cada matí de 10'30 a 1'30.

Tradicional Triduum a honor de la Mare de Déu de Montserrat. Se celebrarà a la Basílica Parroquial dels

Sant Just i Pastor, del 25 al 27, a les 7'30 de la tarda, amb els exercicis de pietat propis, i Missa amb homilia, a les 8, predicada per Mn. Jaume Armengol. El dia 27, festivitat de la Mare de Déu, hi haurà misses cada hora des de les 9 del matí fins a les 13 hores. La missa de les 8 del vespre, la celebrarà el Sr. Cardenal-Arquebisbe Dr. Narcís Jubany. Organitza els esmenats cultes, l'antiga Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, i hi prendrà part, la Coral "Verge Bruna".

Celebració en cant gregorià. Dia 24 d'abril, diumenge IV de Pasqua. A les 10'30 del matí, a l'església del Oratori de Sant Felip Neri, c/ Plaça de Sant Felip Neri, 5, de Barcelona. Cada dijous, de 7'30 a 8'30 de la tarda, al mateix lloc, assaig i aula de cant gregorià oberta a tothom.

Centre d'Estudis: "CRISTIANISME I JUSTICIA". Taula Rodona: ENCICLICA "SOLLICITUDO REI SOCIALIS". 1.ª Sessió, dia 18 d'abril, presenten: J.M. Lozano; Ignasi Salvat; J.N. García-Nieto. 2.ª Sessió: dimecres 20 d'abril. Diàleg-Debat. Modera, Joan Travé. Invitats: Josep Miralles, Jordi López, Luis de Sebastián, Josep M. Ramble. Lloc: Roger de Llúria, 13. Hora: de 7'30 a 9'30 del vespre.

Comunitat del Pilar. Barcelona. - Peregrinatge a Roma amb motiu de l'Any Maria. Es farà del 16 de juliol al 25 de juliol. Informació i inscripcions: Despatx parroquial, c/ Casanova, 175, dimarts de 7 a 8 del vespre; dilluns, dimecres i divendres de 6 a 8 del vespre. Tel. 230 95 88.

Monestir de monges de St. Benet, de Montserrat. PROCLAMACIO DE LA JOIA PASQUAL - 88, per a NOIS I NOIES. Dia 24 d'abril. Començarà a les 10 del matí.

II TROBADA DE CATEQUESI ESPECIAL. Enguany tindrà lloc el dia 30 d'aquest mes d'abril, a Vallbona de les Monges, per tal de commemorar el X Aniversari de la mort del P. Josep M.ª Segura, amic dels pobres i marginats i mestre i pastor de cate-

quistes. Organitza la Comissió de Catequesi Especial del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes. Començarà a les 11 del matí. Hi sou invitats tots els grups de catequesi especial, catequistes, catecúmens i pares, i tots els amics del P. Josep M.ª. Per informació: Tels. (977) 22 98 36 (mn. Tomàs), i 352 49 50 (mn. Francesc).

CONCERT A MARATA. Aquest diumenge, dia 17 d'abril, a les 10 del matí, a la Parròquia de Santa Coloma de Marata, (Les Franqueses del Vallès), Recital de Violoncel i Contrabaix. Mark Friedhoff, violoncel, i Enric Rigau, contrabaix. Interpretaran obres de: William de Fesch, Jean Barrière, Ignaz Joseph Pleyel, Franz Benda, Joseph Haydn, G. Rossini i Nicolò Paganini.

GIRONA

"REFUGIATS 87, LA INCERTESA DE L'OBLIT". (Una exposició itinerant per recordar la situació de les persones desplaçades). Entre els dies 6 i 22 d'abril d'enguany, s'exposa a l'Institut Santiago Sobrequés, de GIRONA, una mostra fotogràfica que pretén aportar una visió directa de la realitat quotidiana dels més de 14 milions de refugiats que hi ha arreu del món. Organitza: "MANS UNIDES CAMPANYA CONTRA LA FAM", amb el suport financer de la Secretaria d'Estat per a la Cooperació Internacional i per a l'Organització Internacional per a la Cooperació. Les fotografies —unes 175— han estat fetes a diferents camps de refugiats d'Àsia, Àfrica i Amèrica Central. La major part són obra de Josep Mayans. L'exposició obre diàriament de dilluns a divendres, de 3 a 8 del vespre. Adreça de l'Institut Santiago Sobrequés, c/ Joan Regla, s/n. PER A VISITES GUIADES D'ESCOLES I GRUPS, truqueu, si us plau, al tel. (972) 20 05 25.

LLEIDA

Curs de Cristianitat Mixt. Tindrà lloc els propers dies 22, 23 i 24 d'abril (de divendres tarda a diumenge), a la Casa d'Exercicis de la Seu Vella, de Lleida. Està dirigit a totes les persones que busquen major plenitud per a la seva vida, i fer una experiència de la novetat fonamental cristiana. Informació: Tels. 26 04 89 i 26 33 39 (pref. 973).

TARRAGONA

La parròquia de Sant Martí, d'ALTAFULLA (Tarragona), ofereix gratuïtament un apartament apte per a dues persones i degudament moblat, construït en el mateix edifici de l'església del Barri marítim, a sacerdots i religiosos que vulguin venir a estiuar-hi, des del mes de maig al setembre inclusius, pel temps que ho desitgin, amb l'única obligació de celebrar la missa els dies feiners en la mateixa església i els dies festius ajudar a la parròquia en la celebració de les misses i en la pastoral parroquial. Els interessats poden dirigir-se a Mn. Isidre Saludes, pvre., rector d'Altafulla, c/ Plaça de l'Església s/n, ALTAFULLA. Tel. (977) 65 01 58.

VIC

Recés Comarcal de Pasqua. L'Obra d'Exercicis Parroquials, de Manresa ha programat per al diumenge, 24 d'abril, un recés, obert a tots els cristians de la Comarca del Bages. Es farà a la Casa d'Exercicis de la Cova de Sant Ignasi i el dirigirà el P. Lluís A. Sobrerroca, jesuïta. El matí tractarà el tema: "Jesucrist, Déu-amb-nosaltres", i "Jesucrist, L'Home per als altres". A la tarda, "Vocació i missió de Maria". Si hom vol quedar-se a dinar, cal que avisi abans del dia 22 a l'esmentada casa, tel. 872 04 22.

PETITS ANUNCIS

VARIS

S'OFEREIX maitre o encarregat per petit hotel o restaurant. T. 246 02 21. Es donen informes.

SRTA. 29 anys desitjaria relacionar-se amb solter fins seriosos. Tel. 333 41 14.

SOLTER 46 anys, decorador desitjaria conèixer soltera o vídua fins matrimonials. Tel. 386 24 99. 10 nit.

ES NECESSITA empleada interna 30-40 anys per a residència universitària. Tel. 203 23 62.

SRA. lloga habitació a Srta. sols dormir. Tel. 229 08 22.

CASA DE pagès i granja: A 4 Km. de Gironella, es traspasa i lloga, tel., aigua. Preu un milió. Molt interessant per a caps de setmana, per família nombrosa o grups. Es pot habilitar per granja de 2.000 conills. Raó tel.: 785 22 91.

PROFESSORA literatura anglesa s'ofereix. Trucar matins de 9 a 10. T. 555 28 60.

SOLTER 46 anys, catòlic, desitja conèixer Srta. fins matrimonials. Tel. 386 24 99.

VENC a Vic casa 730 m² particular a particular. Interessats truqueu de dilluns a divendres de 4 a 5 tarda. Tel. 204 46 34.

UNIVERSITÀRIA dinàmica amb sensibilitat artística cerca persona similar de 40 anys per formalitzar-se. Apart. 94.117 Barcelona.

BONIC pis es ven a Castelldefels. Tel. 219 28 84.

SOLTER 60 anys desitja casar-se amb senyora seriosa de 50/56 anys. T. 256 82 22 de 20 a 22 hores.

SANTA MARTA Servei a domicili de ATS, INFERMERES, PUERICULTORES, AUXILIARS. Informes: Tel. 245 37 58.

ES VENEN plaques metàl·liques per darrera les portes, imatge de Ntre. Senyor Jesucrist per 250 ptes. Tel. 381 85 70.

VENEDOR/A de 18 a 65 anys, encara que jubilat per visitar, botigues articles regal, confiteries, restaurants, santuaris, etc. a comissió: Tel. 254 17 05.

ES NECESSITA Sra. 50/65 anys per dormir i companyia a diari de 9 nit a 8 matí, 1.000 ptes. nit Zona Gràcia. Es demanen referències. Tel. 255 76 08 de 8 a 10 nit.

ANGLÈS nadiu, s'ofereix per classes escola o institut. Trucar matins de 9 a 10. Te. 555 28 60.

AL BERGUEDA, casa en venda amb garatge, hortet, 6 milions. Tel. 874 13 01.

ÉS NECESSITA noia F.P. jardí infància. Tel. matí 11 a 14 al 215 15 93.

LLICENCIAT dret, s'ofereix treball oficina, pintura dibuix, decoració. Interessats escriure Joan Sanjuan, Aribau, 64 entressol 2.ª 08011 Barcelona.

VENC botiga al carrer Muntaner, 200 m². Tef. 253 25 53.

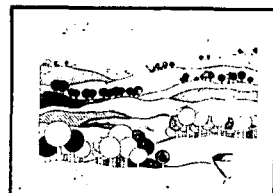
VENDES

VENDA DE XALET I APARTAMENTS en els millors indrets de l'Escala (Costa Brava). Preus interessants. **FINQUES GUANTER (A.P.I.)** Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72.

Editorial Claret

Roger de Llúria, 5 - 08010 Barcelona - Tel.: (93) 301 08 87

NOVETATS

UN PAS ENDAVANT: LA MEVA PRIMERA COMUNIO (Àlbum-record).

Text de Josep Codina i Farrés. Il·lustració d'Assumpció Codina.

Els àlbums-record de la 1ª Comunió són un fet social inevitable. Ens donaríem per satisfets si almenys aportessin alguna cosa a l'infant, però són tan buits de contingut...

Veient aquest problema, hem volgut oferir a les nostres comunitats cristianes un àlbum-record diferent que, tot i mantenir les característiques d'un regal (qualitat i bellesa, però a un preu certament moderat), tingui un contingut valuós: en 38 pàgines, 1) fa reviure a l'infant allò que va ser el seu baptisme, 2) li recorda el contingut de l'Eucaristia que li hauran explicat a la catequesi ("Un pas endavant"), 3) li anuncia el pas següent que haurà de fer: la Confirmació, i 4) reserva unes pàgines a àlbum-record, presentant-les en coherència amb tot l'anterior.

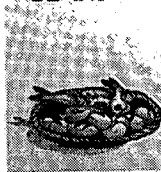
Treballant conjuntament catequista i dibuixant (que és també catequista), han aconseguit el llibre lleuger d'expressió i ric de contingut que posem a les vostres mans.

BENEDICCIONS DE TAULA.

Compilació: Màxim Muñoz. Il·lustracions: Iván Olguín.

"Benediccions de taula" recull íntegrament totes les pregàries del petit llibre de la Comunitat de Bose "Preghiere delle Tavole" (Edit. Qiqajon), així com d'altres pregàries provinents d'algunes publicacions que, multcopiades o fotocopiades, havien conegut una reduïda difusió entre grups i comunitats cristianes. Col·lecció FESTA nº 8. 80 pàgines.

BENEDICCIONS DE TAULA

Demaneu-los a la vostra llibreria, o a LLIBRERIA CLARET amb aquesta butlleta de comanda:

Us prego que m'envieu contra-reembossament (sense despeses) els llibres següents:

Nom Telèfon

Adreça

Població

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.ª. 08007 - Barcelona

NOM	
ADREÇA	
POBLACIO	Tel.
PREU LÍNIA	SETMANES
.....	125 pts.
.....	250 pts.
.....	375 pts.
.....	500 pts.
.....	625 pts.
.....	750 pts.
.....	875 pts.

Calculeu l'import que hauréu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Ajunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.ª. 08007 - Barcelona

GIRONA

Sortiren al carrer 13 confraries amb els 13 "Passos" corresponents

Un miler de joves van celebrar la Pasqua a Palafrugell

PALAFRUGELL.— El dia 2 d'abril, dissabte sant, més d'un miler de joves de les diverses comarques gironines han fet cap a Palafrugell, on enguany s'ha celebrat la dotzena edició de la PASQUA JOVE, que tenia per lema "ESTÉN LA TEVA MÀ". Amb aquest lema pretenia fer reflexionar els joves sobre la necessitat del servei per viure la seva fe en Jesucrist.

A 2/4 de 4 de la tarda començaren les inscripcions al col·legi Vedruna de Palafrugell. A les 4 es van presentar els participants; es va assajar l'himne de la Pasqua Jove i hi hagué una estona d'animació. Després es van fer unes rutes per la vila de Palafrugell, al llarg de les quals i per grups, segons les edats dels participants (de 16 anys en amunt) recolliren un seguit de dades i testimonis sobre el servei, segons els dos interrogants següents: "si no servim, per què servim?" i "si servim, a qui servim?". Seguí un treball per grups i una posada en comú. A les 8 del vespre es va sopar i a les 9 hi va haver un correfoc pels carrers de Palafrugell. Als darrers anys s'ha mantingut el costum d'aquest correfoc. A les 11 de la nit se celebrà la Vetlla Pasqual a l'església parroquial de Sant Martí de Palafrugell, que, com cada any, va presidir el bisbe de Girona, monsenyor Jaume Camprodon i Rovira. En acabar la celebració el bisbe adreçà un missatge pasqual als joves presents i a tots els de la diòcesi.

L'"equip motor", que és com s'anomena el grup de joves que prepara i coordina la celebració de la Pasqua jove, enguany ha estat format per joves d'arreu de la diòcesi, tot i que els palafrugellencs han dut el pes fort. També es va convocar per primera vegada un concurs de pregons pasquals o anuncis de la Pasqua; el pregó de la jove de 19 anys Montserrat Mola de Girona, que ha estat la guanyadora, fou proclamat pel diaca en començar la Vetlla Pasqual.

La presentació d'aquesta Pasqua Jove s'ha fet enguany a set indrets diversos de les comarques de Girona, amb nombrosos joves assistents.

Es recupera la Processó de Girona

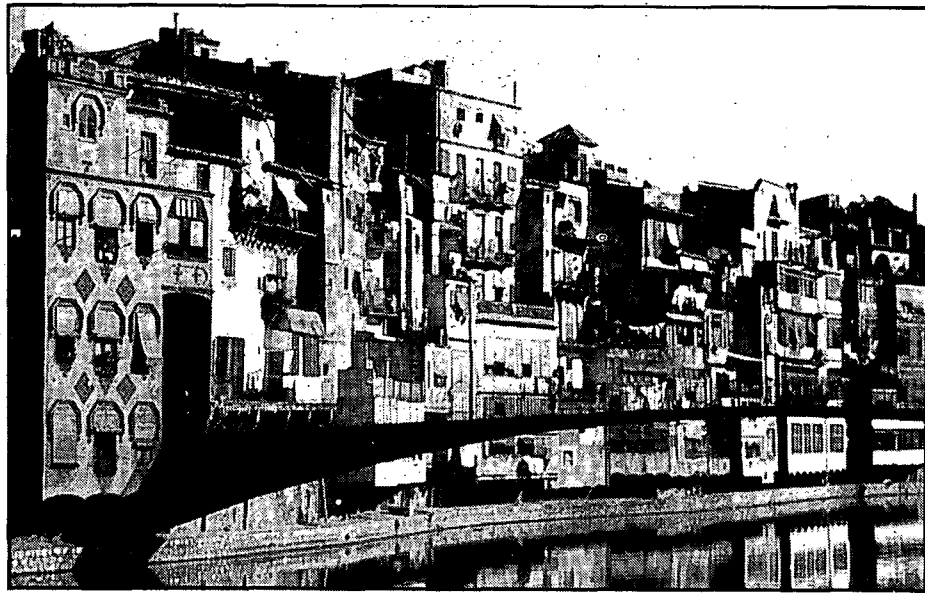
GIRONA.— La processó del Divendres Sant de Girona ha experimentat aquest any una notable recuperació tant pel que fa al nombre d'assistents com al nombre de confraries. Concretament, aquest any varen sortir al carrer un total de 13 confraries amb els seus "passos" corresponents. Un d'ells, el pas del Davallament, ja havia sortit anys enrera, però ara s'ha tornat a organitzar. A més, portaveus de la Junta de Confraries han indicat que és molt probable que l'any vinent també se'n recuperi una altra que seria la del Silenci, amb què s'arribaria a catorze, tal com succeïa els anys seixanta.

Per altra banda, aquest any la junta de Confraries ha decidit canviar l'itinerari de la processó del Divendres Sant, fent-la passar únicament pel barri antic de la ciutat. Un portaveu de la junta va manifestar que això es feia per tal "de millorar l'òptica i l'espectacularitat de la mateixa processó i per potenciar el barri vell de Girona que ara es demana que sigui declarat patrimoni universal".

Per últim, la junta dels Manaies ha aconseguit la cessió del Bisbat de l'antiga església de Sant Lluc, al costat de la parròquia de Sant Feliu, per a instal·lar-hi la seva seu social. A més, la junta ha indicat que hi farà una exposició del material que utilitza en les processons, com són els uniformes de soldat romà, les armadures, pòsters i altres objectes propis de la confraria i de la Setmana Santa. Aquesta exposició s'obrirà al públic en determinades èpoques de l'any.

Totes les cerimònies de Setmana Santa a la Catedral varen comptar amb les actuacions de la Coral de Banyoles, dirigida pel mestre Pere Frigolé. A més, també hi hagué dues bandes de cornetes i una de músics professionals per acompanyar la processó del Divendres Sant.

"La pobresa és sempre una injustícia, és sempre una ferida profunda en el centre de la nostra existència; una ferida que té uns trets i unes manifestacions sobre les quals convé reflexionar", es deia en un comunicat de Caritas pel dia de l'Amor

Fratern.

Els pobres i marginats tenen uns ingressos que estan per sota de la meitat del que és necessari per cobrir les seves necessitats bàsiques.

—4.200.000 persones estan en el que podríem anomenar "pobresa moderada" i perceben entre 10.000 i 15.000 pessetes al mes.

—3.050.000 persones, en "pobresa severa", perceben entre 5.000 i 10.000 pessetes al mes.

—750.000 en una "pobresa absoluta". Quatre de cada deu treballadors en atur i sis de cada deu sense subsidi es troben en situació de pobresa.

—Un 36% dels pobres arriben, com a màxim, a saber llegir i escriure.

—El 50% dels pobres tenen menys de 26 anys.

—Malgrat que en el món de la pobresa hi ha la mobilitat, els pobres tendeixen a veure la seva situació com una realitat permanent de la qual és difícil escapar. Només un 10% creu que la seva situació millorarà.

—En les ciutats, la pobresa té una altra dimensió configuradora dels pobres: la dimensió territorial: barris que són com bosses que amaguen el més escandalós de la pobresa urbana. I passen a ser llocs de conreu de formes de vida difícils i agressives.

Pobresa, injustícia i marginació brollen de l'entranya de la història i ens sorprenen i corpirenen a cada cantonada.

Podríem viure amb la consciència tranquil·la pensant que això de la pobresa és un problema dels polítics, del govern de l'Estat o de la Generalitat... Fins i tot, podríem pensar que és culpa del destí... o que la culpa la té Déu...

Però no, la injustícia és el resultat d'una forma de conviure que afavoreix l'explotació, l'ús de les persones com si fossin eines, l'abús del poder, l'especulació i la manca de consciència social. La injustícia és un problema social en el qual tots hi tenim la nostra part i és el resultat de la falta d'amor, fraternitat i solidaritat.

M. CABALLÉ

FETS I CRITERIS

La beatificació del Pare Palau

Fa pocs anys semblava un somni per a les mateixes filles del pare Palau i ara serà una realitat: el proper diumenge, dia 24 d'abril, el Papa Joan Pau II beatificarà el religiós carmelità Francesc Palau i Quer.

No ha estat pas un procés fàcil examinar la vida i els esdeveniments d'aquell nen que naixia a Aitona l'any 1811, de família treballadora i cristiana, i que moria l'any 1872 a Tarragona, colpit per una malaltia quasi fulminant.

Als seus 17 anys entrava al Seminari de Lleida d'on al cap de quatre anys en sortia per anar, emprès per l'intens atractiu del Carmel, al noviciat dels PP. Carmelites de Barcelona. Allà professà i s'ordenà de diaca el 22 de gener de 1834.

L'any 1835 el convent és incendiat i el nostre carmelita es pot salvar amb dificultats. Torna al seu poble per començar la seva vida de religiós "exclaustrat". Reprèn la seva vida ascètica, practica la soledat eremítica i exerceix el ministeri diacnal. És ordenat prevere a Barbastro el dia 2 d'abril de 1836.

La seva vida es veu marcada per l'exili a França (1841-1846), a Montdésir i a Livron, on alternà la vida solitària i la tasca apostòlica amb una extraordinària intensitat.

Torna a Espanya i fa una breu experiència contemplativa a les coves del Montsant (1851). Aquest mateix any és nomenat director espiritual del Seminari de Barcelona i Funda l'Escola de la Virtut a la parròquia de Sant Agustí 1851-1854).

Es veu confinat, per les autoritats polítiques d'aquell temps, a Eivissa, on romandrà sis anys

(1854-1860). Allà podrà sadollar la seva set de soledat —l'experiència d'Es Vedrà— i fundarà la casa i ermita de Es Cubells.

Recuperada la llibertat, la seva vida, apostòlica serà encara més intensa. Funda, a les Balears, la congregació dels Germans i de les Germanes Carmelites (1860-1861), i és nomenat, l'any 1867, Director dels Terciàries Carmelites d'Espanya.

A finals de febrer de 1872 tenia pressa per anar a Tarragona. Hi arriba el dia 10 de març i hi mor el dia 20. L'enterraren amb l'hàbit carmelità.

Aquesta breu biografia del pare Palau s'ha de llegir a la llum de la seva forta espiritualitat carmelitana i missionera, del seu abrandat zel apostòlic, del seu encès amor eclesial i del seu arrelat carisma de fundador de les dues congregacions femenines que avui floreixen arreu del món, les Carmelites Missioneres Teresianes i les Carmelites Missioneres.

La beatificació del pare Palau és, per a les dues congregacions "palautianes", un estímul de fidelitat a "l'evangelització" de les escoles, dels hospitals i dispensaris, del treball social, de la catequesi i l'espiritualitat... Les filles del pare Palau són "missioneres" fins a l'últim moment de la seva vida.

Que la beatificació del pare Palau sigui també un motiu de renovació cristiana per a la diòcesi de Tarragona, per a les altres diòcesis catalanes i per a les de la resta d'Espanya.

+ RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Prímat

ESGLÉSIA I ESCOLA

"Panorama desolador"

El Consell Escolar de l'Estat és el màxim òrgan de representació de tots els sectors socials implicats en l'educació, des dels alumnes i els professors fins al món de l'empresa i l'Administració.

La Llei Orgànica reguladora del Dret a l'Educació (LODE) estableix que el Consell Escolar de l'Estat elabori i publiqui cada any un informe sobre el sistema educatiu.

Doncs bé, l'informe corresponent a l'any 1987 ja està fet. El Consell l'ha aprovat el dia 24 de març proppassat, i ja l'ha presentat al Ministre d'Educació i Ciència.

Segons les primeres notícies divulgades, aquest informe diu que el sistema educatiu espanyol presenta un "panorama desolador".

Algú podrà dir: Res de nou. Això ja ho sabem.

Altres afirmaran: Si això és veritat, doncs estem ben arreglats!

Hem de suposar que l'informe no inventa res de nou, sinó que reflecteix la realitat, és a dir, assenyala deficiències del sistema educatiu, deficiències d'altra banda ja denunciades en altres documents, com per exemple el "Projecte per a la reforma de l'ensenyament" elaborat pel mateix Ministeri d'Educació i Ciència.

De totes maneres, l'informe no seria objectiu si només assenyals deficiències i defectes. Perquè a les escoles hi ha de tot, i un informe elaborat pel Consell Escolar de l'Estat hauria de reflectir "tota" la realitat, de "tot" el sistema educatiu, de "totes" les Comunitats Autònomes.

És molt possible, però, que els defectes del sistema educatiu pesin tant, que els aspectes positius restin molt en segon terme i, en conseqüència, no siguin advertits en una primera lectura.

Imagino que el Consell Escolar de Catalunya no trigarà gaire a elaborar l'informe corresponent a la realitat del sistema educatiu en l'àmbit de la nostra Comunitat Autònoma. M'agradarà de llegir-ho.

Perquè les escoles de Catalunya són molt més plurals que a la resta de l'Estat, i tant en el sector públic com en el sector d'iniciativa social hi podem descobrir aspectes positius i negatius.

Però tornem al començament: si el sistema educatiu espanyol, tot, presenta un panorama desolador, més val que en prenem nota. Perquè el futur passa per l'escola.

FRANCESC RIU

VIC

12 milions en beques per al Clergat Indígena

VIC.—Fins a 49 beques per al Clergat Indígena de les Missions amb un total de 12.200.000 ptes. és el resultat de la Campanya de la Delegació de Missions de Vic en 1987.

Aquestes xifres es reparteixen així: 34 beques amb un total de 8.100.000 ptes. a favor de l'Obra Missional Pontifícia de Sant Pere Apòstol per al Clergat Indígena; 12 beques i 3.200.000 ptes. a favor de la Missió Diocesana del Bisbat de Vic a Rwanda i 3 beques i 900.000 ptes. per al Seminari Diocesà de Chiclayo (Perú), el rector del qual és mossèn Ramon Roca, missioner de la diòcesi de Vic.

SOLSONA

Un pare claretia va morir en un incendi a Sallent

SALLENT.—El pare claretia José Lillo Legardón de 41 anys va morir quan es va produir un incendi en la seva habitació, en el col·legi que l'orde té a Sallent.

Segons sembla el foc s'inicià abans de les 12 de la nit del passat 3 d'abril, a causa d'una estufa. El religiós en veure les flames, avisà la resta de la comunitat i després de desconnectar la instal·lació elèctrica, va tornar a l'habitació per intentar apagar el foc, però va morir intoxicat pel fum.

Al lloc, hi acudiren els bombers de la Generalitat, la Guàrdia civil i la Policia municipal de Sallent, que extingiren l'incendi. Les flames afectaren només l'habitació del religiós que es troba en la part superior de l'edifici.

Encara que el col·legi dels claretians no ha resultat afectat per l'incendi, no hi van haver classes l'endemà en senyal de dol pel traspàs del pare José Lillo que impartia classes al col·legi.

URGELL

Acurada presentació d'una guia

120 pàgines resumeixen la bellesa de la Catedral i Museu de la Seu

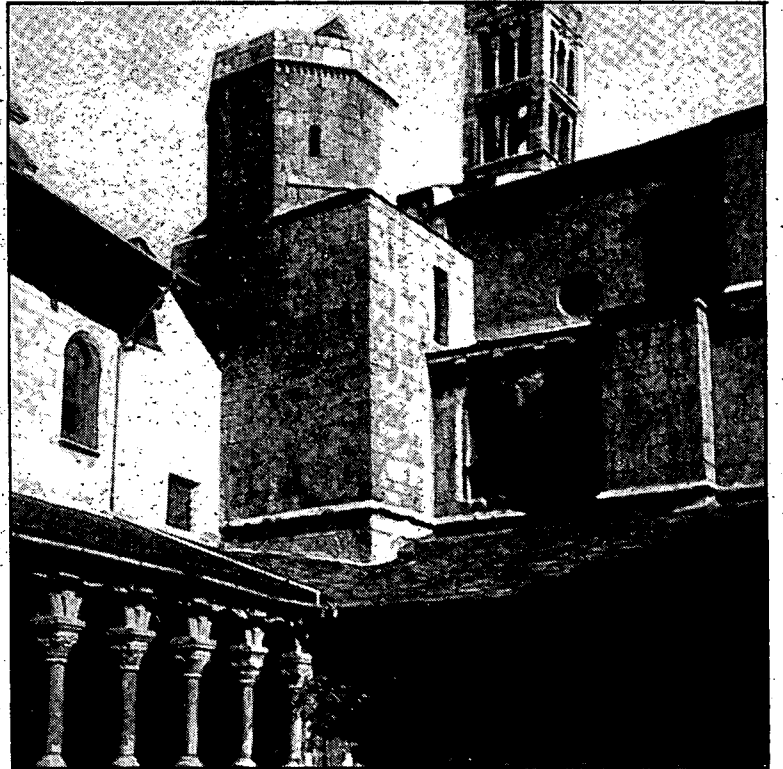
LA SEU D'URGELL.—Ha estat ja publicada l'obra "CATEDRAL I MUSEU DIOCESÀ D'URGELL", una guia documentada de la Catedral i del Museu, preparada per un equip d'especialistes en art i història. L'edició en cinc idiomes —català, castellà, francès, anglès i alemany— es distingeix per la seva acurada presentació tant dels textos com de les fotografies. L'obra conté tres parts:

- La Seu d'Urgell i el Bisbat,
- La Catedral
- El Museu Diocesà

Manuel Pal ha tingut cura de la primera part i fa una introducció sobre la història de la Ciutat i del Bisbat; a continuació fa una descripció artística de la Catedral.

Albert Vives i Jaume Tarragó expliquen els orígens del Museu i en descriuen les peces més valuoses tant en paleografia com en pintura, miniatures, orfebreria, ornaments i imatges.

El text que ocupa una tercera part de l'obra emmarca les fotografies il·lustratives, gairebé sublims; d'unes obres conegudes arreu pels seus valors artístics. Els visitants accepten la publicació amb veritable satisfacció perquè després de contemplar la Catedral i el Museu se'n volen emportar un record per-

manent que els refresqui la memòria de la visita.

L'obra en total té 120 pàgines, conté 158 fotografies en color, dues en blanc i negre i 6 mapes. El preu de venda és 1.500 ptes. El Sr. Bisbe, en la introducció de l'obra, vol

remarcar-ne el seu aspecte espiritual: "El misteri sagrat del temple et portarà pau a l'esperit i et farà pensar en Aquell que és la font de totes les coses belles i bones".

ANTONI MIRABET

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 400 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

La nostra fita és que tots els més de 1.500 missioners i missioneres de les diòcesis catalanes puguin rebre el setmanari. La comunicació amorseix la solitud i dona el confort de la comunió fraternal.

Cada setmana en publiquem una relació. ¡Sigueu "padrins" d'aquests germans i germanes nostres!

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRI:

RSAS. IGLESIA ESPANYOLA
Via Julia, 151
ROMA
ITÀLIA 8.580.- Ptas.

M. GERTRUDIS MONTSERRAT
Avda. La Cordillera, 4950
5008 CORDOBA
ARGENTINA 10.530.- Ptas.

GAIETA ROSSELL CLIVILLERS
Matanzas, 689 - Colonia Lindavista
Delegación G.A. MADERO
MEXICO D.F. 07300 10.530.- Ptas.

RICARD NAVARRO
B.P. 3155
DAKAR
SENEGAL 11.280.- Ptas.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms
Direcció Tel
Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:
☐ taló que adjunto
☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació: Banc/Caixa.....
Sucursal n°
N° compte corrent
Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població: Data

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

TARRAGONA

L'arquebisbe Dr. Torrella, en la benedicció-inauguració de les obres de l'església de la Puríssima Sang

“Tots nosaltres som temples vius”

REUS.— L'església de la Puríssima Sang de Reus, plena de gom a gom mitja hora abans del començament dels actes programats, denotava l'interès de bona part de reusencs per apropar-se fins a l'Església del Sant Crist de la Sang, per observar les obres de pintura al fresc de l'absis del presbiteri —obra de l'artista reusenc Pere Calderó— i de l'arranjament general de la totalitat de l'església.

Al mateix acte es van presentar i exposar les diferents obres de l'artista-orfebre tarragoní Joan Blázquez, donació d'una família reusenca i que consten d'una corona pel Sant Crist de la Sang, una corona d'espines i una placa amb la inscripció INRI per la mateixa imatge. Totes aquestes peces es van veure el Divendres Sant pels carrers de la ciutat.

L'acte va estar presidit pel Sr. Arquebisbe de Tarragona, que era acompanyat pel Vicari episcopal, mossèn Josep Raventós i pel rector de la parròquia de la Pma. Sang i Prefecte de la Reial Congregació de la Pma. Sang, mossèn Creu Saiz. També hi eren presents la Junta de Govern de la Reial Congregació, autoritats locals, diputats, i representants de confraries i entitats reusenques.

En el transcurs de tot l'acte, l'Orfeó Reusenc, va oferir als assistents diferents interpretacions polifòniques.

En primer lloc el Sr. Francesc Pardo, Clavari de la Reial Congregació va dirigir unes paraules als

El Sant Crist de la Sang.

assistents en les quals va agrair les col·laboracions i donacions que han fet possible aquestes obres, a la vegada que va recordar el tradicional afecte que els reusencs tenen pel Sant Crist de la Sang.

Tot seguit, la Sra. Anna Mir, Conservadora de Museus de la ciutat de Reus va glossar breument la història de la Reial Congregació de la Pma. Sang des de la seva fundació, l'any 1555, fins als nostres dies, fent esment de les diferents etapes que ha passat i les tasques que ha portat a terme en tant llarg període de temps. També va fer la Sra. Mir una detallada descripció de les obres que s'incor-

poraven des d'aquells moments al patrimoni cultural de la Congregació, tant pel que fa al fresc com a les obres d'orfebreria ja comentades, indicant la seva significació i les tècniques emprades per la seva execució.

Després d'una breu lectura de la Paraula de Déu, el Senyor Arquebisbe va dirigir la paraula als assistents fent esment, en primer lloc de l'obra aconseguida i que donava nova vida a l'església i va recordar que una bona mirada al passat, a la història, ajuda a buscar les arrels de les coses. La pietat popular, la religiositat popular està en aquestes arrels i la llarga presència en els temps de la Reial

Congregació i dels actes que organitza ajuden a recordar-nos aquesta pietat. L'arquebisbe va remarcar les Tres Gràcies que el Crist de la Sang Presideix el Divendres Sant des de fa tants anys.

Actualment, però, “cal recordar que tots nosaltres som temples vius. Tots som Església i el fonament d'aquesta església és CRIST, i ningú més. No el pot canviar ningú”. Aleshores que “cadascú miri com construeix aquesta Església de Jesucrist” i que cal que “tots ens esforcem a construir aquesta Església de Pedres Vives”.

El senyor Arquebisbe va acabar exhortant a la reconciliació. “Deixem-nos reconciliar en Jesucrist, que és l'únic reconciliador”, i va fer vots perquè el Divendres Sant a les tres de la tarda, a l'hora del silenci, demanessim al Crist la gràcia de la reconciliació.

Tot seguit es va procedir a la benedicció de les obres estrenades i a l'adoració de la imatge del Sant Crist de la Sang mentre l'Orfeó reusenc ofería peces musicals.

Després de l'acte, a la sala de Juntes de la Reial Congregació es varen firmar uns pergamins que recorden aquesta data de benedicció.

Obra de l'artista reusenc Pere Calderó, el fresc del presbiteri de l'església de la Puríssima Sang, és una obra de difícil execució, ja que la tècnica de pintura al fresc exigeix una preparació de la superfície a pintar molt acurada, a la vegada que en el moment propi de la pintura cal tenir la superfície a

pintar fresca encara i les plantilles o figures a dibuixar perfectament preparades per tal de poder-ho fer ràpidament abans no s'assequi.

Aquesta tècnica, per tant, és poc utilitzada actualment, a diferència de temps enrera, en què altres tècniques fan més fàcil l'execució, encara que no és garanteixi tant la seva durada.

Les figures que conformen el fresc simbolitzen, a la vegada la història i les activitats de la Congregació. Així hi podem veure representada la Funció de la Coronació, del Diumenge de Pasqua, les Tres gràcies, les processons populars i altres aspectes de la vida de la Congregació.

Plantada d'arbres

D'altra banda ha tingut lloc a Vilaplana, al Baix Camp, una trobada de Pioners i Caravelles dels agrupaments escoltes de la demarcació de Tarragona, per tal de fer una plantada d'arbres (alzines, pins i roures) a les muntanyes de la serra de la Mussara.

Els joves participants, que pertanyien a 5 agrupaments, varen arribar al nombre de 200 i es varen trobar sota el lema de “Celebrem la vida que ens dona Jesucrist”.

El record d'aquests dies plenament viscuts ajudaran aquests joves escoltes tarragonins a aprofundir en la seva tasca, feixuga a voltes de “Protegir la vida i defensar la natura”.

MIQUEL MARIMON

IMPROMPTU

Massa econòmic

He vist un anunci a quioscos de periòdics que diu així: “Dos crims pel preu d'un”. No m'ha sorprès perquè és ben coneguda la morbosa inclinació de cert públic, segurament molt nombrós, per les recargolades truculències. Però, francament, l'oferta em sembla una mica brutal. I també una demostració més que les coses mal fetes o, millor dit, les històries de malastrugues gaudeixen de gran públic.

No me n'he evadit pas, de llegir novel·les policiaques. Des de les de Conan Doyle, passant per Chesterton, Simeon, Ellery Queen, a l'Agatha Christie. Però tots son autors que aplicaven el seu estre literari a la persona que delinquia, al seu íntim jo, i al jo de l'investigador que sabia resoldre la incògnita. ¿Qui no s'ha sentit atret per personatges com els investigadors Sherlock Holmes, pare Brown o Maigret?

“Dos crims pel preu d'un”... Ni que em regaleessin aquests llibres tan generosament anunciats els compraria. Perquè l'anunci és fins i tot macabre, i cal sentir-se molt avorrit, gairebé desesperat, incapaç de copsar les mil meravelles de la vida, per rendir-se a la lectura de quelcom ofert tan banalment.

ORIOL CAMPS

GLOSSES DOMINICALS

Apòstol en tots els fronts

L'Església a Espanya i a Catalunya passà uns moments difícilíssims durant el segle XIX. Les guerres carlines —sobretot la segona— tingueren una incidència molt gran en la història del nostre país, perquè les qüestions dinàstiques es barrejaven amb la religió.

Potser els fets més sobresortints foren la matança de frares el juliol de 1834, la crema de convents l'any 1835 i les lleis de 1836-1837, que suprimiren gairebé totes les ordes religioses masculines i algunes femenines i decretaren la confiscació dels seus béns. Fou en aquesta atmosfera que va transcórrer la vida de Francesc Palau, que serà beatificat el proper diumenge. Va néixer l'any 1811 i morí l'any 1872. Fou un carmelita descalç “ex-claustrat”: visqué fora del convent, jurídicament incardinat a la diòcesi de Barcelona.

L'itinerari de la seva vida —enmig de tensions socials i polítiques molt complexes— el portà a ser un religiós d'una vocació formidable. Ordenat sacerdot l'any 1836, degut a les circumstàncies polítiques del temps hagué d'exiliar-se a França i més tard fou injustament confinat a Eivissa. També passà per la presó i sofrí més d'una vegada penes canòniques dels bisbes que no el varen comprendre. Però l'heroisme de les seves virtuts es va palesar en les dues grans vessants del seu ministeri (mai barrejat amb la política): eremític i apostòlic. La vocació eremítica li venia de l'espiritualitat carmelitana; el seu esperit apostòlic nasqué d'un gran amor a l'Església i també als més necessitats i marginats. Fou un apòstol en tots els fronts.

Val la pena fer memòria d'aquella “Escuela de Virtud”, que el P. Palau fundà a la parròquia de Sant Agustí de Barcelona. Vicens Vives col·loca

aquest fet en el començament d'una llarga tradició de cristianisme social a Catalunya, que compta nombroses, rellevants i ininterrompudes figures fins el grup de “Catalunya Social” abans de la guerra civil. L'Escola només durà tres anys. Consistia en un curs sistemàtic de religió per a adults —seguint un mètode totalment nou— que tingué un èxit clamorós. El P. Palau hi veié un instrument de renovació eclesial. Però les autoritats militars de l'època li atribuïren a ell i a la seva Escola la culpa de la vaga obrera de març de 1854, malgrat la defensa del seu bisbe de Barcelona, Dr. Costa i Borràs.

Fou contemporani del P. Claret i missioner popular com ell. Peregrinà per tot Catalunya i per les illes. Fou nomenat “missioner apostòlic” per la Santa Seu. És que, més enllà del seu esforç missioner i evangelitzador, va estimar l'Església amb deliri. L'amor a ella, com digué ell mateix, “omplia el seu cap i el seu cor”, malgrat l'hagués fet sofrir més d'una vegada. El llibre “Mis relaciones con la Iglesia” ens fa descobrir un creient obsessionat per l'Església de Jesucrist fins a cercar, conduït per l'Esperit, com “un desposori espiritual amb ella”. Per això l'anomenava “la seva estimada”. En la intimitat del seu llenguatge interior li deia: “Tu saps, Església santa, que visc només per tu i per a tu”.

Heus aquí una gran lliçó per a aquells que senten avui una vocació evangelitzadora i missionera. És el que han après les religioses fundades pel P. Palau: les Carmelites missioneres i les Carmelites missioneres teresianes.

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

ESTEVE SERRA PICOLA

Assessor d'Inversions
COLEGIADO N.º 416

Pagarés lletra tresor 10% net anual

Borsa: 30% net anyal demostrable

Interessos mensuals dels beneficis

Comissió: Cobrem només si hi ha beneficis.

Adreça: Princesa, 20, pral. 1.º - 08003 Barcelona

Tel. (93) 315 11 74 / 310 71 13. Telex 93.377 TXSEE

LII VIATGE CULTURAL

Día 24 d'abril

Excursió a les comarques del Segrià i les Garrigues

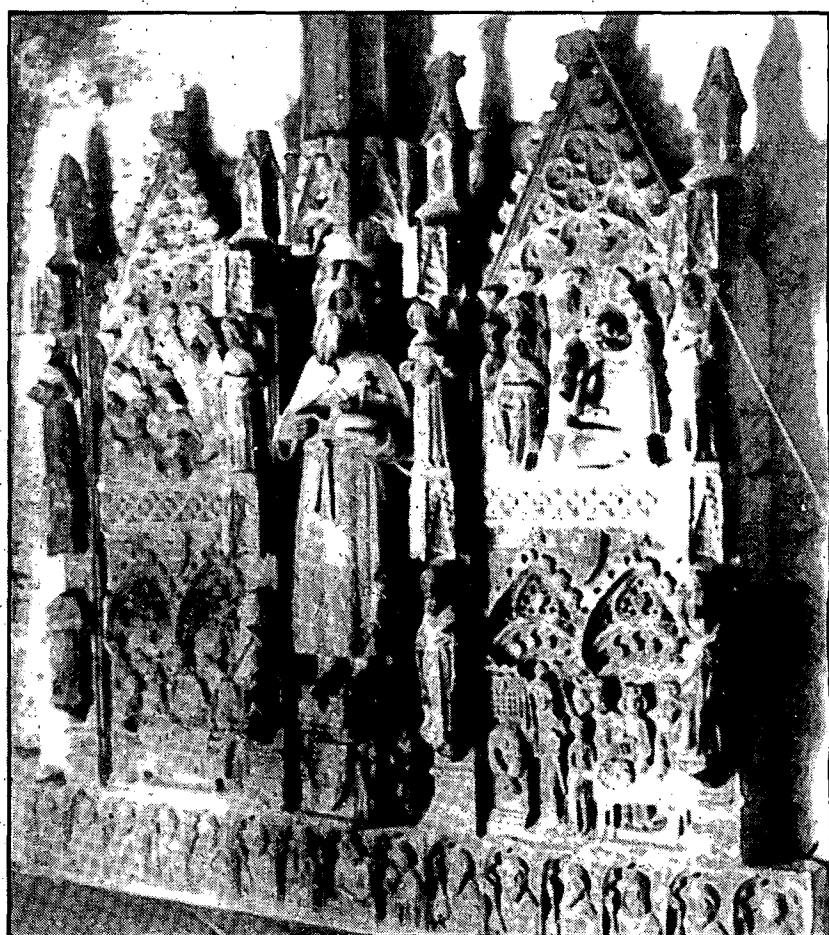
El paisatge és molt interessant, tot ell entre els ametllers i oliveres, deixa un bon regust i satisfacció entre els que realitzen aquesta ruta

Recorregut

Barcelona, Torrebeses, la Granadella, Reus i Barcelona

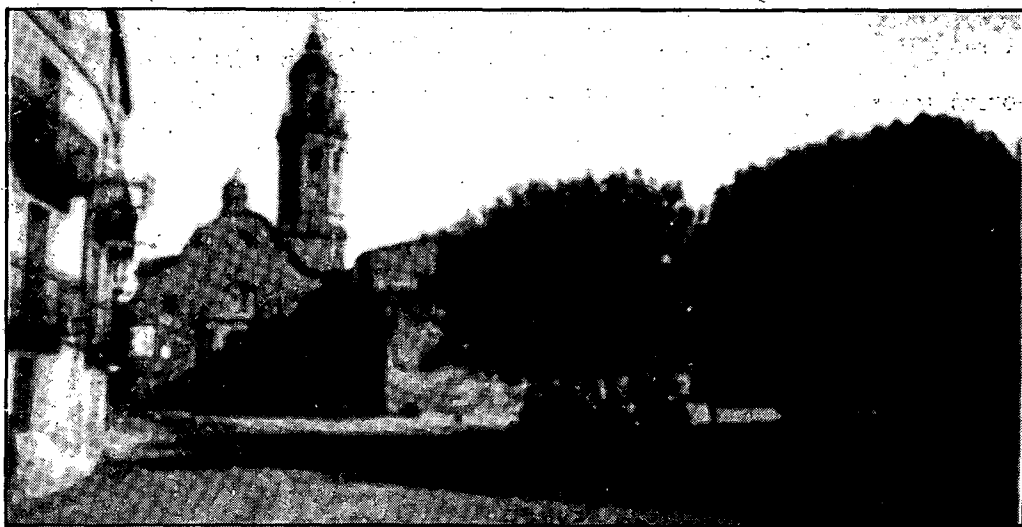
Museu etnològic de Torrebeses. Detall del 1r. pis

Altar retaule de pedra dedicat a San Joan. Església de Sant Salvador de Torrebeses

Església de Sant Salvador. Romànica S. XII. Torrebeses

La Granadella

Preu 2.500 ptes., comprenent viatge, visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant.

Per reserves de places truqueu al Tel. 215 28 05 Sra. Montserrat. La sortida serà a les 8 en punt del matí, carrer de València, xamfrà Balmes.

DINAREM

RESTAURANT RAMÓN

Especialitat amb Plats Típics Catalans

Avda. Doctor Vives, 93 LA GRANADILLA (Uelde)
Telf. 11 03 15

- BODES
- BANQUETS
- CONVENCIONS

Preguem els participants en els viatges culturals de CATALUNYA CRISTIANA, que assisteixin a la missa vespertina del dissabte, en els seus llocs de costum, ja que no podem garantir la tornada, en hora hàbil per complir el precepte dominical.

AVIS

La Direcció del Viatge Cultural es reserva el dret d'anul·lar l'excursió i de modificar l'itinerari anunciat, durant el viatge, si les circumstàncies ho aconsellen.

FRANÇA

El Dr. Martí Alanís, bisbe d'Urgell, entrevistat per "LA CROIX"

"L'Església ni submisa ni opositora sistemàtica"

"LA CROIX" fila molt prim a l'hora d'elegir els personatges eclesials per tal de fer-los una entrevista. Sempre són homes que tenen quelcom important a dir, que juguen un paper determinant. El bisbe d'Urgell n'ha estat un, cosa que pren un relleu especial a la llum del fet que fins ara han estat pocs els bisbes de l'Estat espanyol a qui se'ls ha fet aquesta oferta. Heus ací, doncs, les seves paraules:

—Quina és la situació de l'Església d'Espanya actualment?

—Hem tingut la sort, tant en l'Església com en la societat, de viure una transició vers la democràcia que ha estat bona per a tots. L'Església, sobretot gràcies a l'impuls del Vaticà II ha contribuït fortament perquè aquest pas es realitzés en pau.

Penso que el dinamisme extraordinari de la Conferència episcopal espanyola ha estat una benedicció de Déu.

—En quin sentit exactament?

—La unitat dels bisbes, que durant tot aquest període s'ha manifestat a través de les decisions, els textos i documents publicats, ha salvat l'Església espanyola de la divisió i de la dispersió en aquest difícil període.

—Quines són actualment les relacions entre els bisbes i el Govern espanyol?

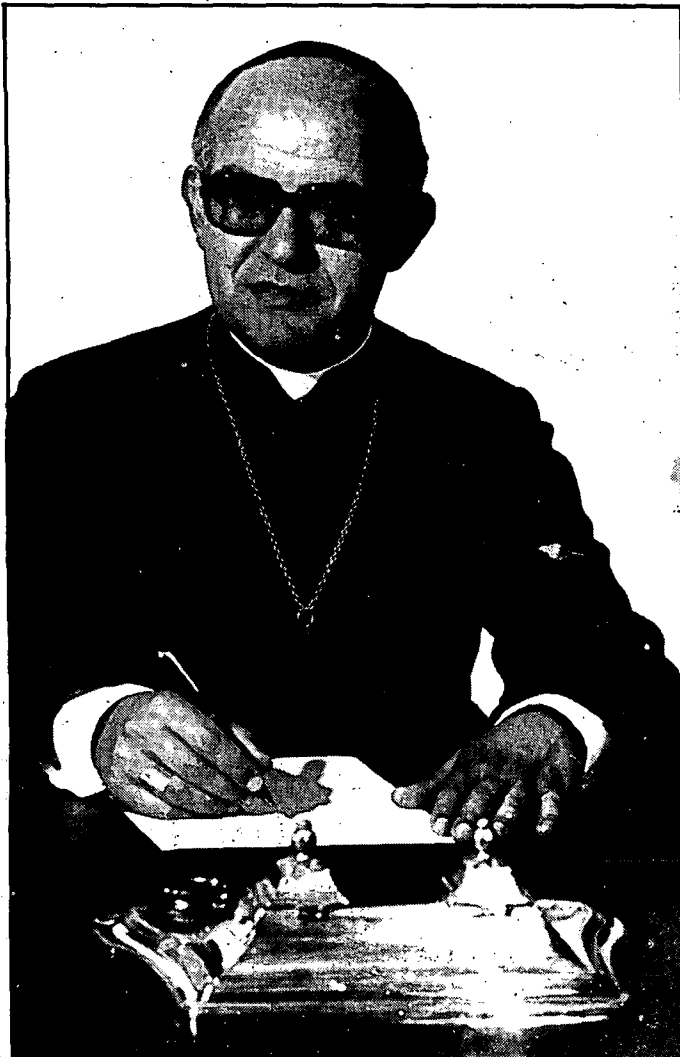
—La societat pluralista, laica i a vegades anticlerical respecta l'Església i també ho fan els homes polítics d'esquerra. Amb el Govern, mantenim relacions normals. Procurem arranjar les coses en interès de tots quan es presenta un problema però procurem guardar la nostra independència i llibertat en relació al poder. Volem que l'Església no se situï en l'oposició sistemàtica però que tampoc sigui presonera del sistema.

—Les evolucions que s'han produït en la societat espanyola no han tocat els catòlics?

—Sí, hem viscut alguns anys difícils, ja que l'evolució dels costums i les mentalitats (divorci, cohabitació), ha estat molt ràpida a Espanya. L'itinerari que altres països d'Europa han recorregut en vint anys, Espanya l'ha fet en cinc.

—Aleshores, quina és l'actitud de l'Església en aquest context?

—Cada vegada que és votada una llei tendint a liberalitzar els costums, l'opinió pública entra en debat i s'interroga.

Aleshores és quan l'Església recorda el què és la doctrina cristiana. Els mitjans de comunicació es fan ressò de les nostres posicions, però ja se sap com funciona la premsa en una societat liberal: només es publiquen les notícies espectaculars o curioses.

Per això volem reorganitzar seriosament les nostres xarxes de comunicació per ser presents a Espanya.

—Però com viu la comunitat catòlica aquesta con-

"Volem reorganitzar seriosament les nostres xarxes de comunicació per ser presents a Espanya".

frontació amb la nova cultura i els costums d'avui?

—El bombardeig d'idees noves xoca amb les tradicions religioses, i d'aquí a vegades en ve una certa confusió entre la fidelitat als valors cristians i l'adhesió a les noves normes.

Nogensmenys, la joventut actual és potser més sensible a les preocupacions religioses que la de fa uns anys. Més calmada, més reposada, està molt preocupada per l'atur que arriba al 20% a Espanya i algunes vegades al 40% entre els joves.

—Com veu el futur de l'Església espanyola en els anys vinents?

—Desitjaria que l'Església, que ha suportat bé la transició política i cultural, pogués mirar vers Europa com ho ha fet durant molt temps, per l'Amèrica llatina. Efectivament, el nostre futur se situa al costat de la comunitat i de la cultura europees.

Y.G.B.
(De "la Croix")

GENERALITAT DE CATALUNYA

Departament de Governació

Serveis Electorals

Informa

Que, segons estableix l'article 39 de la Llei Orgànica 5/85, de 19 de juny, del Règim Electoral General, els ajuntaments han d'exposar les llistes electorals vigents a partir del cinquè dia posterior al de la data de la present convocatòria electoral.

Durant els vuit dies següents a partir de la data 9 d'abril de 1988, qualsevol persona podrà formular les reclamacions a què tingui dret pel que fa a la seva inclusió o exclusió en el cens electoral.

El Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya considera necessari recordar a tot l'electorat la conveniència de fer les oportunes comprovacions, aprofitant aquest tràmit, atès que posteriorment no es disposarà de cap altra possibilitat de reclamació.

Responent a les gestions realitzades amb l'Institut Nacional d'Estadística per tal que s'efectuïn els tràmits necessaris per augmentar el grau de sensibilització dels electors, han estat adreçades a aquests les targetes en les quals figura el col·legi electoral de cada elector i la resta de dades censals, amb la finalitat d'informar del lloc en què figura la mesa on s'ha d'emetre el vot i també per donar la possibilitat que qualsevol dada errònia pugui esmenar-se adequadament.

La manca de recepció d'aquesta targeta és un advertiment d'alguna possible anomalia en els llistats del cens i, per tant, reiterem la conveniència d'examinar-los. En aquest mateix sentit, s'està realitzant una campanya publicitària que incidirà sobre aquests aspectes.

Amb aquestes actuacions s'aconseguirà esmenar el màxim dels possibles errors del cens confeccionat per les Delegacions Provincials de l'Institut Nacional d'Estadística.

No obstant l'exposat, si no es compta amb la participació activa dels ciutadans, els mitjans emprats no aconseguiran els objectius que serien desitjables.

Esteve Busquets i Molas

"El periodisme m'ha permès de transmetre les meves conviccions cristianes"

Deia, no fa pas massa, amb molt d'encert, la gran cantant Montserrat CABALLÉ, que vivim en l'època del progrés, i que sempre que s'han produït grans avançaments, hi ha hagut desconcert, especialment entre els joves, que estan menys preparats.

Aquesta aguda consideració ens fa adonar que per no caure en el desorientació i en el desori, i superar les inevitables conseqüències secundàries del progrés actual, cal recórrer a la informació, a la claredat de les idees, al seny.

Per això he acudit a casa d'Esteve BUSQUETS i MOLAS, car com a informador assenyat i home d'idees clares, ens pot donar una visió exacta del moment actual, comentar una mica el futur, i ajudar a trobar els mitjans que permetin sobrevolar el desori, el desgavell i la desorientació propis del nostre temps.

BUSQUETS i MOLAS em rep amb la seva simpatia habitual i amb el somris de sempre. I posem tot seguit fil a l'aiguall.

—Tens un nom il·lustre dins del nostre periodisme. Des de molt jove, has observat Catalunya, dia a dia, i n'has fet descripcions molt precises. Com veus, ara, la situació del nostre país?

—La veig amb preocupació però amb optimisme. Amb preocupació perquè en acabar el que en deien Nacional-Catolicisme, molta gent s'ha apuntat a una mena d'anti-

cristianisme. I amb optimisme, perquè malgrat tot hi ha una joventut ferma i prometedora que, impulsada per la Generalitat i per moviments cristians, i molts de parroquials, ens fan augurar una Catalunya molt neta.

—Déu t'escolti. Una altra pregunta: estàs content d'haver dedicat la teva vida al periodisme?

—Completament satisfet, i tornaria a començar si fos ara, perquè donades les meves conviccions cristianes, crec que la millor manera d'exercir-les és a través de la comunió i comunicació d'idees amb el lector.

—Fa dotze anys vas escriure unes "memòries" molt interessants, titulades "Quaranta anys de periodisme barceloní". T'agrairia que ara ens hi afegissis alguna cosa que pogués completar-les...

—Sí, podria afegir-hi moltes coses, perquè varen ésser escrites quan encara exercia la professió —i deu anys després, quan vaig jubilar-me, havien passat tantes coses més, que exigirien un altre volum.

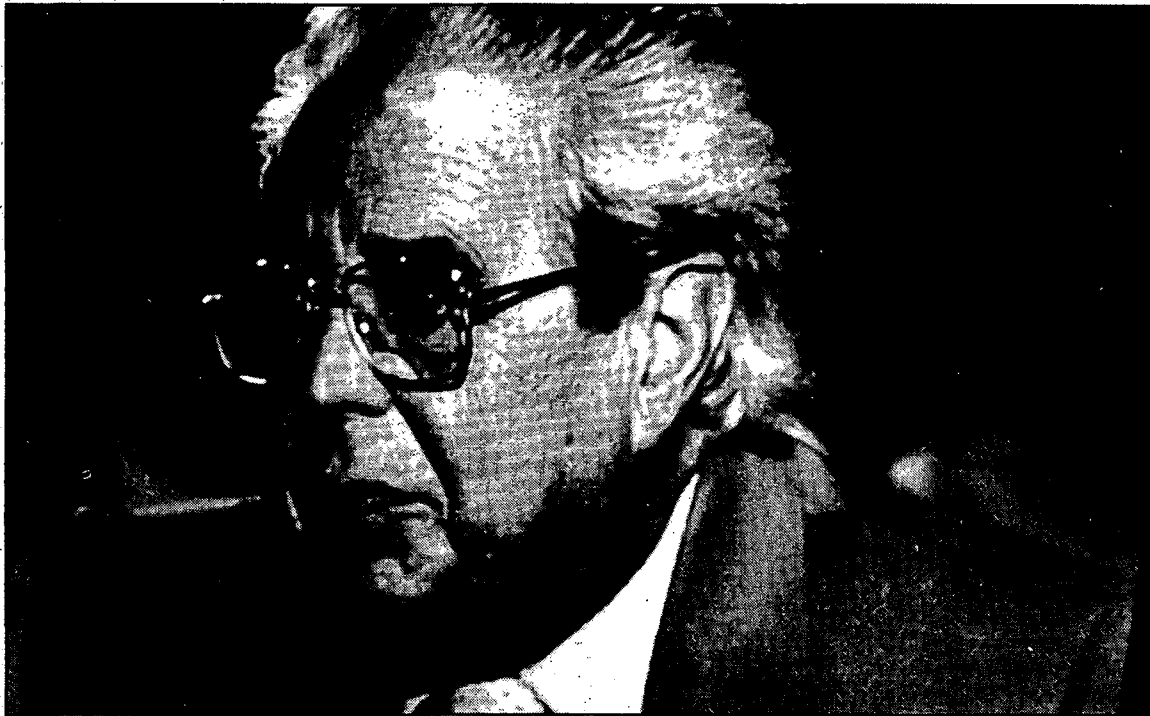
—Per què no l'escrius?

—No en desisteixo, però en aquests moments tinc altres peces al teler.

—Quines?

—Una atractiva biografia del musicòleg i organista Josep M.ª MAIDEU i HUGUET, i el seu catàleg de Goigs musicats per ell (més de tres-cents). I d'altres coses.

—Les "Memòries" són

Ha estat sempre un informador assenyat i home d'idees clares.

molt divertides; per exemple, quan parles de els "llodrigons". Per què no ens en expliques algun?

—Si ho vols així, amb molt de gust. Els "llodrigons" signifiquen una altra faceta periodística pintoresca. Equival al nom castellà de "gazapos". Doncs bé: durant la Segona Guerra Mundial, quan encara els alemanys guanyaven, se celebrà a Barcelona un Congrés Nacional de la Secció Femenina. El vell "Brusi" en la ressenya d'una de les sessions va perdre unes línies i en va guanyar unes altres corresponents a un telegrama de guerra. I ai-

xí, el lector astorat podia llegir:

"Los alemanes bombardearon la cabeza de la camarada Pilar Primo de Rivera..."

Hom comprengué que volia dir la "cabeza de puente", però tothom temia que la "bombardejada" s'enfadaria; més no fou així, sinó que s'hi féu un tip de riure...

O aquelles coses com que "Jean Cocteau estaba gravemente enfermo de un ataque cardio-cultivo de la aceituna"; o que "a última hora de la noche de ayer tarde..."

En fi, n'hi ha un reguitzell..."

—També parles de les innocentades, i d'una que en vas fer a Manresa, que ara no recordo prou...

—Sí. S'havien casat un pilot i una aviadora, anglesos, i amb l'avioneta d'ell empenyeren el viatge de noces, a França. El nostre diari notificà que visitarien Manresa, i que aterrarien a la muntanya de Puigterrà. Però acudí tanta gent a veure l'arribada, que temerem la indignació popular. I el mateix dia de l'arribada donàvem compte que per raons meteorològiques els nuvis havien suspès el viatge, amb gran decepció de tots els badocs que havien acudit a l'esmentada muntanya...

—Jo et recordo des de sempre com un home de bon humor... A què ho atribueixes?

—Home, en part al propi caràcter. Però, a més, em penso que ve del meu cristianisme. Quelcom així com veiem que els passava a CHESTERTON, o a RUYRA, posem per cas —per no citar ningú més—

—Tu i jo ens coneguérem a la Federació de Joves Cristians. Com recordes aquell moviment juvenívol cristià i fascinator?

—La F.J.C. va marcar uns temps gloriosos per la joventut cristiana de Catalunya, que, si més no, va donar, almenys, com a fruit un grapat de màrtirs, i algun "Sant", com p. ex. Pere TARRÉS, i d'altres que aniran sortint...

—Ja que parles del doctor TARRÉS, per què no ens en dius quelcom?

—El vaig conèixer a Man-

Busquets i Molas, en l'homenatge que li fou tributat per l'Associació de Practicants, Escriptors i artistes l'any 1973.

resa, cap a l'any 1928, quan ambdós freqüentàvem la Congregació Mariana. Després, en crear-se la F.J.C., ens retrobàrem al primer moment. I sóc un devot i fidel admirador de les seves virtuts, com ho demostra la gran quantitat d'articles i conferències que he donat sobre ell. Darrerament he tingut la sort que m'encarreguessin el Pròleg de les seves "Glosses" a "Flama", que si Déu vol es publicaran aviat.

—La situació del Cristianisme a casa nostra, i al món, ha canviat molt. Què creus que faria falta, en el moment actual, per revifar l'esperit de casa nostra?

—Aquell grup d'homes i de consiliaris que feren possible la F.J.C., per un cantó; i per un altre, un altre Pare VALLET.

—O sigui: entusiasme, dinamisme, simpatia, capellans conscients i decidits... "I, a més, una organització general?"

—Més o menys, exactament.

—Continues éssent cristià? ¿Ets practicant? ¿Creus en el futur del Cristianisme?

—Oi tant!!!!

—Tu havies viscut la premsa heroica, com p. ex. "El Matí", "Flama", i d'altres representants periodístics. ¿Què opines de la falta que ens fa avui? ¿I de "Catalunya Cristiana"?

—El darrer representant periodístic de premsa cristiana diària, encara que en els seus darrers temps es va anar diluint, fou "El Correo Catalán", on no varen posar-me mai cap trava per expressar les meves opinions cristianes, ans al contrari les estimulaven. Curiosament, ara que es podria escriure amb més llibertat, els periodistes catòlics sembla que s'hagin esmor-teït... Només "Catalunya Cristiana" manté el foc sagrat amb moltes dificultats, perquè molts sacerdots i laics sembla que els costi de propagar-la...

—Ens has parlat, a les teves "Memòries", de grans personatges populars: Gaetà CORNET, JUNCEDA, Lola ANGLADA... De qui més podries parlar?

—Ja que esmentes dibuixants, puc dir que els darrers anys, Valentí CASTANYS venia molt pel "Correu Català", i tots fruïem amb les seves anècdotes i fantasies. A més d'un gran dibuixant era una excel·lent persona, i un gran conversador, enginyós i divertit.

Per cert que en aquell diari varen començar homes que avui tallen el bacallà en moltes activitats periodístiques, televisives i de la ràdio, com per exemple, l'Àngel CASAS, en Vicenç VILLATORO, en Jordi DAROCA, l'Anna BALLETBÓ, en Josep M.ª HUERTAS i CLAVERIA, en Joan Anton BENACH...

—Ets un home assenyat i carregat d'experiència. Et voldria demanar que, per

Aquí el veiem rebent, de mans del cardenal Jubany, el premi Bravo del 1973.

Intervenció del nostre entrevistat com a secretari dels Jocs Florals de Barcelona.

Un estudiós del folklore

Neix a Roda de Ter, el 26 d'octubre de 1908. Als onze anys la família es trasllada a Ripoll d'on procedien i ha de deixar l'escola. Fa de llauner. Autodidacte, l'any 1926, l'impressor i editor Daniel Maideu descobreix les seves aficcions literàries, les estimula i de mica en mica li posa a les mans, en bona part, la revista "Scriptorium". Al 1930 li edita el primer llibre: "Oasi", de poesia.

L'any 1928, en un parentesi de l'ofici de casa, tasta el periodisme en el diari "Pàtria" de Manresa. El 1931 passa a Barcelona i ingressa a "El Matí". Ha passat per totes les seccions d'un diari, des de les més insignificants, fins a les de direcció. De Barcelona, "La Noche", "La Nau" i "El Correo Catalán". A Tarragona dirigeix "Catalonia" entre el 1935 i el 1936. Redactor en cap de "Flama" i director de "L'Avant" de la Federació de Joves Cristians de Catalunya. A Madrid dirigeix el "Tú!" òrgan de les HOAC.

Organitza cursos de periodisme dintre l'Acció Catòlica arreu de la península i els esten, per correspondència, a Colòmbia. Professor dels cursos de periodisme infantil i juvenil i auxiliar de càtedra de l'Escola Oficial. Entre la seva vasta producció bibliogràfica en castellà —uns 40 títols— figura un estudi de com haurien estat redactats i editats en forma de diaris, els llibres de la Bíblia.

Ha obtingut nombrosos premis de poesia i literaris. De periodisme, entre d'altres, el "Ciutat de Barcelona" (1959) "Eugeni d'Ors" (1966) i "Bravo" (1973). En català té publicats 12 llibres i a través del seu "Bonedia" a "El Correo Catalán" portà a cap el primer esforç, fet des del 1939, de catalanització d'una secció periodística a Barcelona. S'ha especialitzat en l'estudi i en la divulgació, a través d'articles i conferències, del folklore i costums de Catalunya.

acabar, donessis algun bon consell als nostres lectors.

—En resum, que mantinguin la fe, l'esperança i l'optimisme. Que no es quedin a casa, sinó que actuïn organitzadament dins la societat. Que vivifiquin ben fermes les seves conviccions. I tenir sempre present que, com recordava el recentment traspassat Osvald CARDONA, escriptor i pensador, Thomas CARLYLE subratllava que "la religió és, i ho serà sempre, el fet vital primari de la vida de l'home.

—Una anècdota?

—Bé, una anècdota curiosa és la d'un fracàs periodístic. Fou l'any 1952 (?), quan en morir el papa PIUS XII, "El Correo Catalán" va enviar-me a Roma a cobrir la informació del Conclave i elecció del nou Pare Sant. Jo tenia una certa experiència diem-ne "vaticanista" i per alguns contactes amb gent de la Cúria de la Santa Seu, hom confiava en el meu "nas clínic".

Quan entraren els cardenals al Conclave, vaig ser el darrer periodista que va saludar RONCALLI, home bonatxó, el nom del qual no havia sonat per a res. Unes breus paraules em varen comprendre. Quan redactava la crònica per cable, un col·lega de Barcelona —el Dr. Ramon CONILL, de "La Vanguardia", va veure que citava RONCALLI com a possible Papa. "I ara!", va dir-me. El mateix degueren pensar els encarregats de revisar les cròniques en el diari, i el meu pronòstic fou omès. Hauria pogut emular el col·lega italià ALESSANDRINO que en el Conclave anterior fou l'únic a apostar per PACELLI.

—Caram, noi, quina llàstima; però et felicito per la intuïció...

—Mercès, Parellada. Bé, si no acabem, això sortirà inassolable llarg. Deixa'm doncs dir, en acomiadar-me, que m'estimo molt els lectors de "Catalunya Cristiana" perquè hi estic en contacte permanent, i si alguna vegada hi ha alguna cosa que no els acabi de fer el pes, pensin que tot l'equip que fa el setmanari hi posa el coll, el cor, i alguns la butxaca. I tot això per amor a Déu i al proïsme. Adéu.

Surto de l'entrevista satisfet. En dir les coses tal com les sent, BUSQUETS i MOLAS, malgrat la seva modestia i senzillesa —massa—, palesa la seva categoria d'intel·lectual que aplega amb un gran sentit realista, i una vegada més ens mostra que a tot el món, i concretament a casa nostra, hi ha molta gent culturalment selecta que resta fidel al sentit cristià que és la columna vertebral de la nostra civilització, projectant cap el futur la continuïtat del Cristianisme.

DÍDAC PARELLADA

AÑO MARIANO

Agosto 1987 - Agosto 1988

*Son la doce
Recepción el Angelus*

FLORILEGIO DE LA VIRGE

Sol·licitud de
Florilegis en
quantitats superiors a
1.000 unitats amb una làmina
més de la imatge de la
Mare de Déu que se sol·liciti

- Associacions
- Col·legis
- Bisbats
- Parròquies
- Ordes Religiosos

Preus molt especials

Dirigir-se a:
SALVAT
Departament Bibliografia Religiosa
C/. Comte Borrell, 97, entsol. 08015 Barcelona

CARACTERISTIQUES

1. Mida 30 cm.X 40 cm.
2. Set làmines de pintures clàssiques a tot color.
3. Indicació a cada làmina de:
Autor
Època
Museu
4. Edició limitada i numerada per Catalunya Cristiana.

P.V.P. 2.800 Ptes.

**o
GRATIS**

Si ens envia complimentada l'enquesta sobre LA BIBLIA que hi ha en aquesta pàgina

ENQUESTA SOBRE LA BIBLIA

1. LA BIBLIA suscita un interès general, que pot tenir distinta motivació. El seu interès per LA BIBLIA és per motiu

- ☐ Cultural o històric.
☐ Religios.
☐ No m'interessa.

2. En el conjunt de LA BIBLIA, cal distingir dues parts: L'Antic Testament (A.T.) i El Nou Testament (N.T.). Vostè coneix millor

- ☐ L'Antic Testament.
☐ El Nou Testament.
☐ Cap dels dos.

3. Els seus coneixements sobre textos de LA BIBLIA, són gràcies a

- ☐ El que em van ensenyar al Col·legi i a la Família.
☐ El que escolto amb la meua assistència a la Missa.
☐ El que llegeixo o he llegit en LA BIBLIA.
☐ El que llegeixo i escolto en general.

4. Entre els altres llibres que vostè segur que té, digui'ns si té

- ☐ Una Bíblia completa (A.T. i N.T.)
☐ Només els Evangelis.
☐ Ni una cosa ni l'altra.

5. Aquesta pregunta potser necessita una consulta o memòria. En cas de tenir la Bíblia completa, Antic i Nou Testament. Podria dir-nos...

- Quants volums té?
• La comprà o fou un regal?
• Fa molt que la té?

6. Comencem amb preguntes en què la seva resposta es apreciativa o opinable. Els ensenyaments de LA BIBLIA, s'han transmès sempre de pares a fills. Considera que

- ☐ És una equivocació. Va contra la llibertat dels fills.
☐ Cal continuar fent-ho.
☐ No opino.

7. Viatjant per l'estranger, LA BIBLIA és a la tauleta de nit de les habitacions de molts hotels, per facilitar la lectura als qui ho desitgin.

- ☐ És un costum a extingir.
☐ A Espanya estem endarrerits. S'imposarà.
☐ No opino.

8. En moltes llars hi ha signes extrems de la confessió catòlica de la família: quadres, crucifixos, fotografies, etc... Tenir LA BIBLIA a casa ho considera

- ☐ Un signe de confessionalitat.
☐ Un símbol del transcendent, però aconfessional.
☐ Un element decoratiu, res més.
☐ Ha d'estar a la biblioteca, com un llibre més.
☐ No opino.

9. Hi ha passatges a l'Antic Testament de LA BIBLIA, que poden ferir la sensibilitat, en narrar comportaments o situacions, que, aparentment no coincideixen amb l'actual praxi catòlica. Vostè és partidari de

- ☐ Deixar que la llegeixin els seus fills petits.
☐ No deixar que la llegeixin els seus fills petits.
☐ No opino.

10. Llegir la Bíblia té les seves dificultats, sobretot la comprensió per manca d'actualització dels missatges continguts en els textos històrics del temps en què foren escrits. Per facilitar aquesta comprensió

- ☐ M'agradaria tenir un assessor bíblic.
☐ M'agradaria un tractat d'Iniciació a la Bíblia.
☐ No necessito ajudes per a la comprensió.
☐ No opino.

Edat	Estat	Professió	☐ Home	☐ Dona
------	-------	-----------	-------------------------------	-------------------------------

- ☐ Desitjo que m'enviïn el *Florilegi de la Mare de Déu* gratis, a la direcció que indico, per haver contestat les preguntes de l'*Enquesta sobre la Bíblia*.
- ☐ Desitjo que m'enviïn el *Florilegi de la Mare de Déu* contra-reembossament de 2.800 ptes., a la direcció que els indico.

DADES PERSONALS

Nom	1r Cognom	2n Cognom
Carrer/Plaça	N.º	Pis
Porta		
Població	Districte	Província
		Telèfon

Retalli aquesta enquesta i envii-la per correu a **SALVAT Departament Bibliografia Religiosa**
C/. Comte Borrell, 97, entsol. 08015 Barcelona

D

CALENDARI

Diumenge, 17 d'abril. III de Pasqua. Sant Anicet, màrtir; sant Pau i sant Isidor, monjos.
El sol surt a les 5'09 i es pon a les 18'33 (hora solar).
Dilluns, 18 d'abril. Sant Eleuteri, bisbe màrtir; sant Perfecte, prevere màrtir i santa Antia, màrtir.
Festa major a Sarrià de Dalt.
Dimarts, 19 d'abril. Sant Lleó, papa; sant Expedit, sant Vicenç i sant Sòcrates, màrtirs.
Dimecres, 20 d'abril. Sant Sulpici i sant Servilià, màrtirs; santa Agnès de Monte Pulciano, dominica.
Dijous, 21 d'abril. Sant Anselm de Canterbury, bisbe doctor i sant Silvi, màrtir.
Divendres, 22 d'abril. Sant Caius i Soter, papes màrtirs; sant Leonides, màrtir i sant Apel·les.
Dissabte, 23 d'abril. Sant Jordi, màrtir, patró de Catalunya i sant Adalbert, bisbe màrtir.
Festa major a Montgat, Puigverd de Lleida i Sant Jordi Desvalls.
Fira a Borges Blanques.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

17 d'abril. Diumenge III de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 3,13-15,17-19; S 4, segona 1 Jo 2,1-5a, tercera Lc 24,35-48.
18 d'abril. Dilluns de la III setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 6,8-15; S 118, segona Jo 6,22-29.
19 d'abril. Dimarts de la III setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 7,51-59; S 30, segona Jo 6,30-35.
20 d'abril. Dimecres de la III setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 8,1-8; S 65, segona Jo 6,35-40.
21 d'abril. Dijous de la III setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 8,26-40; S 65, segona Jo 6,44-52.
22 d'abril. Divendres de la III setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 9,1-20; S 116, segona Jo 6,53-60.
23 d'abril. Dissabte. SANT JORDI, MÀRTIR. Lectures: Primera, Ap 12,10-12a; S 33, segona 1 Jo 5,1-5, tercera Jo 15,1-8.
(Fets 9,31-42; S 115, segona Jo 6,61-70)
Litúrgia de les Hores Setmana III de Pasqua.
Diumenge, dia 17. Propi del temps.
Dilluns, dia 18. Fèria de Pasqua.
Dimarts, dia 19. Fèria de Pasqua.
Dimecres, dia 20. Fèria de Pasqua.
Dijous, dia 21. Fèria de Pasqua.
Divendres, dia 22. Fèria de Pasqua. Catalunya Primeres Vespres de demà.
Dissabte, dia 23. Sant Jordi, màrtir, Patró de Catalunya. Solemnitat.- Primeres Vespres Diumenge IV de Pasqua.

D'ACÍ I D'ALLÀ

El poeta ateu i don Juan Tenorio

Tot poeta es meravella davant els bonics fenòmens de la Naturalesa. Els ametllers florits, la nit d'estrelles rutil·lants, els crisantems, els narcisos ran de l'aigua. Quan és ateu, comparo el poeta a Don Juan Tenorio el qual, endut per la màgia eròtica de totes les dones, passa la vida sense trobar la que cerca. El poeta increient és com l'Amic que ronda la ciutat bíblica preguntant per l'Amat. Oh boscos i espessors! ¡Oh prat tot de verdors, de flors ben esmaltat! Digueu si per vosaltres ha passat! Cerco Déu i no el trobo...

PERE CAMPAS BONAY
Monestir de l'Estany

HOMES I INSTITUCIONS

Una portalada viatgera

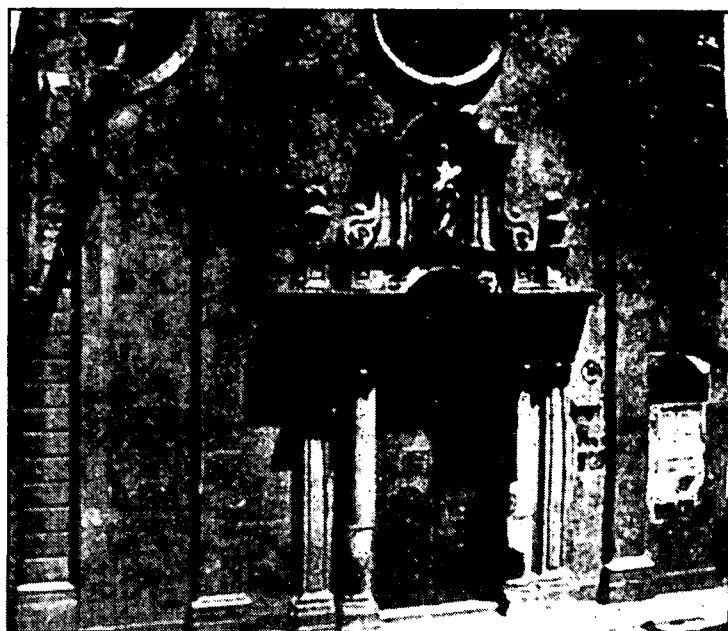
Els qui hem transitat diàriament per pròpia dedicació, camins i viarans de l'Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau de Barcelona, hem admirat sempre la construcció del qui fou el seu arquitecte, Lluís Domènech i Montaner.

Ara bé, hi ha encara un immoble destinat actualment com a cuina i menjador per a metges, infermeres i personal auxiliar, que és ben diferenciat de la resta del conjunt hospitalari, així com dels pavellons i altres estructures.

Sempre que es passa pel lloc on és erigit l'esmentat edifici, el pensament se'n va cap una altra època, és a dir, fa la impressió que no es pas del mateix estil que el de l'arquitectura de l'Hospital.

I heus ací que un dia, tot llegint una obra d'anys enrera, vaig veure reflectit en un dibuix a llapis original de l'excel·lent pintor barceloní Dionís Baixeres, una reproducció de la façana que ens recordava temps passats i que es tractava ni més ni menys, que la d'una església anomenada de Santa Marta, la portalada de la qual, per enderrocament en època posterior fou traslladada pedra a pedra a l'Hospital de Sant Pau, tenint en compte que al costat mateix d'ella, hi hagué l'antic Hospital de Santa Marta, establiment no massa gran del segle XIII del qual alguns papers en parlen.

—Aquesta darrera informació facilitada pel metge Dr. Danón Bretos, cronista incansable de Sant Pau—
L'Església de Santa Marta, era situada en un carrer de la Barcelona antiga, anomenat Riera de Sant Joan, desaparegut quan la cèlebre Reforma (1912) i que és més o menys la Via Laietana d'ara (tocant al carrer de Jonqueres).

Proper a aquests rodals hi havia hagut el Palau Comtal Menor o de Valldaura, en un dels angles del qual s'hi aixecava una torre emmerletada que encara existia a principis del segle XIX tot i que les dades d'aquest palau són del 1114 i que la imaginació dels cronistes idealitzaren com a residència del Comte de Barcelona Guifré, dit el Pelós (870?-97).

La portalada de l'antiga església de Santa Marta, que ara veiem a l'Hospital de Sant Pau, presenta al bell mig i damunt el dintell d'entrada, una imatge de la Santa bellament esculpida, en actitud com d'èxtasi, mentre els seus peus trepitgen el cap d'un drac afrós. La seva mà dreta, en posura aixecada és possible que portés una creu, mentra l'esquerra subjecta una mena de gerra de forma arrodonida. A la part superior de la

imatge hi ha un rosetó o ull de bou i a cada costat de l'entrada dues columnes de pedra natural i dues més de figurades. També hi ha un noble escut dividit en dues parts: A la dreta el símbol característic distintiu de l'Hospital de Sant Pau (vigent encara ara des del segle XVII) i a l'esquerra com un castell o fortalesa que potser vol significar una virtut de la Santa.

Val a dir que aquesta portalada —de l'any 1735— segons consta al llinar, fou com una premonició del seu futur i actual destí, per tal com santa Marta, patrona dels Hostalers, és situada en un lloc adient, com el de la cuina i menjador, on desitgem que hi resti per molta anys a fi que les generacions esdevinidores puguin admirar el treball acurat i pulcre d'unes pedres i un art bellament dispost del segle XVIII.

ADULTS EN LA FE

Vida d'amistat personal amb Crist

JOAN GUITERAS i VILANOVA

ner, de pelegrí... Tot obeeix a una economia basada en l'encarnació. Per tant, en un encontre sacramental. Ben real. Realíssim. Realíssim en el pa i el vi de l'Eucaristia, realíssim en els germans.

Cal aprendre a viure amb l'esperit atent i sensible. Cal el coratge d'una nova vida i d'una novella mirada. Mirada d'Evangeli, de resurrecció, de cor humà en la nova aliança. Viure la vida nova de Crist. Existir en Crist, la pedra angular que corona l'edifici.

Crist en mi

Nosaltres no creiem fonamentalment en una doctrina, sinó en una persona. La nostra fe es basteix en el Vivent de Pasqua. Ell és el Senyor. És proper i la seva salvació actua en la vida dels creients.

Tot això fa que només tinguem una sola norma: creure, estimar, esperar, seguir Jesús. És tant clar, que l'espiritualitat baptismal sempre ha estat entesa com a imitació de Crist. Això és molt més que un tòpic. És la raó de l'ascètica. I, des de l'esforç que secunda la gràcia, és el motiu de la unió mística —experimentada— amb ell.

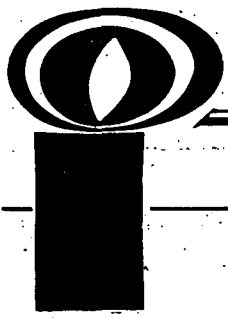
Aquest és el fet: Crist, per la realitat del baptisme, viu en mi. Ell centra la meua vida. És a dir, ell m'allunya de la dispersió, de la tensió dels instints que m'estiren i que

em fan sentir interiorment dividit. S'ha de tenir un centre. Cal aplegar les forces, cercar la unificació de les tendències. Aquest punt focal és ell, nostre Senyor Jesucrist, el que m'ha fascinat, el que té les mans plenes de llum de tant estimar...

Perquè la realitat és aquesta. Viure segons l'Esperit és viure en unió estreta amb Jesucrist. Si la salvació està xifrada en la fe en el ressuscitat. El que és vivent en l'Església. La fe és lliurament al Senyor. Cal escoltar-lo, estimar-lo, adorar-lo, seguir-lo. Ell porta una revelació que transforma l'existència. I ell és sempre amb nosaltres. Tal com va prometre. "Seré amb vosaltres, dia rera dia, fins a la consumació del món". Amb mots d'un escriptor: "Heu de pensar en Crist com algú vivent ara i en mig del món... Entre molts us ha escollit, car conèixer-lo és ja ésser elegit per ell. Ell és l'únic amic que penetra amb la mirada fins al secret del cor..."

Educació de l'amistat amb Crist

Un teòleg recorda com en tota vocació hi ha un inici de diàleg i d'amistat amb Crist. Però que també hi ha una certa dosi de sentimentalisme i fantasia, que ha de ser llevada. I recorda com cal construir sobre la roca ferma. Es tracta d'un profund esperit de pregària i d'una existència centrada —no dispersa—. Unificar la vida en Crist, que crida al seu seguiment i a la col·laboració amb ell. Això imposa d'intentar la modificació del tarannà personal, a fi d'esculpir en el temperament la imatge de Crist. És necessari l'estudi de l'Evangeli, recórrer a lectures dels mestres espirituals... Però, sobretot, s'ha d'arribar a ser una persona captivada per Crist. Com diu el citat teòleg, es tracta de fer com Pere, Joan, Andreu, Jaume... i tants d'altres al llarg de la història del cristianisme. Segons allò de Pau als filipencs: "considero desavantatjoses totes les coses per l'excel·lència del coneixement de Crist el meu Senyor..." Si, és necessari un determinat deseiement per viure profundament l'amistat i la intimitat amb el Senyor. Ajudats, és clar, per l'Església.

Després de la Setmana Santa

Cada any, les celebracions pasquals són una font abundosa de reflexions pastorals, alhora que —evidentment, i sobretot— uns dies d'intensa renovació espiritual. Gens estrany que avui, passades ja aquestes celebracions, sigui bo oferir alguns elements de reflexió personal, que potser poden ésser punt de partida per altres reflexions dels lectors. Amb el ben entès que les reflexions, tal com les ofereixo, no volen pas estar ordenades per importància respectiva. Seria difícil assolir-ho. Formen un conjunt.

• ¿Tot o res?

Una primera reflexió procedeix d'un fet absolutament evident i d'ordre civil: els mitjans de comunicació, i molt especialment la TV —més especialment encara, i d'una manera ben radical, TV3— han mantingut silenci sobre el sentit cristià de la Setmana Santa. La notícia, per a aquests mitjans, són les vacances i els accidents de carretera. ¿Podem valorar-ho, això? ¿Com?

Hi haurà qui pensarà que això està molt bé així, que ja no estem en la situació antiga, en la qual els espais televisius de Setmana Santa eren farcits de celebracions i processons, films més o menys religiosos, etc. Àdhuc els locals públics quedaven afectats per aquesta ambientació!

“VAU MATAR EL QUI ENS OBRÍ EL CAMÍ DE LA VIDA, PERÒ DÉU L'HA RESSUSCITAT D'ENTRE ELS MORTS”

L'anunci de Pere pres del segon gran discurs kerigmàtic —proclamació del misteri de Crist—, després de la guarició del paralític, insisteix en l'obra dels homes en contraposició a l'obra de Déu. L'obra de Déu és vida, la dels homes és mort. Però la força de Déu és superior a la dels homes: això es demostra per la resurrecció de Crist, que esdevé així la gran oportunitat per al penediment i la conversió.

Lectura dels Fets dels Apòstols (3:13-15,17-19)

En aquells dies Pere digué al poble: “El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu què feieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes”.

“QUE SIGUI EL NOSTRE ESTENDARD LA CLAROR DE LA VOSTRA MIRADA”

La claror de la mirada de Déu és la imatge destacada d'aquest salm de confiança, que la tradició litúrgica ha recitat a l'hora de completes, en el moment en què la claror del dia s'ha acabat, i anem a aclucar els ulls en el son. Ens recorda la frase del pregó pasqual: “Crist, que tornant d'entre els morts, s'aparegué gloriós als homes com el sol en dia serà”. I l'acclamació inicial de la Vetlla: “La llum de Crist!”. El Crist ressuscitat és de veritat la claror de la mirada misericordiosa de Déu als homes, com ens recorda Pere en la primera lectura. Sobre la tenebra del pecat de l'home i del món, s'alça l'estendard del Crist victoriós i de la fe de l'Església.

Salm 4:2,6b-7,9 (R.: 7)

Responen quan us invoco,
oh Déu que em feu justícia.
M'heu eixamplat el cor en els perills,
compadiu-me i escolteu el meu prec.

R. Que sigui el nostre estendard
la claror de la vostra mirada.

Molts exclamen:
“¿En qui trobarem el nostre goig?”

Que sigui el nostre estendard
la claror de la vostra mirada”. R.

M'adormo en pau
així que em fico al llit
i em sento en vós segur,
només en vós, Senyor. R.

Però la situació actual demostra la superficialitat amb què es feia tot això. I també la superficialitat amb la qual ara es fa el que es fa. Entrem aquí en el terreny d'això que anomenem “ambientació sociològica”, i que sempre es dona, en un sentit o en un altre. Entre el “tot” o el “res” hi ha la possibilitat d'escollir, fonamentada en la pluralitat de l'oferta. Està clar que als mitjans de comunicació, atents com haurien de ser al pluralisme dels ciutadans, els toca la pluralitat de l'oferta, mentre als ciutadans els correspon la llibertat en l'elecció. Quan no hi ha pluralitat d'oferta, tant se val que sigui el Tot com el Res. El respecte als ciutadans, en els dos casos, és absent.

• La tradició

He dit que “tant se val”, però em sembla que no és ben exacte l'expressió de cara a l'educació cristiana. És una segona reflexió. En efecte: quan hom considera atentament les persones que es mouen religiosament els dies de Setmana Santa, pot constatar amb summa facilitat que, en no pocs casos, la motivació és el comportament tradicional. Començant per les processons, si voleu. Però també en les visites a la Reserva del Santíssim, àdhuc en la participació al Via Crucis. ¿Quantes persones deu haver-hi que esperen, cada any, la Setmana Santa, per entrar a l'església i pregar una estona, amb fervor, per les seves intencions? Aquesta entrada a l'església és potser l'única a l'any, però certament els marca i els identifica com a cristians. ¿I quantes persones s'identifiquen com a cristians veient passar una processó? ¿no és important, això?

Aquest fet no pot ésser menys valorat. Però hem de reconèixer que aquest fet és el fruit d'una tradició religiosa, i, si tant voleu, d'una certa pressió sociològica que ha modelat el comportament d'aquestes persones. ¿Es tant negatiu, això? ¿O les persones que surten a la carretera a fer quilòmetres aquests dies, no ho fan perquè “es veuen obligades” a fer vacances? És el que fa tothom...! Diguem, sincerament i clarament, que moltes persones han deixat de “pensar” en la Setmana Santa perquè els han deixat de “parlar” de la Setmana Santa, i els han convençut que “ara” aquests dies són dies de vacances.

Això és particularment important per a les noves generacions. Quan llegim l'Escriptura, ens adonem de la força tradicional de les festes de Pasqua per als hebreus: són les “famílies” les que han de celebrar-ho. Certament, el nostre cas és diferent, però Israel veia clar quan volia —i vol encara— que per a la festa de Pasqua siguin les famílies les que es reuneixin. La Tradició, amb la majúscula més notable que volgueu, es forma a l'entorn d'aquests vincles més entranyables que són els de la cam i de la sang. ¿Què sabran de la Setmana Santa els fills d'aquestes famílies que sim-

plement fan el que “ara” toca fer, allò que diu la televisió...?

• La comprensió

De seguida hi ha una resposta, fàcil: és l'Església la que s'ha de preocupar de parlar de Setmana Santa i de Pasqua, i no la televisió. És evident que l'aspecte afirmatiu és veritat, però pel que fa al negatiu em remeto a les consideracions anteriors. Més encara: em pregunto si els mateixos cristians som tan insensibles a les pressions sociològiques en les quals vivim, com els altres. I em pregunto a mi mateix com hem de fer el missatge pasqual més proper a les persones, perquè el món pugui percebre tota la força que té, en si mateix, i pugui comprendre aquest centre de la fe cristiana.

Això va lligat amb una altra reflexió: l'aprofundiment i la unitat en la comprensió i presentació de les celebracions de Pasqua i de Setmana Santa. Una cosa senzilla, si voleu, però que encara no hem arribat a penetrar prou (àdhuc aquí mateix, a “Catalunya Cristiana”, s'escapà un error en això, que bé cal avisar-lo): la Vetlla Pasqual no és la celebració del Dissabte Sant, sinó la celebració de Pasqua. Aquest costum d'identificar la Vetlla Pasqual amb el Dissabte Sant ens prové de l'antic horari d'aquesta celebració. És una mostra més del que deiem abans: la Setmana Santa està plena de costums tradicionals, d'un llenguatge fet, que s'han forjat amb segles, i que ens toca a nosaltres continuar transmetent, amb les correccions pedagògiques calgui, a les noves generacions.

• Les celebracions ciutadanes

I una darrera reflexió: les celebracions ciutadanes de la Setmana Santa i Pasqua, com a conseqüència de l'ambientació, tendeixen a empobrir-se. No són poques les esglésies que veuen desaparèixer la major part, dels laics, sinó tots, que habitualment asseguren voluntàriament l'ajuda als cants, a les lectures, a la participació dels fidels, a la música. Amb tota legitimitat, també aquests laics aprofiten aquests dies per sortir a fora, i fins i tot potser ajuden que en altres esglésies les celebracions siguin de millor qualitat. Però això no treu que les celebracions habituals d'una església quedin, d'aquesta manera, en un to menor del que habitualment tenen.

És un fet que fa pensar, i que fraternalment ofereixo a la reflexió dels laics que estan en aquesta situació. Si més no, perquè siguin comprensius quan les celebracions no els semblen tan reeixides com ells voldrien, i perquè s'adonin de la importància que té una col·laboració desinteressada i ¿per què no? sacrificada, al servei dels germans. És el que, habitualment, fem els preveres, en virtut del nostre ministeri, amb joia.

“ELL ÉS LA VÍCTIMA PROPICIATÒRIA PELS NOSTRES PECATS I PELS DE TOT EL MÓN”

La carta de sant Joan, que llegim ja diumenge passat, la prenem avui en les seves primeres pàgines. També l'Apòstol insisteix, com Pere, en la confiança que hem de tenir en el sacrifici pasqual de Jesucrist. El camí necessari, però, és el reconeixement dels propis pecats, i la fidelitat a la Paraula de Jesucrist.

Lectura de la primera carta de sant Joan (2:1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

“EL MESSIES HAVIA DE PATIR I DE RESSUSCITAR EL TERCER DIA”

Som al tercer diumenge de Pasqua, i encara avui, com cada any en aquest dia, escoltem una narració de les aparicions de Jesús. Enguany, l'aparició als deixebles, a Jerusalem, segons sant Lluc. És una narració paral·lela a la que escoltàvem diumenge passat. Tanmateix, hi ha una peculiaritat, i és la insistència en el compliment de les Escriptures. És

una forma de dir que el misteri de Crist és la culminació de la història de la salvació, la “plenitud dels temps”, segons el llenguatge de sant Pau. Escoltant aquestes afirmacions del Ressuscitat comprenem el sentit que té escoltar incessantment les Escriptures, per part de l'Església creient: “el coneixement de les Escriptures és el coneixement de Crist mateix”, deia sant Jeroni.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (24:35-48)

En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: “La pau sigui amb vosaltres”. Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: “¿Per què us alarmeu? ¿Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc”. I mentre deia això, els ensenyava les mans i el costat. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: “¿No teniu aquí res per menjar?” Ells li donaren un tall de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: “Quan encara era amb vosaltres, us havia dit: que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmos”. Llavors els obrí els ulls perquè comprenguessin el sentit de les Escriptures, i els digué: “Així ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis”.

LA BÍBLIA A L'ABAST

Quan el sol es pon

Quan el sol es pon, la fosca s'empara del món. Llavors el fred us pren i la por de la foscor us pot entristir l'ànima. És l'hora de pregar amb el nostre salmista: **Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada** (v. 7a). Així ens fa pregar avui el salm responsorial. Acabem d'escollir l'al·legat de Pere al poble, llavors de la curació del paralític que captava a la porta Formosa del temple de Jerusalem. Les paraules del cap dels Apòstols són una denúncia valenta del crim comès contra Jesús: **Ell era l'Innocent i el Sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida** (Fets 3:14-15a). Era la tràgica posta del sol de la Vida. I no pas una posta natural, sinó forçada amb violència. Tota la terra, tota la humanitat, entrà per força al regne de la fosca. El Salvador havia mort i la basarda de la mort corglaçà els esperits. **Molts exclamen: ¿En qui trobarem el nostre goig?** (v. 6). En la nit de la persecució —i no és una mena de persecució tota la vida, tan plena de misteris de goig i de dolor, també de glòria?— l'home de fe s'agafa fort a l'esperança i prega. Si el sol es pon, la claror de la vostra mirada ens il·lumina i ens enjoia l'espera de l'aurora. Perquè estem segurs que el sol tornarà a sortir. **Déu ha ressuscitat Jesús d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis** (Fets 3:15b). Aquest és el motiu poderós que avui —i cada diumenge— ens aplega entorn de l'altar. Som la comunitat de la resurrecció. Testimonis d'esperança. Som tant —o més— pecadors com tot-hom. Missatgers de la nit de les consciències i de la mort. Però la gràcia de la salva-

Pregària de la nit

(Salm 4: 2. 6b-7a. 9 R.: 7a)

JOSEP M. ARAGONÈS

ció ens ha pres i se'ns ha endut pels camins de la comunió amb Crist i amb els germans. **Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes** (Fets 3:18-19). Els milers i milers de cristians que avui s'apleguen arreu del món entorn de la celebració eucarística, són —som— un testimoni tan humil com vulgareu, però viu i vibrant d'aquesta esperança encesa en els nostres cors per la claror de la mirada del Senyor.

Déu respon

Com la mare respon sempre, al cor de la nit, a la por de l'infant, quan el crit infantil és com una pregària apressada, així Déu respon al nostre crit-pregària quan en la fosca dels perills, clamem a ell. Aquesta és la nostra fe. I també la nostra experiència. **Responeu quan us invoco, oh Déu que em feu justícia** (v. 2ab). La pregària esponja el cor i ens fa valents en l'adversitat, perquè ens endinsa en l'esperança, que és com una carícia de Déu enmig de l'aspror dels moments difícils. **M'heu eixamplat el cor en els perills, compadiu-me i escolteu el meu prec** (v. 2cd). La celebració de Pasqua ens amara d'esperança des de

l'altre part del dubte. Pasqua és l'experiència de com el camí i la fortlesa de l'esperança en la força del Déu que salva, és el gran i l'únic camí que porta la humanitat al triomf de la seva realització plena. Com els deixebles van haver de fer l'experiència de la vida nova del Jesús exaltat a la dreta del Pare, que superada la mort, seguia vivent enmig de la seva comunió, ara nosaltres hem de fer el mateix. I ho fem en la celebració de l'eucaristia, que, lluny de ser un simple ritu de consolació, més o menys alienant, és l'exigència de caminar darrera l'estendard de la claror de la mirada del Ressuscitat per les rutes de la restauració de la humanitat. Per això Pasqua —i la celebració del misteri pasqual— és una invitació serena i audaç al mateix temps, a convertir-se, a fer l'experiència de l'esperança realitzada en el Cap, i d'acció configuradora —transformadora— en nosaltres. I no una transformació qualsevol, o purament epidèrmica, com de cirurgia plàstica, sinó una transformació pregona i radical: és l'home nou que hem de reproduir en nosaltres. Sortint de missa, hauríem de ser capaços de dir al nostre món: **En nom de Jesucrist de Natzaret, camina!**, com Pere va dir al captaire del temple (Fets 3:6). Els cristians no tenim plata ni or, però hem de donar allò que tenim: la nostra esperança en la Vida, perquè ens

sentim segurs en la força del Senyor (v. 9cd). Així donarem testimoniatge de com la nit del pecat és possible convertir-la en dia de salvació i de joia.

La pregària de la nit de Jesús

Arribada la nit de la seva vida —arribada "la seva hora"— Jesús fa la seva pregària nocturna, abans de lliurar-se al repòs de la mort. **M'adormo en pau així que em fico al llit i em sento en vós segur, només en vós, Senyor** (v. 9). Recitat des d'aquesta perspectiva cristiana, el darer verset del nostre salm responsorial, és d'una profunditat esborronadora. La veu del salmista, agafa la total plenitud del to inspirat, quan es converteix en la veu de Crist. Vet aquí el sentit ple d'aquest text. Amb una absoluta confiança en l'amor del Pare, amb una total i insubornable esperança en la seva força, l'home Jesús, el Fill de Déu, es disposa a estirar-se en el llit del sepulcre amb la pau i la seguretat del Pare. Aquesta pau i aquesta seguretat, però, introntollables, arrelades com estan en l'esperança, no suposen absència de lluita, ni de sofriment. La lluita i el sofriment, hi són, i amb tota la seva cruesa. Quan el sol es pon, la fosca, la por i el fred ens cauen al damunt. També a la posta de la vida de Jesús. I ell en fa l'experiència fins al final. Experiència amarga i heroica, esperançada: **Déu meu, Déu meu per què m'heu abandonat?** (Mt 27:46), però malgrat aquesta sensació de solitud, de fosca, de por, **Pare, a les vostres mans confio el meu alè** (Llc 23:46). Era la darrera oració de Jesús en caure la nit de la seva vida, que el salm responsorial avui ens recorda: **M'adormo en pau... i em sento en vós segur, només en vós, Senyor** (v. 9).

CULTURA CIENTIFICA

El Dr. Jaume Almera i la seva escola de geologia

35.- Interrogants de cara al futur del museu geològic del Seminari

Són ben necis tots aquells homes que s'han quedat amb el desconeixement de Déu i no han estat capaços de descobrir qui és Ell per les coses bones visibles, ni n'han reconegut l'artífex de fixar-se en les obres.

Sav 13,1

Al llarg de la història que hem contat hem vist una institució que no tan sols ha pugat per no morir, sinó que s'ha desenvolupat fins a fer-se un arbre ufanós amb gran projecció i obertura al món de la ciència. El lector que ha anat seguint totes aquestes pàgines haurà sentit admiració i estima per l'obra realitzada fins al moment present, ja que és el que lògicament sent tot amant de la cultura davant d'una realització tan notable al servei de la ciència.

L'opinió d'un il·lustre professor i investigador

Quan es van complir els cent anys de la fundació del museu se celebrà una solemne commemoració, amb motiu de la qual el Dr. Via va escriure un treball que va llegir a la sala d'actes de la Delegació a Barcelona del C.S.I.C. el dia 29 d'abril de 1974, a la sessió solemne dedicada a Sant Isidor. Aquest treball fou publicat per la mateixa Delegació a Barcelona del C.S.I.C. a l'any següent. És un volum de 164 pàgines titulat "Cien años de Investigación geológica", que fou enviat després a molts intel·lectuals i científics, per al seu coneixement. Entre les moltes respostes rebudes destaquem la de

Jordi Rubió i Balaguer (1887-1982), que diu entre altres coses: "Respectat savi i amic (ho diu a Mn. Via)... Ha escrit vostè unes pàgines tan vives i apassionades, que la història de la cultura catalana haurà d'acudir al llibre de vostè per documentar-se en qüestions d'història natural.

Era jo jovenet quan, acompanyant el meu pare a una excursió, la cartografia va ser una de les primeres fulles del mapa del Dr. Almera. Vaig anar esporàdicament a unes classes de Font i Sagüé al Centre Excursionista; vaig tractar a Faura i Sans. El Dr. Bataller l'havia conegut essent jo bibliotecari a la Societat Catalana d'Història Natural i vaig seguir de prop el seu treball per completar col·leccions quan ell va ser bibliotecari de la Societat.

Quan ja treballava a can Salvat, el Dr. Bataller va ser un dels auxiliars dels quals em refiava. Tan modest com era i tan eficaç! La restauració del museu del Seminari, dispersat per la nostra guerra, la va fer amb aquella tossuderia seva que tot ho venia. Escric aquestes ratlles improvisades amb l'agraïment que mereix un treball com el de vostè, explicant totes les etapes i els capdavanters de l'escola que va iniciar el Dr. Almera. La fidelitat de vostè a l'escola catalana de geologia

FRANCESC NICOLAU
Del llibre "El Dr. Almera i la seva escola de Geologia" de F. NICOLAU i J. VALLS.

és la penyora del que realitzaran anys a venir els clergues imbricats a una organització com l'Església, vivent però per damunt de les disputes dels homes".

La nostra opinió

El Dr. Rubió, com veiem, era optimista de cara a l'esdevenidor del museu. Veia en l'obra realitzada pel Dr. Via una penyora del futur. Una institució com l'Església, venia a dir, no pot deixar perdre una obra de tant de mèrit i utilitat cultural com és el museu del Seminari. Què hi hem de dir nosaltres? En primer lloc cal notar que les circumstàncies ambientals d'avui dia són molt diferents de les del temps del Dr. Almera. Ara ja hi ha molts, per no dir moltíssims, geòlegs a Catalunya, i també altres museus i laboratoris de geologia que van augmentant i millorant la seva activitat. A més, cal dir-ho, ja no es mira l'Església com es mirava aleshores i les obres d'Església ja no tenen la mateixa consideració. No volem ser pessimistes, és clar, només deixem

constància d'uns fets que posem a la consideració del lector. Creiem, per això, que la vida del museu del Seminari està més que mai supeditada al seu valor intrínsec. Ara bé, aquest valor, per tot el que hem dit al llarg d'aquesta història i sobretot en els últims capítols, és ben alt, i més alt ara, en certs aspectes, que no pas en temps del Dr. Almera. Cosa que li dona unes bones garanties de supervivència. Seria un pecat contra la ciència abandonar-lo i no seguir endavant amb tot el que proporciona al món de la cultura. Per això tampoc nosaltres no creiem que cessi en la labor que està portant a cap. Cal només que el Dr. Via tingui un digne successor i aquest rebi la subvenció suficient per poder continuar amb aquest centre que tant de prestigi dona al Seminari de Barcelona.

I qui serà el successor del Dr. Via en la direcció del museu? La decisió pertany al prelat de la diòcesi, el qual n'ha nomenat ja subdirector l'escolapi P. Sebastià Calzada i Badia. Aquest sacerdot, doctor en geologia, ja porta publicats més de setanta treballs paleontològics, elaborats tots ells amb materials i recursos del museu del Seminari. Amb el seu caràcter emprendor i actiu es perfila prou capacitat per a ser un digne successor

d'aquesta obra de tanta història. No podem dir-hi res més. Però, també cal pensar en el successor del P. Calzada. L'arquebisbe de Barcelona té l'última paraula. Nosaltres, només, podem informar el lector que no hi ha cap més altre sacerdot de la diòcesi barcelonina que per indicació del prelat s'hagi matriculat a cap universitat per cursar la geologia. Confiem, però, que aviat sorgeixi algú que, arribada l'hora, pugui succeir el P. Calzada i no trencar la tradició que durant cent catorze anys s'ha mantingut al Seminari de Barcelona. I és clar que no cal pas que sigui un clergue el successor que faria falta. En aquest terreny de la ciència un laic també pot continuar l'obra d'Església i mantenir aquest centre de geologia amb nomenament episcopal i dependent de la diòcesi.

L'estudi de les formacions estratigràfiques i els seus fòssils pot semblar àrid i poc lluit, no obstant tot el que és un millor coneixement de la natura acostada al Creador, i no tan sols per allò de la màxima adoptada pel Dr. Almera que "nulla inter fidem et scientiam vera dissensio esse potest" (no hi pot haver-hi cap dissensió veritable entre fe i ciència), sinó més encara perquè la ciència ens ajuda a comprendre el pla creador de Déu.

Mil anys de fe

Ens ha tocat de viure a nosaltres, enguany, els mil anys de la formació política de Catalunya. D'aquell llegendari any 988 quan era la nostra una terra de Marca, un país de frontera, amb els francs establerts a les Gàl·lies i Aquitània i els sarraïns dominant quasi tota la Hispània fent ratzies devastadores cap al nord, un poble indòmit i valerós va saber plantar cara al jou sarraí i a la tutela feudal del rei Huc Capet.

El comte Borrell II fou l'aglutinador que va originar la naixença de Catalunya, deixant de banda la imposició dels francs i aprofitant la feblesa de les hosts morisques no del tot sotmeses al Califat de Còrdova.

Éssent una terra de pas, la primitiva Catalònia havia estat, ja d'antuvi, capdavantera a abraçar la fe que Roma expandia al món llavors conegut.

A Catalunya l'heretgia arriana anava de mal borràs i el rei Leovigild va aconsellar al seu fill Recared la unitat religiosa a base del Catolicisme.

El relleu que la Catalunya incipient havia obtingut en aquell temps per obra dels seus comtes i cabdills, la petja cultural deixada pels romans, els lligams amb els països occitans, l'esperit de llibertat dels propis autòctons i llur defensa a ultrança en refugis pirinencs, feren possible el naixement i l'inici d'aquest país.

Més de mil anys de fe avalen aquesta terra nostra, car ja en el segle IV trobem la figura rellevant de sant Pacià, bisbe de Barcelona, persona nada i formada en terres catalanes.

Arran d'aquesta conjuntura, d'aquesta fita històrica, Catalunya ha anat desenvolupant la seva trajectòria, de vegades amb fortes dificultats, amb sòrdides travetes, sovint amb traumes polítics i malaurades discriminacions, però l'home indígena, l'individu autòcton ha tingut de sempre unes qualitats innegables: esperit de llibertat, avidesa de coneixements, tradició familiar, seny i laboriositat. Tot, demés, lligat amb una fe cristiana, sortosament arrelada i traspasada de pares a fills quasi indefectiblement.

Potser aquesta idiosincrasia pròpia es podria definir molt bé —com han observat rellevants historiadors— pel fet que la cultura catalana ha estat dins la Península, un fet aglutinador, un encuny d'unió fonamental, el suport bàsic d'"una altra cultura".

L'escaïença, doncs, d'aquest mil·lenari que celebrem enguany, ha de ser motiu de joia i reflexió. Vol dir això que, passi el que passi, cap esdeveniment futur no podrà mai desarrelar el nostre esperit, la nostra fe, ni minvar tampoc la identitat nacional d'aquest país. I per altra banda donarà a entendre a tothom que la personalitat dels catalans en llur forma de vida, costums i maneres, poden sempre millorar i ser, encara, més sòlids i permanents.

Amb l'acció exemplar de l'Església vivificant la nostra fe cristiana, entorn d'una feina que voldríem per a tothom, contribuint en forma creixent a una acció cultural i cívica, esgotant fins al mínim les bosses de pobresa i l'atur, que els polítics que governin el país —siguin del matís que siguin— sapiquen en definitiva que fer pàtria és sentir-nos solidaris entre tots i recordar sempre —si cal— aquell noble apotegma atribuït al gran bisbe Torras i Bages:

—Catalunya serà cristiana o no serà.

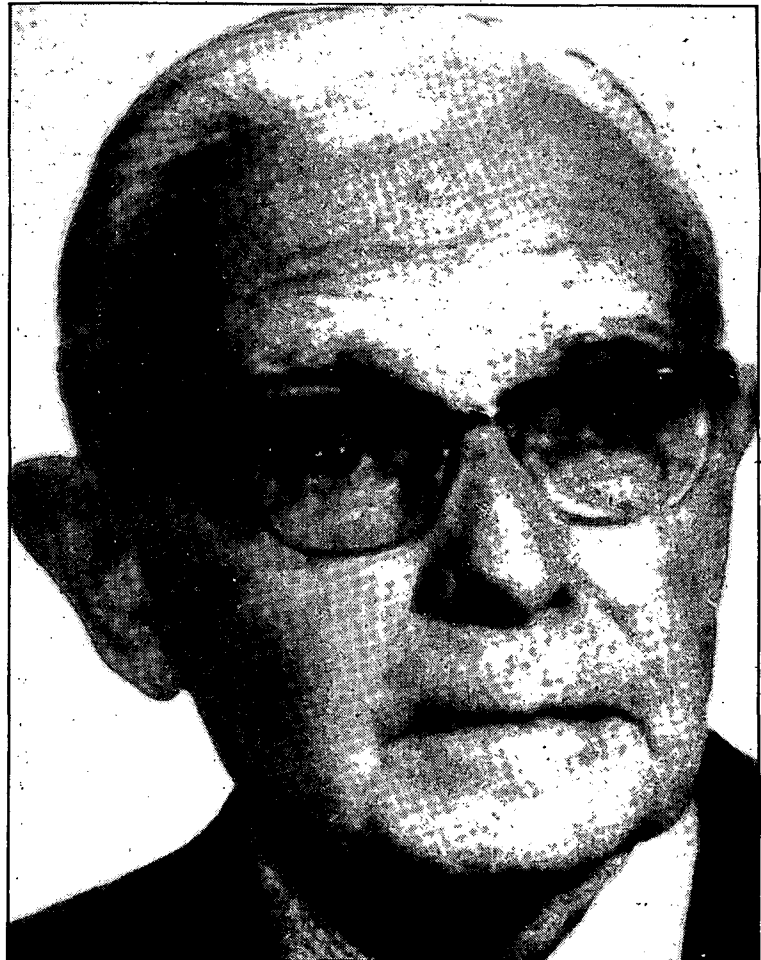
PERE VIVES I SARRI

Homenatge al doctor Francesc Broggi

El Centre del seu interès científic era l'home

Els amics del doctor Francesc Broggi han organitzat recentment un homenatge a la seva memòria. Era un home d'una alta categoria humana, científica i cristiana. El seu testimoni ha de servir d'exemple a les generacions joves... Lluís Cuéllar, catedràtic de filosofia a l'Institut Maragall de Barcelona, ens en parla en aquest interessant article.

Des del primer moment em va impressionar la seva curiositat científica volcada sobre totes les coses i problemes, i també el rigor i l'exhaustivitat amb què les investigava. El centre del seu interès científic era l'home, cosa natural en ell essent un metge. Biologia humana i psicologia, simultàniament. Donada la moda de Freud, ell l'estudià profundament, però mai no el va satisfer el materialisme absolut del savi vienès. Pretenir explicar tot el ser i l'actuar de l'home des de la "libido", sempre li semblà unilateralisme inacceptable. Per això acollí amb tant d'entusiasme el psiquiatre vienès jueu Viktor Frankl, amb el qual es va, fins i tot, cartejar. El seu descobriment d'un "inconscient superior i religiós" en l'home li aportà una explicació complementària del comportament humà que configurava una antropologia satisfactòria i l'home com a ésser amb una doble dimensió, orgànica i religiosa, transcendent, llibertat materialment encarnada, però alhora oberta i orientada vers el "sentit", la transcen-

El seu testimoni ha de servir d'exemple a les generacions joves.

dència, Déu. A través de Frankl, el Dr. Broggi simpatitzava amb Max Sheler i Emmanuel Mounier. Al final de la seva vida cercava obsessivament qui s'engresqués amb Frankl i el donés a conèixer, com ell creia que es mereixia, a l'Europa occidental, on tant de bé pensava que podia fer. Em consta que el seu desig segurament no quedarà insatisfet, almenys a casa nostra.

Sentit religiós

Una última referència als molts altres temes que el varen inquietar, motivant-lo a estudiar i a consultar: qüestions biològiques múltiples (evolució, genètica, neurofisiologia, etc.), de Parapsicologia, de Física i Astronomia (origen del món, constitució de la matè-

ria, atzar i necessitat, etc.), d'història de la Filosofia (preferentment, la temàtica del coneixement humà, desplegant una fina crítica de Kant), de teologia (hominització, escatologia, etc.).

El seu entusiasme per la ciència mai, però, no li va fer perdre el sentit religiós i concretament, catòlic, del saber humà: la ciència erra quan es creu l'última paraula del coneixement. La ciència "sana" ha de quedar "oberta" al "misteri", reconeixent, tant en el pla natural com en el pla sobrenatural, l'existència de zones de la realitat impenetrables a la raó humana, però aportadores del sentit vertaderament últim de l'existència humana.

Lluís Cuéllar

Els accidents infantils més greus es produeixen a la llar

De les 36.000 persones que resultaren accidentades i necessitaren assistència mèdica en el període comprès entre setembre de 1986 i agost de 1987, el 46,8 per cent (16.848) foren infants i joves adolescents entre 0 a 14 anys, segons el sistema de recollida de dades anomenat "Ehlass". Els accidents infantils més greus que es varen produir a la llar, molts d'ells son conseqüència de productes de consum.

Les causes principals dels accidents infantils foren en el citat període, de les caigudes (49 per cent), cops 24,6 per cent, talls i esquinçaments 14 per cent, per ofec 3 per cent i cremades 2 per cent.

Fonts de l'Institut Nacional de Consum informaren que hi ha un altre estudi de l'any 1983 i publicat l'any 1987 de l'Institut Nacional d'Estadística. Foren enquestades 36.000 famílies amb un total de 10.400 infants de 0 a 14 anys, dels quals un 9 per cent sofriren accidents. D'aquest percentatge, el 71 per cent necessitaren assistència mèdica. Es varen registrar 1.150 defuncions, dels quals 397 foren per accidents de trànsit i la resta per productes domèstics.

El Ministeri de Sanitat i Consum ha iniciat una campanya destinada a reduir el nombre d'accidents infantils per productes de consum.

El 46,8 per cent dels accidents tenen entre 0 a 14 anys.

Antic 190

SRA. DOLORS

Compra mobles antics i tota mena de objectes antics, pisos sencers

Paguem al comptat
Tel. 201 96 30

Muntaner, 190

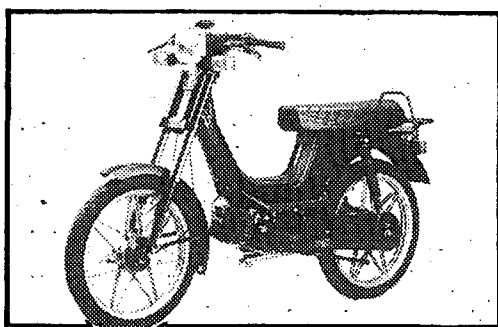
08036

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA TRADICIONAL SORTEIG 1988 DIA 28 DE MAIG

1r. Premi. Un Ford Fiesta

2on. Premi. Un ciclomotor
Derbi Variant Start
amb intermitents

DONEM SUPORT A CATALUNYA CRISTIANA

PODEU ADQUIRIR BUTLLETES A LES SEGÜENTS

LLIBRERIES:

La Hormiga de Oro, Avinguda Portal de l'Àngel, 3
Balmesiana, Duran i Bas, 6
Signe, Mallorca, 301

3er. 4rt. i 5è Premis.
Imatge de
la Verge "Benaurada"

NECESSITEM EL VOSTRE AJUT! ✂

Desitjo participar en el TRADICIONAL SORTEIG 1988 en suport de CATALUNYA CRISTIANA

Envieu-me.....

☐ Talonaris a 5.000 ptes.

☐ Butlletes a 100 ptes.

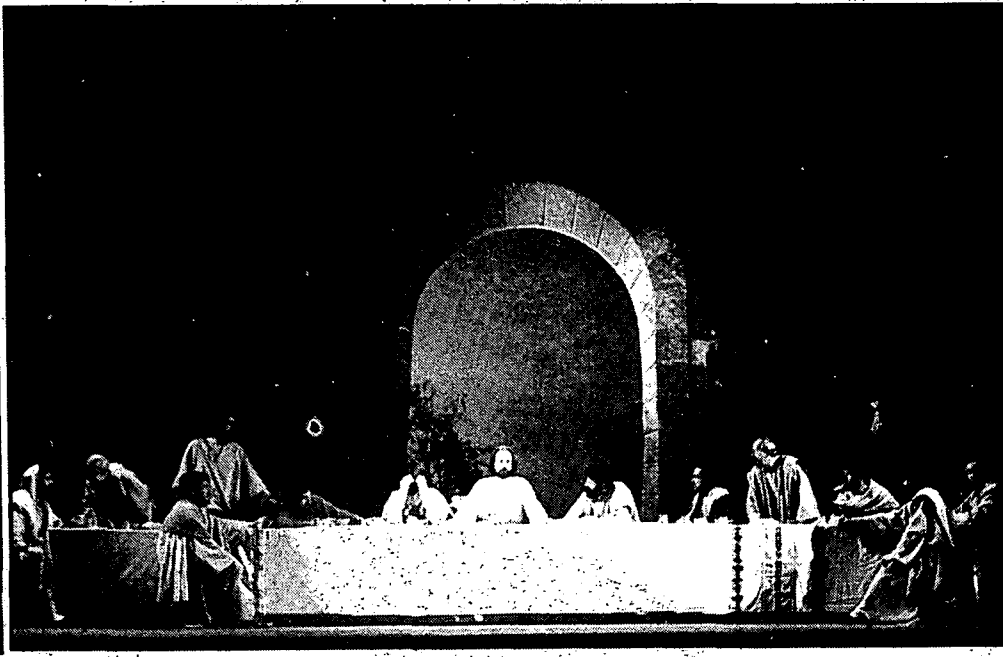
Nom i cognoms

Adreça

Població C.P.

Trameto l'import per ☐ xec barrat que incloc
☐ gir postal

PER INFORMACIÓ: ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA.
Plaça Urquinaona, 11, 3er. 3a. A Tel. 301 37 18

Gràcies a l'esforç i l'entusiasme de tot un poble

Esparreguera manté viva la tradició de la Passió

LA SAGRADA PASSIÓ DE JESUCRIST és un espectacle molt complex, tant des d'un punt de vista dramàtic com des d'un punt de vista tècnic.

La grandiositat del llibre fa que ratlli les característiques d'un espectacle èpic. La història de la Passió és complexa de narrar, perquè malgrat que hom compti amb la informació prèvia que l'espectador posseeix sobre el tema, la vida de Jesús, exaltada com en una epopeia històrica, es va enriquint amb múltiples implicacions.

La figura del protagonista de l'espectacle de la Passió es converteix en portador dels valors ètics i morals més purs i més conflictius. La seva història esdevé el gran drama de la humanitat, no tant sols pel seu valor religiós, sinó perquè es converteix en heroi i és tractat com a tal segons el model del gran teatre clàssic.

Al llarg de l'espectacle hom cerca la contemplació de Jesús com a gran protagonista de la història. Des d'aquest punt de vista, esdevé capital la relació que ell estableix amb altres tipus de personatges determinats, entre els quals cal destacar: els deixebles, els governants i el poble, aquest com a personatge col·lectiu.

Des d'un punt de vista formal, l'espectacle de la Passió s'enfronta amb la lògica naturalista i, fins a cert punt, en representa la supervivència quan l'art dramàtic ha evolucionat cap a d'altres tipus de llenguatge més moderns.

Influència pictòrica

La Passió té aquelles pinzellades romàntiques que van tnyir la història del teatre català des de 1866 (LES JOIES DE LA ROSER, de Frederic Soler) fins als anys seixanta del nostre segle. L'estètica de la Passió és basada en la iconografia que sobre el tema ha popularitzat l'Església catòlica. La influència pictòrica sobre l'espectacle de la Passió ha assolit nivells molt considerables pel fet que, sovint, els decorats i els rompients corresponents han estat còpia de quadres religiosos famosos. El realisme dels quadres del Via Crucis és traslladat a l'escena aprofitant al màxim els recursos tècnics d'un escenari.

Des d'un punt de vista escenogràfic, hom respecta els postulats del naturalisme i de les trampes barroques, per bé que hi han estat incorporats moderns materials tècnics: el decorat de paper, sense desaparèixer del tot, ha estat substituït per escenaris corporis instal·lats davant d'un ciclorama,

Esparreguera és una de les poblacions que ha mantingut amb més continuïtat i constància la tradició passionística, gràcies a l'esforç i l'entusiasme d'unes fervoroses generacions amigues del vell espectacle, secundades per l'adhesió de tot el poble, les quals han aconseguit revifar-lo i fer-lo cada vegada més interessant, amb l'al·licient d'una acurada plasticitat escènica i d'una interpretació impecable per part de tots els qui hi intervenen, actors i companyers, escenògrafs i tramoistes, músics, cantors i dansaires.

i es compta amb un gran dispositiu luminotècnic.

Això no obstant, l'espectacle de la Passió, realitzat totalment per gent professional, és encara fruit de l'enginy més que de la tècnica, i reflecteix una estètica acumulada al llarg dels anys, totalment anònima, que li dona una perfecta validesa i que està per sobre de la unitat estricte que hom demana en d'altres espectacles.

Patrimoni d'anys

Des d'un punt de vista interpretatiu, els personatges són fruit d'una tipologia llarga i acumulativa. Els personatges que construeixen els actors actuals, participen, d'alguna manera, dels que cons-

truïren els nostres avantpassats. Això fa que existeixin uns models molt ben determinats dels principals papers, als quals els actors accedeixen en un aprenentatge progressiu. Per regla general, l'interpret d'una paper qualificat ha passat per molts d'altres des que, de petit, va començar a sortir a l'espectacle. En aquest sentit, la Passió també és un patrimoni d'anys.

Malgrat això, els actors incorporen a l'actuació una visió personal del personatge i un millorament de la tècnica interpretativa, sense perdre mai de vista l'origen del personatge.

La grandiositat de l'espectacle ha permès d'incorporar-hi alguns

fragments muntats, emprant tècniques provinents del naturalisme, però més especialitzades: èpiques, expressionistes, etc.

L'espectacle és popular, tant per la temàtica com per la procedència dels actors; tots ells fills o veïns d'Esparreguera, que hi actuen purament per afeció, sense cap mena de retribució econòmica. L'únic mòbil és mantenir una tradició secular i el desig de fer un espectacle digne i emotiu.

Remarquem també que, a més dels actors, —tres-cents cinquanta— la posada en escena de la Passió durant una colla de diumenges, requereix una gran dedicació: organització, acolliment, i sobretot el que es refereix a la decoració, tramoia, vestuari, maquillatge, utilatge, luminotècnia, etc.

Són cap a quatre-cents persones les que hi participen —a part dels actors— des de les tasques més humils, però necessàries, fins a les de més responsabilitat. Tot això sense comptar que moltes d'aquestes tasques demanen una dedicació continuada durant tot l'any, i, com hem dit abans, tot d'una manera desinteressada.

Primeres representacions

Per bé que no hi ha dates concretes de les primeres representacions de la Passió, ens consta que a les golfes d'una casa pairal del terme es va trobar un manuscrit, desaparegut, que feia referència als misteris o escenes de la Passió re-

presentats pels carrers d'Esparreguera, ja cap a les darreries del segle XVI. Consta, també, l'existència d'una carta, datada el 1611, on uns veïns del poble de Sant Llorenç d'Hortons s'adrecen a uns familiars d'Esparreguera anunciant-los que vindran a la vila per veure les representacions de la Passió.

Aquestes representacions es feien inicialment a l'interior de l'església parroquial, com a prolongació dels actes litúrgics. En prendre més volada, aquestes representacions es feren ja a l'exterior del temple, concretament on avui s'hi troba la plaça de l'església, a semblança dels anomenats "actes sacramentals". Segons la tradició, la Passió era escenificada damunt d'un cadafal cobert i amb cortines destinades a amagar els actors mentre aquests es preparaven per actuar, i potser també utilitzades com a motius d'ornamentació.

Notem la persistència a Esparreguera, fins a mitjan segle passat, de les primitives formes de representació. Donada la tradició que a la vila tenia l'organització gremial —el gremi de paraires ja era important al segle XVI—, no ens estranyaria que el patrocini dels gremis sobre les representacions d'escenes de La Passió, a la via pública, datés d'antic.

Les representacions a l'aire lliure es perllongaren fins a finals dels anys 1860; després d'una llarga interrupció motivada, entre d'altres, per les diferents prohibicions, l'any 1875, al local de la Siempreviva, s'iniciaren les representacions en local tancat, i s'obre així l'etapa pròpiament històrica de la Passió d'Esparreguera tal i com la coneixem avui dia.

ORÍGENS

Les actuals Passions que es representen a diversos indrets de Catalunya, així com a Europa, són una evolució lògica dels misteris. El misteri fou una representació dramàtica de tema religiós, i d'origen medieval, en la qual eren escenificats passatges de la vida de Crist, de la Mare de Déu o d'algun Sant. Les primeres mostres d'aquest gènere poden ésser datades del començament del segle X, al nord d'occitània, on diverses esglésies introduïren la llengua vulgar i el diàleg no cantat; aquestes seqüències foren cantades en llatí.

Posteriorment, el gènere evolucionà: l'escenografia es complicà, les representacions sortiren de l'interior de les esglésies cap a les places, la música abandonà cada cop més el seu paper preponderant, els clergues deixaren de ser els únics actors dels misteris, es formaren confraries amb representants provinents dels diversos estaments socials, la mimica començà a intervenir-hi, etc.

Aquesta evolució continuada féu que, al segle XIV, els misteris ja s'haguessin convertit en autèntiques representacions teatrals.

Els títols que ostentaven moltes edicions d'aquest drama sacre, solien ésser llargs i ampul·losos, emprats segurament per a distingir les diverses versions que es feien d'aquesta obra.

La Passió, nom genèric que arrelà a la població en lloc dels llargs títols, és el misteri per excel·lència i el més representat en tot el món cristià i, segurament, el que gaudeix de més antiguitat, si no en l'obra de conjunt, sí en les parts més essencials.

Moltes, quasi in comptables, són les versions que s'han fet de la Passió amb tota mena de variacions establertes pel temps. L'ambient local, la devoció i la inspiració dels poetes o versificadors, anònims la majoria, aplicaren al drama les escenes que els suggerien tant l'afany d'afegir nous atractius al que podem considerar font inestroncable de patètics sentiments, com la intenció d'inspirar profundes meditacions sobre les accions, reaccions, febleses, atzars i alt coratge de la vida humana, tot presentat d'una manera simple, entenedora per a tothom.

Aquesta és la virtut essencial de la Passió, que arriba a commoure, sense necessitat de trucatge, l'ànima de l'espectador més indiferent.

PELEGRINATGE AL SANTUARI DE NÚRIA

Dia 7 de maig de 1988

Organitzat per la PARRÒQUIA DE NTRA. SRA. DE NÚRIA, de Barcelona, per als seus feligresos i per a totes les persones que ens vulguin acompanyar, amb motiu de l'Any Maria i amb l'assessorament dels "AMICS DE NÚRIA".

Preu: 3.150 Ptes., tot inclòs.

PER A INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS dirigir-vos a la parròquia de Ntra. Sra. de Núria, carrer Bon Pastor, núm. 7, despatx dels "AMICS DE NÚRIA" (Auditorium), els dimarts i dijous de 7 a 9 de la tarda. Telèfon 200 01 67. La inscripció es tancarà el proper dia 30 d'abril.

US HI ESPEREM A TOTS!

Es reuneix aquest cap de setmana a l'Hospitalet

El Fòrum Jove dels Clergues de Sant Viator reflexiona sobre el paper dels joves laics

Aquest cap de setmana es reuneix a l'Hospitalet de Llobregat el Fòrum Jove dels Clergues de Sant Viator per reflexionar, entre d'altres aspectes, sobre el paper dels joves laics a l'Església. El Fòrum Jove és format per joves de 18 a 21 anys que col·laboren amb els Clergues de Sant Viator en diferents missions catequètiques i pastorals. Per parlar sobre aquesta reunió del Fòrum Jove hem entrevistat Lluís Esteve, de 23 anys, responsable de la trobada i de Viator Jove a l'Hospitalet de Llobregat.

—Què és el Fòrum Jove dels Clergues de Sant Viator? Quin és el seu origen i el seu funcionament?

—El Fòrum Jove és un moviment juvenil d'església, vinculat als Clergues de Sant Viator (CSV), integrat per joves de 18 a 21 anys que col·laboren en els diferents projectes catequètics i pastorals de les Comunitats CSV d'arreu de l'Estat: Mondragon, Elgoibar, Vitoria, Valladolid, Madrid, l'Hospitalet de Llobregat...

El Fòrum Jove va néixer fa uns anys amb l'objectiu d'apropar els joves als CSV i de treballar conjuntament, des de la fe, en allò que constitueix el carisma propi de la Congregació: l'anunci de Jesucrist i el seu Evangelí i promoure comunitats en què es visqui, s'aprofundeixi i se celebri la fe. L'any passat es donà un altre pas i es creà el "Viator Jove", adreçat a joves a partir de 21 anys, que té uns lligams més estrets amb els CSV: missió, pregària i convivència. Actualment, les dues instàncies —Fòrum Jove i Viator Jove— aglutinen joves de tot l'Estat que ens reunim trimestralment per reflexionar plegats, conèixer i treballar temes d'interès comú. Aquest cap de setmana ens reunim per primer cop a Catalunya, en concret a l'Hospitalet de Llobregat.

—Quin és el programa de la trobada, quins temes tractareu?

—El tema principal serà el paper dels joves laics en l'Església. Hem triat aquest tema per dues raons: el Sinode celebrat recentment sobre els laics i la nostra pròpia realitat. Comptarem amb les aportacions de Rafael Mèndez —laic, president del Moviment Scout Catòlic i director del Col·legi Sant Ignasi de Barcelona— i de Mn. Joan Carrera —rector de la parròquia de Sant Isidre de l'Hospitalet i president de la Fundació per a les escoles parroquials de Catalunya—. Ambdós ens aportaran la seva visió sobre el que hem titulat "Laics i religiosos compromesos en una mateixa Església". A partir del seu testimoni, els participants en la trobada reflexionarem sobre quina ha de ser la nostra actuació dins de l'Església.

A part d'aquest tema central, el diumenge al matí el dedicarem a temes interns del Fòrum Jove i de Viator Jove: convivència de l'estiu, perspectives de futur, propera trobada... També cal destacar la recepció que ens oferirà el dissabte al matí el Director General de Joventut, Enric Puig, al Palau de la Generalitat, la participació el dissabte al vespre en l'Eucaristia de la Comuni-

Lluís Esteve, responsable de la trobada i de "Viator Jove" a Catalunya.

tat Cristiana de La Torrassa i tots els moments de convivència i de coneixement de la ciutat de Barcelona.

—Des de la teva experiència concreta, quin creus que ha de ser el paper dels joves laics en l'Església?

—La meua experiència personal és força variada i complementària: treballo com a

educador de l'Escola Lestonnac de Barcelona i en el meu temps lliure sóc el responsable de l'Agrupament Escolta Arrels de l'Hospitalet i també col·laboro en l'Escola de l'Esplai de Barcelona com a professor del Departament de Natura. I, precisament, és des d'aquesta perspectiva —diversa i complementària— que estic con-

vençut que els joves hem de treballar en tots els àmbits, en estreta col·laboració amb els adults. A vegades es pot caure en l'error de reduir el paper dels joves a un cert camp com, per exemple, l'educació en el temps lliure. Sense postures idealistes, crec que els joves podem oferir un servei a l'Església i alhora un testimoni, tot treballant conjuntament amb els adults.

—En aquesta línia, com valoreu el treball conjunt que porteu a terme els joves i els Clergues de Sant Viator a l'Hospitalet de Llobregat?

—Els Clergues de Sant Viator són presents a l'Hospitalet des de l'any 1959. Al llarg d'aquests anys han estat els fundadors i promotors de moltes iniciatives vinculades als infants i joves: excursionisme, escoltisme, bàsquet, comunitats juvenils i grups catequètics. Cal tenir en compte que per al fundador dels CSV, el francès Lluís Querbes, els principals destinataris de la missió de la Congregació són els joves. Així, a l'Hospitalet, tot partint del Col·legi "Santiago Apostol", han impulsat diferents projectes arrelats al barri i a la parròquia de la Mare de Déu dels Desemparats. Els joves han estat presents, de forma constant, en aquest procés històric, mitjançant un treball conjunt. Globalment, malgrat les lògiques dificultats que sempre sorgeixen, penso que aquesta tasca conjunta ens ha aportat molts elements positius; elements i vivències que ens han ajudat a tots —joves i religiosos— a créixer i a madurar la nostra fe.

MARCEL·LI JOAN
ALSINELLA

CONCURS

BÍBLIC

A finals d'aquest mes farem públic el veredict del Concurs Bíblic de la Federació de Cristians de Terrassa en col·laboració amb els mestres catòlics de Terrassa i el setmanari Catalunya Cristiana.

Aplec de l'Esperit 88

Una ocasió per posar en comú la nostra fe

El logotip de l'Aplec de l'Esperit, 1988, es va fer públic juntament amb el text del pregó. En el centre, el colom blanc, el signe de l'Esperit Sant que va ser present en el bateig de Jesucrist. Després Joan testificà: He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom, (Jo. 1,32). En el centre, doncs, l'Esperit Sant, perquè Lleida serà el 21 i 22 de maig d'enguany un lloc per a posar en comú la nostra FE, la vivència de COMUNITAT i els nostres projectes de FUTUR. Per això, el dibuix d'aquest colom blanc, és al centre i al damunt d'una vista lateral de la Seu Vella de Lleida, reflectida en el Riu Segre. Els colors són el negre i el vermell, per recordar que l'Esperit Sant va venir en forma de llengües de foc (Fets 2,3). El text del Prego convida a l'atenció com el pregoner que anava pels pobles advertint de les noves del dia.

TESTIMONI

Estimar més l'Església

T. Martínez-Moviment de Joves Cris-

tians-Bisbat de Tortosa.

"L'Aplec de Poblet ens donà com a fruits una gran esperança per viure el seguiment a Jesucrist; ànim per continuar treballant en el moviment, on ens anem fent grans; i, un envigoriment de la nostra fe, en un món que sovint es burla dels creients. Per al proper Aplec de Lleida ens preparem amb molta il·lusió. Ens encarreguem aquest any d'un subcamp i estem posant tot el que som i tenim en aquest afer. Entretant, l'Esperit demostra que ens segueix alenant pels fruits que veiem en nosaltres mateixos: superació de dificultats, il·lusió en la lluita de cada dia, més vida de pregària, valoració dels sagraments, i, un compromís més exigent.

"Veure, també, com l'Esperit bufa on vol i cada dia som més els grups i els joves que intentem seguir les seves alenades".

JAUME AYMAR
JOAN D'ARQUER

LLIBRES

Una miscel·lània d'articles de qualitat⁽¹⁾

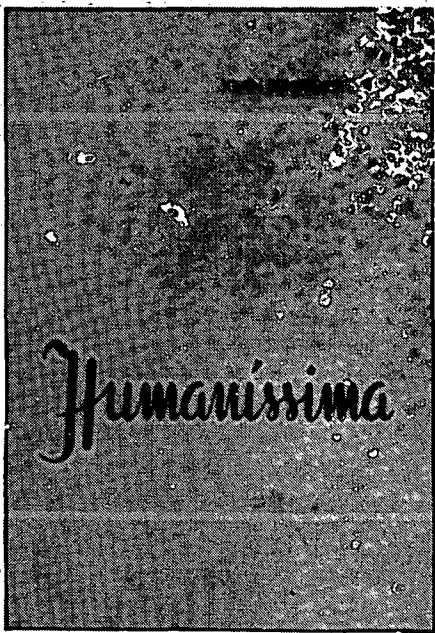
Aquest llibre és una miscel·lània d'articles, petits assaigs i estudis breus, caracteritzada per la diversitat i l'amenitat (relativa), com aquests àpats freds que ara s'estilen, on l'invitat pot pellucar de molts diferents plats i platets, i gaudir-se'n. Hi veureu aparèixer filòsofs, escriptors, científics i homes d'Església d'un passat no gaire remot, vistos amb un respecte que no deriva mai cap a la lloança idealitzant ni tampoc es rebaixa amb censures saberudes. I també hi trobareu homes de lletres, de vegades amb divisa de filòsof, heralds d'una modernitat o post-modernitat present, en qui el respecte de l'autor no és incompatible amb aquella crítica que reclama, potser, la polèmica. Entre mig, qui s'agradi de la cibernètica, la lingüística, la reflexió lliure i la poesia, o saltant a un amor, qui entengui que Catalunya significa llibertat, trobarà, també, de què

nodrir-se. L'autor de la miscel·lània, Alfred Badia, llicenciat en filosofia i professor de català del temps en què es podia tenir de mestre un Pompeu Fabra, es veu ben bé que es complau en la varietat. I ho fa, gloriejant-se de dues constants: la claredat, honradesa del pensador, i la voluntat d'objectivitat, vector de l'aspiració a la justícia del judici. També, ha traduït al català, a part d'obres menors, els Sonets a Orfeu de Rilke i un bon nombre de poemes de trobadors medievals; ha escrit poesia, teatre i assaigs diversos, i col·labora amb una certa assiduitat a la premsa periòdica. També es pensa que hi ha a Catalunya centenars d'ex-alumnes que potser el recorden amb benvolença.

(1) Crítica, somni, projecte, recerca. Alfred Badia. Col·lecció Punt de vista n.º 9. Editorial La Llar del Llibre. Barcelona, 1987.

Les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell presenten el llibre "Humaníssima"

El 23 d'abril, diada del Llibre, a les 5 de la tarda serà presentada aquesta obra pòstuma de Joan Gabernet, S.J., a l'Auditori de Cervera, a la Segarra. Humaníssima és la biografia d'Anna Maria Janer i Anglarill, fundadora de l'Institut. La mare Janer és una dona enquadra en la història del conflicte segle XIX on, continuadora de l'acció social del segle que la precedí, fou a la vanguardia en els camps educacional i hospitalari de l'Església catalana del seu temps. Aquesta triple vessant, dels temps, de l'acció i de la biografia, Joan Gabernet els entrellança amb la seva ben coneguda ploma. L'anar i tornar característic alleu-

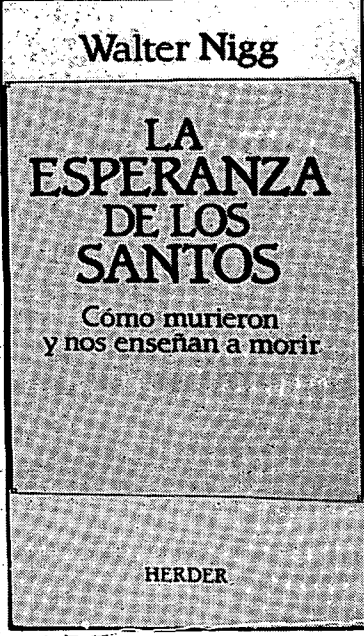
gereix el tema dens que se li confià. El sentit d'evangeli fa patent la riquesa de l'esperit de la biografia. És com el testament del pare Gabernet, que digué moltes vegades que la vida de la mare Janer li arribava molt endins. Ambdós, escriptor i fundadora, eren fills de la Segarra, comarca ferma de la Catalunya cristiana. Ens dol el traspàs de Joan Gabernet, però revivim a l'hora de fer constar l'agraïment de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell pel seu treball ple d'història i ric en documentació, la senzillesa i l'alegria contagiosa d'aquest jesuïta, literat ben conegut a casa nostra.

M.ª D. MEDINA

Morir com els sants (1)

Els sants són el gran tema de Walter Nigg. Aquest destacat hagiògraf suís ha estat un dels primers que en els seus escrits ha evitat les descripcions meloses i obert el camí cap a la comprensió de la verdadera naturalesa dels sants. "Allò del qual poques vegades es parla", a saber, de la mort inevitable i els sants, que ens donen, tant en la seva vida com en la mort, pautes de comportament; d'això parla Walter Nigg en la primera part. En la segona, analitza amb minuciositat una d'aquestes pautes: la seva esperança exemplar. Durant els sis capítols descriu l'autor la mort (correntment molt poc "idil·lica") de sants molt diferents entre si: la tranquil·la mort "normal" del germà Conrad o Benet Labre, la mort solitària d'Agustí i d'Ignasi de Loiola, la mort de martiri de Joana d'Arc i de Tomàs Moro, la dura i turmentada de Caterina de Siena, del germà Claus i de Bernardette Soubi-

rous, el serè comiat de Benet de Núrsia i d'Isabel de Tübingia, l'alegre partida de Teresa d'Àvila i Francesc d'Assís. La tercera part extreu les conclusions. És, seguint una tradició literària que es remunta a l'edat mitja, un "llibret pel ben morir" destinat als homes dels nostres dies. "La fe és una passió de l'esperit abocada a l'invisible", escriu Walter Nigg. En aquesta passió es basa aquest llibre; però també en la sobrietat i objectivitat d'un octogenari que ha estat en la capçalera de molts llits d'agonitzants i al peu de moltes tombes. Aquest escrit peculiar i ple d'interès destaca com un bloc erràtic en el paisatge de la literatura psicològica i mèdica sobre la mort: és un exemple de seriositat (que no té res a veure amb "hostilitat a la vida"), de pietat i d'esperança indestructible en la vida immortal.

(1) WALTER NIGG - "LA ESPERANZA DE LOS SANTOS" - Cómo murieron y nos enseñan a morir. 1988 - Editorial Herder - Barcelona.

Concurs de narrativa infantil

Premi Joan Vallès 1988

El CONSELL EVANGÈLIC DE CATALUNYA convoca el PREMI JOAN VALLÈS, 1988 per tal de promoure la creació d'una narrativa juvenil per a adolescents i joves que els fomenti, amb una autèntica qualitat literària, el gust per la lectura i que els transmeti al mateix temps uns valors humans, socials, culturals i espirituals, fonamentats tothora en el Cristianisme.

El CONSELL EVANGÈLIC DE CATALUNYA vol estimular, amb aquest Concurs de Narrativa Juvenil, els nostres autors joves especialment per tal que desenvolupin llur creativitat en benefici del proïsme i la nostra terra.

El PREMI JOAN VALLÈS, 1988 recorda un home bo i un cristià compromès en el mestratge i la pastoral, de manera concreta entre el jovent de Catalunya.

BASES

1. Els originals que optin al PREMI JOAN VALLÈS, 1988 hauran d'ésser inèdits i escrits en català.
2. Les obres hauran de ser presentades per quintuplicat, mecanografiades a doble espai i per una sola cara. Hauran de tenir una extensió entre 25 i 30 fulls holandesos.
3. Als originals s'hi farà constar el nom i cognoms de l'autor i la seva adreça postal. Si aquest desitja que l'obra sigui feta pública amb pseudònim, caldrà que ho manifesti expressament.
4. Malgrat que el PREMI JOAN VALLÈS, 1988 és destinat especialment als autors joves, hi seran acceptades obres d'autors de qualsevol edat.

5. El Jurat estarà format per persones relacionades amb la cultura, la literatura i la pedagogia, dins l'àmbit de les comunitats evangèliques catalanes, i es farà públic una vegada tancat el termini de presentació d'originals.
6. Les obres que aspirin al PREMI JOAN VALLÈS, 1988 hauran d'ésser trameses a:

Àngel Cortès
Per al PREMI JOAN VALLÈS, 1988
Riera de Sant Miquel, 9
08006 BARCELONA

- abans del 15 de setembre del 1988.
7. L'acta de concessió del Premi detallarà les obres que s'hi presentin.
8. La proclamació del veredicté serà feta pública un cop acabat el X Culte Unit d'Adoració i de Comunió, organitzat pel CONSELL EVANGÈLIC DE CATALUNYA, i que tindrà lloc l'1 de novembre del 1988, a Barcelona.
9. L'import del PREMI JOAN VALLÈS, 1988 és de Ptes. 25.000. A judici del Jurat podrà ésser declarat desert i concedits els accessits que considerin necessaris, bo i repartint-ne l'import en parts iguals.
10. El CONSELL EVANGÈLIC DE CATALUNYA recomanarà la publicació de l'obra premiada i les que el Jurat pugui recomanar especialment.
11. El veredicté del Jurat serà inapel·lable.
12. La presentació dels originals suposa l'acceptació íntegra de les bases, els drets i les obligacions que se'n deriven.

ATENCIÓ!

Pares i mestres: fomenteu el bon costum de la lectura, amb bones lectures. A la col·lecció Nova Terra hi trobareu uns llibres especialment interessants per als nostres joves.

HISTÒRIES POSSIBLES-2
Ramon Folch i Camarasa

UN MÓN FELIÇ
Aldous Huxley

TERRA DELS HOMES
Antoine de Saint-Exupéry

TARTARÍ DE TARASCÓ
Alphonse Daudet

ELS ULLS DEL GERMA ETERN
Stefan Zweig

EL PETIT GUINEUETA, GRAN CAÇADOR
Hanns Radau

EN GUINEUETA, L'ÚLTIM CAP DE TRIBU
Hanns Radau

SINDBAD, EL MARINER
Anònim

L'ÚLTIM SUPERVIVENT
A.S. Neil

TRENCANOUS I EL REI DELS RATOLINS
E.T.A. Hoffmann

AHÍMSA, LA NO-VIOLÈNCIA DE GANDHI
Aurora Díaz-Plaja

ILLAMPÚ
Hanns Radau

A totes les bones llibreries
LA LLAR DEL LLIBRE,
Bergara, 3. 08002 Barcelona

LA SARDANA I LA DANSA

JOSEP VENTURA

CONCURS MUSICAL "SANTA CECÍLIA". - Un nou certamen musical amb importants premis en metàl·lic s'acaba de convocar a Lleida; sota la denominació de Concurs Musical "Santa Cecília". Es tracta d'un concurs de sardanes i música per a cobla organitzat pel Grup Sardanista del Club Esportiu Huracans, de Lleida, amb el patrocini de l'Ajuntament de l'esmentada ciutat.

Aquest certamen està obert a tots els compositors que ho desitgin, amb un màxim de dues obres per concursant, rigorosament inèdites i originals, instrumentades per a cobla d'onze instruments llevat els casos de les obres lliures per a cobla en les quals i a lliure criteri del compositor, s'hi podran afegir instruments de percussió. D'altra banda, aquestes obres de tema lliure tindran una durada mínima de 5 minuts.

Cada partitura estarà encapçalada per un títol i un lema i, a la part inferior, hi figurarà una reducció per a piano; a més, s'haurà d'acompanyar amb un sobre tancat, a l'exterior del qual constaran el títol i el lema de l'obra concursant i, a l'interior, les dades d'identitat de l'autor. Finalment, també caldrà adjuntar les corresponents partícels.

Les obres seran trameses al Grup Sardanista del C.E. Huracans, carrer de la Palma número 2, tercer-primer, 25002 Lleida, especificant en el sobre "Concurs Musical Santa Cecília - Sardanes, o bé, Obres lliures per a cobla", segons la branca del certamen escollida pel concursant. El termini d'admissió d'obres finalitzarà el dia 18 de setembre de 1988.

Els premis establerts són els següents: En l'apartat sardanes, el primer premi està dotat amb 125.000 ptes.; el segon, amb 100.000 ptes.; i el tercer, amb 75.000 ptes.; i pel que fa referència a les Obres lliures per a cobla, el primer premi estarà dotat amb 300.000 ptes.; el segon, amb 200.000 ptes.; i el tercer amb 100.000 ptes. L'atorgament de premis es decidirà per votació del jurat del certamen, integrat per membres de reconeguda solvència musical que efectuaran, prèviament, una selecció de les obres finalistes i dictaminaran definitivament el seu veredict en el concert de cloenda del certamen que tindrà lloc el dia 20 de novembre de 1988, al Teatre Principal de Lleida amb l'actuació de dues cobles.

Els interessats poden demanar les bases al Grup Sardanista del C.E. Huracans, carrer de la Palma, núm. 2 - tercer, primera, 25002 (Segrià); telèfon (973-26.8315).

NOVA COBLA. - "La Unió" és el nom de la nova cobla que s'ha constituït al municipi d'Anglès, i que es dedicarà primordialment, sense oblidar els altres camps musicals, a les audicions de sardanes i a la música religiosa o sacra.

Els representants de la cobla La Unió d'Anglès són: Àngel Rigau, d'Anglès, amb el telèfon (972) 42 11 85; i Pere Puig, de Cassà de la Selva, amb el telèfon (972) 46 07 43.

LLIBRES

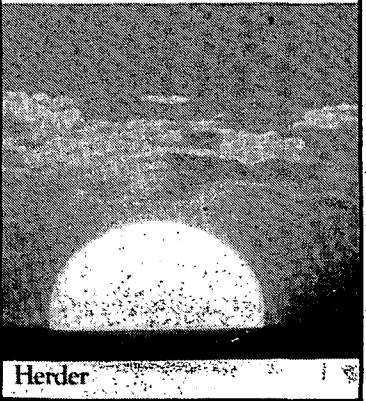
Una resposta a les comunitats "conflictives" (1)

El pare Congar és universalment conegut com a teòleg. La seva obra és immensa i la seva aportació doctrinal a les decisions del Concili Vaticà II ha estat considerable. Però també li agrada expressar-se com a **autor espiritual** perquè diu, "l'oració és, per a mi, inseparable del treball teològic; és la seva altra cara". És en aquesta obra la que ens revela a través d'una dotzena de curts capítols densos i fervents sobre els salms, la litúrgia, la paraula i el misteri de Déu, la vida en l'Esperit Sant, "Pregar, diu també, és actualitzar en les nostres vides que Déu sigui

Déu i es desitjar amb el desig de Déu". Tots nosaltres som cridats a la vida amb Déu i aquestes pàgines no tenen altra finalitat que la d'ajudar el lector a compartir cada dia aquesta vida, el lector com a individu pertanyent a una comunitat. Congar vol donar resposta per a aquelles comunitats "conflictives" com són les comunitats de base i les comunitats ecumèniques, cridades també a la vida.

(1) **YVES CONGAR. Llamadas a la vida. Versió castellana de Montserrat Kirchner. 1988 - Editorial Herder - Barcelona.**

Yves Congar LLAMADOS A LA VIDA

Herder

Programació de Rialles arreu de Catalunya

DISSABTE, 16

GIRONA
Casa de Cultura "Bisbe Lorenzana", 12 hores
Teatre de titelles: T.E.I. DE SANT MARÇAL
Obres: L'EXCURSIÓ AMB BICICLETA i LA GUERRA DEL FRANCÈS
Direcció: Pep Cruz.

SANT FRUITÓS DE BAGES
Cooperativa La Agrícola, 17.30 hores
Música: CAMERATA DE CANÇÓ TRADICIONAL
Obra: LA CANÇÓ MÉS BONICA DEL MÓN
Text de Miquel Descloet.

DIUMENGE, 17
AMPOSTA
Unió Filharmònica, 17 hores
Teatre de titelles: TITELLES BABI
Obra: XERRAMECA DE XERRAC.

ARBÚCIES
Centre Parroquial, 17.30 hores

Teatre: JOVENTUT DE LA FARÀNDULA
Obra: LES AVENTURES D'EN MASSAGRAN
Autor: Josep M. Folch i Torres.

CERVERA
Casal, 12 hores
Teatre de titelles: TITELLES NAIP
Obra: EL CANIGÓ
Premi Centre Excursionista de Catalunya, Omnim Cultural i Moviment Rialles de Catalunya.

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT
Sala Teatre Sant Isidre, 12 hores
Il·lusionisme: ELS TRAPELLES
Espectacle: VIATGE IMAGINARI.

MALGRAT DE MAR
Centre Parroquial, 17.30 hores
Música: TOC DE RETRUC
Obra: RODA, RODA, MOLINET.

MONTMELO
Centre Parroquial, 12.30 hores
Teatre de titelles: FOC FOLLET i L'ESPIADIMONIS

Obra: LES AVENTURES DEL SENYOR CORDILLS.

RIPOLL
Cinema Comtal, 12 hores
Teatre: U DE CUC TEATRE
Obra: EL SECRET DELS ESCARBATS BLANCS

SANT FELIU DE GUÍXOLS
Centre Excursionista Montclar, 12 hores
Rondalles: CESC SERRAT
Espectacle: CONTES BREUS i EXTRAORDINARIS.

SANT JOAN DE LES ABADESSES
Centre Catòlic, 12.30 hores
Pallassos: TEATRE MÒBIL
Espectacle: MUTIS!... A LA GABIA.

TORREDEMBARRA
Sala d'Actes de la Caixa Provincial, 18 hores
Cinema: LA FLAUTA DELS SIS BARRUFETS
Franco-Belga. Dibuixos animats de Pierre Cullifort "Peyo".

A cada llar cristiana Catalunya Cristiana A cada llar cristiana

La formació i la informació religioses, serioses i autèntiques, són imprescindibles per viure el cristianisme dins de la societat moderna.

Aquesta és la missió de la Premsa Catòlica. Aquesta és la missió de Catalunya Cristiana

¡COL·LABOREU VÓS TAMBÉ EN LA GRAN TASCA D'APOSTOLAT DE LA PREMSA!

Ben segur que coneixeu persones que els seria interessant i beneficiosa la lectura del setmanari. Ompliu les butlletes amb els seus noms i adreces i envieu-nos-les. Nosaltres els donarem a conèixer Catalunya Cristiana i vos haureu fet un veritable servei d'apostolat.

Nom	Nom	Nom	Nom	Nom
adreça	adreça	adreça	adreça	adreça
tel	tel	tel	tel	tel
població	població	població	població	població
D.P. Prov.	D.P. Prov.	D.P. Prov.	D.P. Prov.	D.P. Prov.
català ☐ castellà ☐	català ☐ castellà ☐	català ☐ castellà ☐	català ☐ castellà ☐	català ☐ castellà ☐

Encara podeu fer més:

A aquell amic vostre que té interès per Catalunya Cristiana, doneu-li a omplir la següent butlleta de subscripció. Envieu-nos-la.

Catalunya Cristiana

Carrer de València, 244, 2n. 08007 BARCELONA

Nom Domicili n.º Població D.P.

Se subscriu per 1 any a CATALUNYA CRISTIANA en català/castellà per pessetes 4.680.- Aquest import el faré efectiu de la forma següent:

☐ Pagament domiciliat ☐ Xec nominatiu que s'adjunta

Signatura

Lloc

Data

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc/Caixa Agència
Senyors: Els prego que d'ara endavant, fins a nou avís, amb càrrec al meu compte/llibreta n.º se serveixin pagar els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció al setmanari CATALUNYA CRISTIANA.

Signatura

Lloc

Data

MODA

Èxit dels dos Gaudí

Amb poc més d'un mes de diferència, se celebraren a Barcelona dins de l'Ens Firal de Montjuïc, els dos Gaudí Home/Dona, que una vegada més van demostrar la seva professionalitat com a salons de moda, definitivament consolidats.

Gaudí Home

Les noves propostes per a un suggerent tardor-hivern '88/89, es feren públiques a través d'unes esplèndides col·leccions encapçalades per les de Pedro Morago i per les de Roser Marcé seguides de les altres firmes espanyoles que es van presentar a través d'un gran nombre de desfílades, molt suggerents, molt professionals, però, desgraciadament massa disperses, ja que foren diversos els marcs escollits per a la seva celebració. No obstant, si se cercava un aire festiu més generalitzat, possiblement es va aconseguir.

Giorgio Sappini. Original conjunt realitzat en napa exhibit a Gaudí/Dona, corresponent a la col·lecció tardor-hivern '88/89.

Gaudí/Home proposava diverses tendències, els estils de moda dels quals es basen en la gran disparitat de criteris dels seus creadors. Es van veure homes convencionals, moderns o extravagants; tot resulta assumible, però sempre que estigui ben realitzat. Es van veure boniques coordinacions de teixits, detalls i accessoris resoltos amb acurat i extremat bon gust, fins assolir autèntics conjunts per homes que els agrada vestir a la moda, ja sigui esportiva o convencional.

Gaudí Dona

Per altra banda, Gaudí/Dona, aportà la presència d'un nombre més reduït de participants, encara que la qualitat de les firmes exposidores algunes d'elles amb ressò internacional, com Roser Marcé, Margarita Nuez, Jordi Cuesta, etc. van aportar la presència viva d'una moda plena de feminitat i encant. Molts teixits nobles on destaquen les gavardines, crêpes de llana, cashemirs avellutats, muflons, alpaques, viscoses i sedes de diverses qualitats, convivia amb els colors proposats i de promoció com són el negre, els tons crus, els vermells, el xocolata i tota la gamma dels naturals, així com diversos colors brillants per a les festes nocturnes.

Image-Tocut, presentà en la vuitena edició Gaudí/Dona, aquesta jaqueta curta realitzada en napa, acompanyat de faldilla cloqué estampada.

En aquesta vuitena edició del Saló Gaudí/Dona, tardor-hivern '88/89, les faldilles es presenten rectes o cloqués, amb volants o godets, però sempre continuen ensenyant els genolls. Es veïen també algunes minis compartint l'èxit amb faldilles llargues o pantalons.

Molt punt, jaquetes curtes i abrics molt elegants de tall, realitzats gairebé sempre en pura llana; predomini dels tons llisos per sobre dels quadres o els estampats.

Una vegada més van triomfar els dos Gaudí Home/Dona, ja que el seu èxit traspasa fronteres. Es tracta, doncs, sens dubte, de dos salons de moda espanyola amb rang internacional.

MARÍA JOSÉ EJARQUE

Molfort's, va presentar la seva col·lecció de mitjons masculins amb ornaments de dibuixos laterals combinant diversos colors.

Corteman's, exhibí aquest abric a Gaudí/Home, per al qual va utilitzar llana espigada grisa i negra. Davant creuat i butxaques de tapeta.

COSTUMS I TRADICIONS

"La puritat és la sanctedat de Nostra Dona"

(Ramon Llull)

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

És sabut que Ramon Llull tingué una joventut molt esgarriada. Amb tot sentia, de petit, una devoció a la Mare de Déu, que a la llarga el salvaria.

No pretenem, ara, explicar la vida del primer gran nom de la literatura catalana, filòsof i místic. Hi ha prou biografies i milers d'articles i llibres que en parlen. De totes maneres, segons la majoria, a Ramon Llull se li aparegué més d'un cop el Crist. Però no s'esmenta massa, l'aparició de la Mare de Déu, com a motiu de la seva conversió.

Per a recordar-ho, ens valdrem dels "Goigs lul·lians de la Puritat de Nostra Dona la Verge Maria", escrits per mossèn Bartomeu Guasp i Gelabert i musicats per mossèn Antoni Matheu i Mulet:

"Deixat el pler que envileix,/ vos dóna Déu nova maina/ i Maria us apareix/ ran del arc de l'Almudaina/ amb desig manifestat/ d'ésser de Vós exaltada..."

Llull plora els seus pecats i recorre els més importants santuaris on la Verge ha deixat proves d'amor amb miraculosos fets. I a Randa basteix "un altar a Nostra Dona/ fent-ne el Carmel mallorquí...". Segueixen els goigs dient que "En el bosc de Miramar,/ que va elevat vostra pensa,/ entre vinya i fenollar,/ enfront de la mar immensa,/ al Temple de Trinitat/ sa imatge haveu instal·lada".

Mossèn Guasp cantava, amb tota la raó, que Ramon Llull si bé feia còpies de joglaria a

la Dama de Valor, dolçament com sant Bernat, era capaç de prendre armes per a defensar el seu honor.

Es converteix en un apòstol marià i en totes les seves obres s'hi respira l'amor a la Verge, però sobretot és en el "Llibre de Sancta Maria", on més.

"Porten títol marià/ les ermites de Blanquerna:/ cada asceta lul·lià/ sap que la Verge hi governa/ i allà dins viu enlairat/ mentra ella guarda l'entrada..."

I és ell qui "amb amor encaradís/ sis-cents anys abans que Roma/ el Misteri definís/ de la Pura sense broma." A París ja ho havia proclamat. "Viatjant per tot arreu,/ dins els carreres i les places" pregonava amb fermesa i convicció que Maria fou engendrada sense ombra de pecat.

"Graciosa plenament/ l'Arcàngel la saludava;/ "luguerosa i replendent"/ vostra seny la imaginava/ per sa total puritat/ que és sanctedat consumada".

Per tota aquesta devoció, veneració, respecte i amor, el poble s'encomana a la Verge per mediació de Llull i se sent identificat amb els seus sentiments. I la frase "La puritat és la sanctedat de Nostra Dona" esdevé lapidària.

Entre tants comentaris a devocions marianes com venim fent durant aquest Any Marià, ens ha semblant indispensable parlar de la Puritat de Maria, des d'una tradició ancestral, proclamada per "l'Amic de l'Amat,/ Ramon Benaventurat,/ Doctor de la Immaculada".

III TROBADA D'ANIMACIÓ MISSIONERA

Les Delegacions Diocesanes de Missions de Catalunya i les Illes juntament amb OCASHA —associació de missioners seglars—, organitzen aquesta Trobada que ja és la 3.ª d'aquest curs.

Va destinada a cristians majors de 18 anys que se senten solidaris amb la gent del Tercer Món. L'objectiu de la Trobada és refermar aquesta vocació al compromís per l'alliberament integral de tot l'home i de tots els homes, com escau als seguidors de Jesucrist.

Dies: Començarà a mitja tarda del dissabte dia 30 d'abril i acabarà al diumenge dia 1 de maig, havent dinat.

Lloc: Col·legi Sant Josep, de Tàrraga (Bisbat de Solsona).

Informació i inscripcions: Adreceu-vos a la Delegació de Missions del Bisbat de Barcelona C/Bisbe Irurita, 5 - Tel. 317 91 94, de dilluns a divendres de 10 a 13.30 h.

També podeu dirigir-vos a la Gna. Antònia Novell del Col·legi Sant Josep - telèfon (973) 31 01 16 de 8 a 10 del vespre. Places limitades.

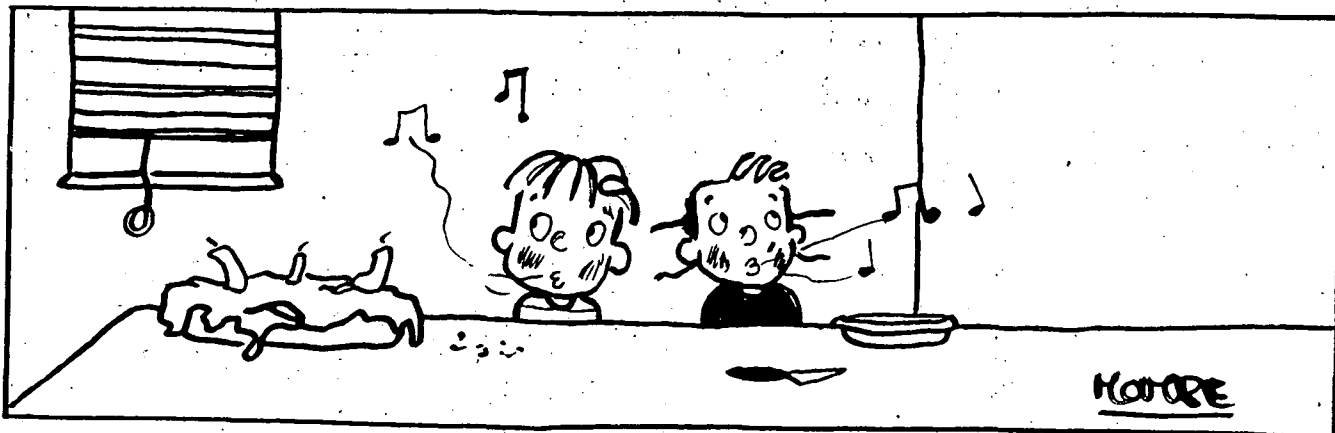
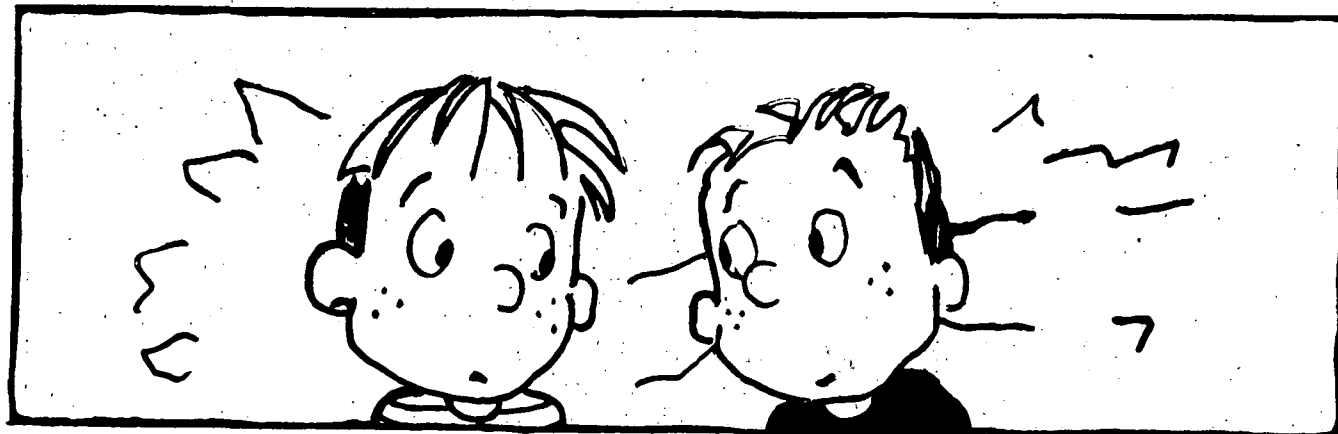
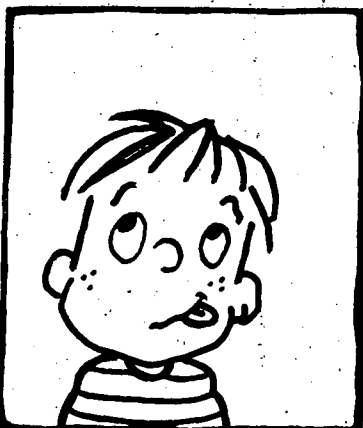
Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convallescències. Pocs places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Equador, 53, ent. 41.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concert entrevista.

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

Nº 401

Històries d'Eixerits

Jordi, un nom que m'agrada

Aquesta setmana celebrarem la Festa de Sant Jordi. No sé què ho fa, però és una festa que a tots els catalans ens posa una mica la pell de gallina. És clar, sant Jordi és el Patró de la Nostra Terra!

Sant Jordi fou un noi valent i cavallerós. Ell estimà Jesucrist i el seguí fidelment sense cap mena de vergonya, amb cor coratjós i la cara ben alta.

L'exemple de sant Jordi va fer molta impressió a tothom, i per això, a més de Catalunya, és també Patró d'Aragó, de Grècia, d'Anglaterra i de Rússia.

Jordi és un nom que m'agrada. Per què? No ho sé exactament. Potser és perquè em suggereix les muntanyes, el mar, els rierols, les masies, les flors i, sobretot, aquest cel tan blau i lluminós de la nostra estimada Terra.

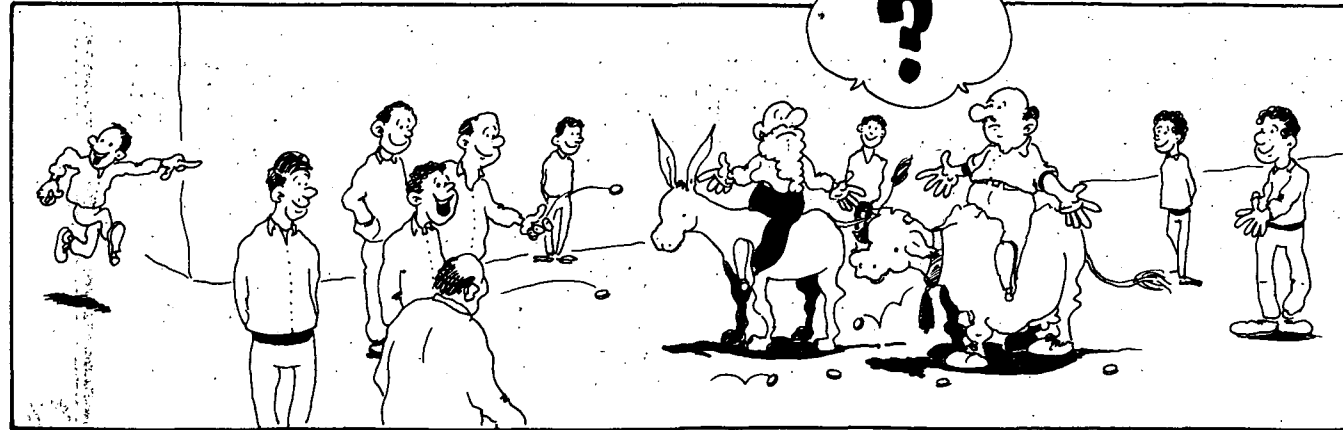
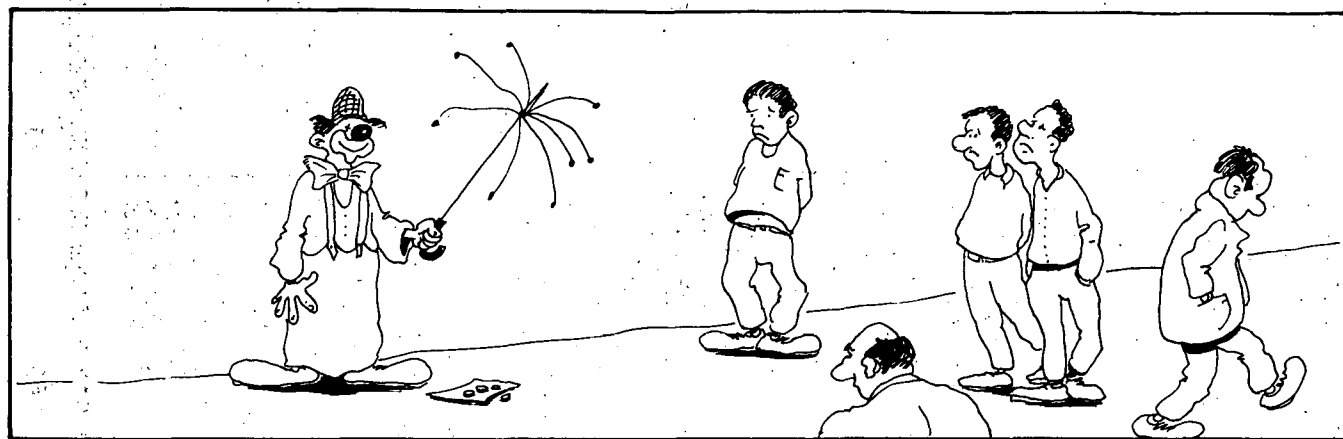
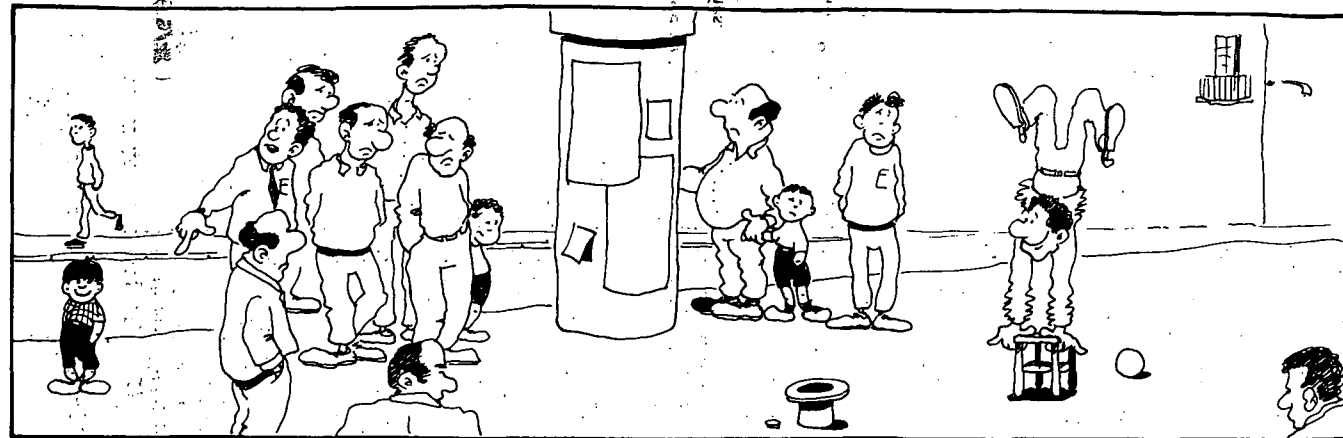
Si jo tingués cèntims, en la Diada de sant Jordi, compraria una rosa ben vermella i ben maca per a totes les Eixerides, i un llibre interessant i divertit per a tots els Eixerits.

Seria la manera d'expressar el desig que la nostra amistat sigui cada dia més ferma i que, tots plegats, ens esforcem per ser valents i cavallerosos com sant Jordi.

L'Eixerit

EN BADOSA I EN BASORA

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Lluc, capítol 24, versets del 35 al 48 (Lc 24: 35-48).

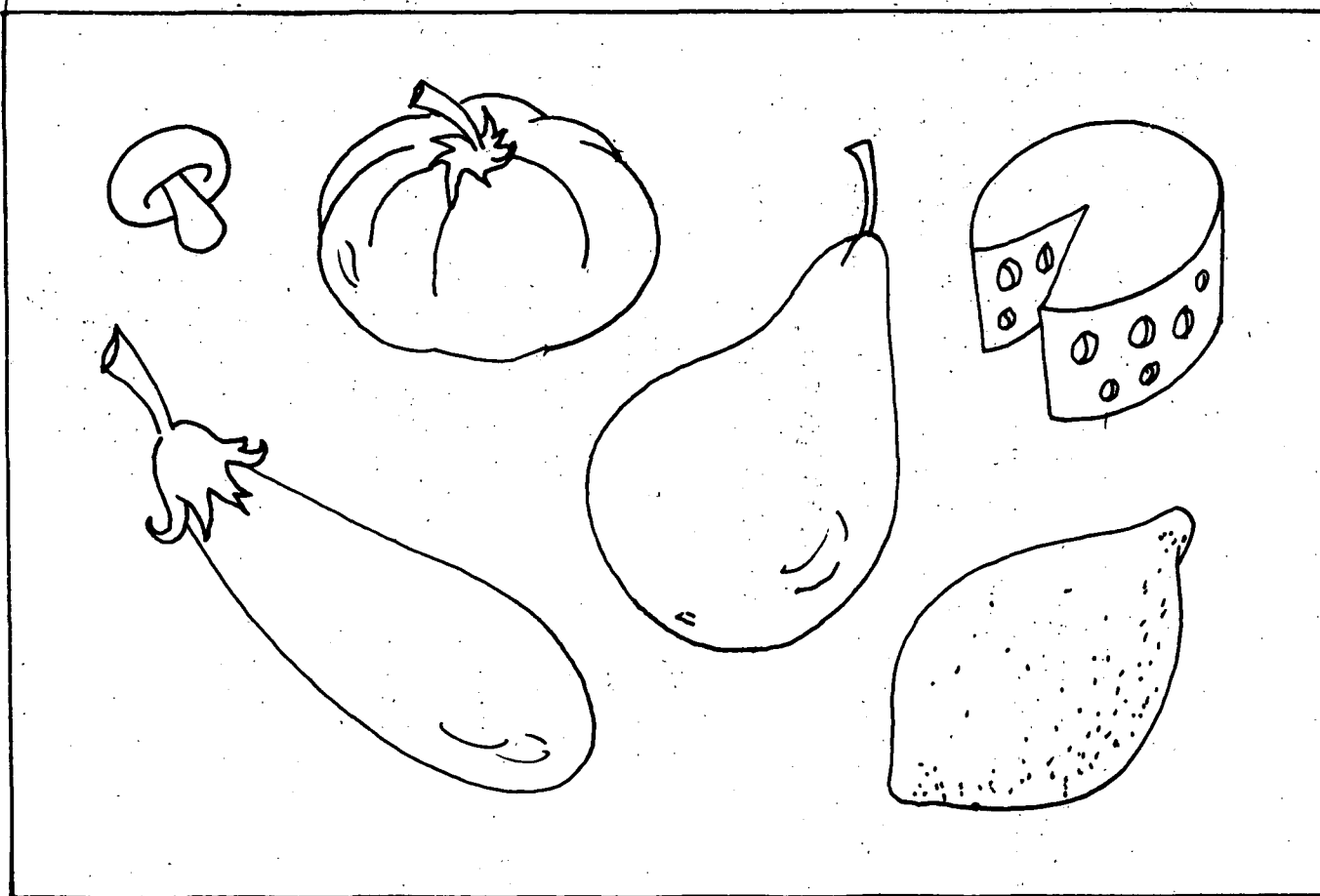
Reflexionem: 1. Allò més important que la narració evangèlica d'avui ens diu clarament i amb força, és la realitat de la resurrecció de Jesús. Jesucrist no és pas simplement un record viu en el cor dels deixebles; Jesucrist és una persona vivent, és aquell mateix que els deixebles, durant tres anys, havien acompanyat i compartit la vida.

2. I realment, la fe i l'alegria dels Apòstols i deixebles és cada vegada més gran. Jesús, novament es fa present enmig d'ells, i esvaeix els seus dubtes. Després, com havia fet tantes vegades, ens instrueix sobre allò que les sagrades Escripures (Moisés, els Profetes, els Salms) havien dit d'ell (la seva mort, passió i resurrecció) i que finalment s'havien complert.

3. Nosaltres, atrets per la força d'aquest Jesús ressuscitat, gloriós i victoriós, que ens ha estimat i ens estima fins a donar la vida per tots nosaltres, hem de tenir el coratge de mostrar-nos en tot i a tot arreu, deixebles i seguidors seus.

El mossèn

Rumia...

Tots aquests aliments tenen quelcom en comú excepte un. Quin és?

DIUMENGE - 17

- 10.30 Signes del temps.
11.00 Matinal a TV3:
"Gàsser i Ferran Sor".
12.30 Esports.
14.30 Gol a gol.
15.00 Telenotícies.
15.30 Batman.
15.55 Les aventures de Sherlock Holmes: "Els faig porpra" (dual).
16.50 Tarda de... Tarzan
"Tarzan i el seu fill".
18.30 Bàsquet.
20.00 Gol a gol.
20.30 Telenotícies.
21.00 30 minuts.
21.30 A cor obert:
"Lligams de família".
22.30 Regata II Copa de les Autonomies.

DILLUNS - 18

- 12.30 Universitat oberta:
"Les cèl·lules" (dual).
13.00 TV3 segona vegada:
"Gol a gol".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 Guerra de sexes - 10.
16.20 La duquessa de Duke Street:
"Una nit de gràcia".
17.10 Universitat oberta:
"L'ADN, la fibra de la vida" (dual).
17.35 Dibuixos animats.
18.00 Lucan:
"Kid ganxo wolfman" (dual).
18.45 Els Jetson:
"El pare més marxós" (dual).
19.15 Els fantasmes de Motley Hall:
"Historiadors de fantasmes" (dual).
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Filiprim.
21.10 Bona cuina.
21.20 Especial Eleccions Franceses.
22.05 L'equalitzador:
"Un viatge al·lucinant" (dual).
23.05 Ballet:
"Paquita".
23.25 Telenotícies.
23.50 Regata II Copa de les Autonomies.
00.00 Ai, Smith i Jones - 2.

DIMARTS - 19

- 12.00 Servei d'informació agrària.
12.30 Universitat oberta:
"Modelització d'enquestes".
13.00 TV3, segona vegada:
"30 minuts" (Informatiu cinema).
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 Guerra de sexes - 11.
16.20 La duquessa de Duke Street:
"Una prova d'amor".
17.10 Universitat oberta:
"Modelització de les grues".
17.35 Dibuixos animats.
18.00 Exploració i aventura:
"L'Everest sense màscara" (dual).
18.30 Oh! Bongonia.
19.15 Els fantasmes de Motley Hall:
"La campana d'en Narcissus Pullet" (dual).
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Filiprim.
21.15 Bona cuina.
21.25 Àngel Casas Show.
23.05 Perry Mason:
"El cas del mort furibund" (dual).
00.05 Telenotícies.
00.20 Regata II Copa de les Autonomies.

DIMECRES - 20

- 12.10 Servei d'informació agrària.
12.30 Universitat oberta:
13.00 TV3, segona vegada:
"Crònica 3".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 Guerra de sexes - 12.
16.20 La duquessa de Duke Street:
"Coses de família".
17.10 Universitat oberta:
"Modelitzar la fotosíntesi".
17.35 Dibuixos animats.
18.10 Cinc i acció.
19.25 Filiprim.
20.10 Telenotícies.
20.40 Bona Cuina.
20.45 Futbol:
"Espanyol-Bruges".
21.05 Lotto 6/49.
22.45 Cinema 3:
"Vull volar".
00.20 Telenotícies.

DIJOUS - 21

- 12.10 Servei d'informació agrària.
12.30 Universitat oberta:
13.00 TV3, segona vegada:
"Àngel Casas Show".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 Guerra de sexes - 13.
16.20 La duquessa de Duke Street:
17.10 Universitat oberta:
17.35 Dibuixos animats.
18.00 Lucan:
"Pàries" (dual).
18.45 Els Jetson:
19.15 Els fantasmes de Motley Hall:
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Filiprim.
21.15 Bona cuina.
21.25 Blanc o negre.
23.00 Estat de la neu.
23.05 A tot esport.
23.10 Telenotícies.

DIVENDRES - 22

- 12.30 Universitat oberta:
13.00 TV3, segona vegada:
"A tot esport".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 Guerra de sexes - 14.
16.20 La duquessa de Duke Street:
17.10 Universitat oberta:
17.35 Dibuixos animats.
18.00 Lucan:
18.45 Bugs Bunny i companyia (dual).
19.15 Els fantasmes de Motley Hall:
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Filiprim.
21.15 Bona cuina.
21.25 De professió A.P.I.:
"El col·lega".
21.55 Ràdio Cincinatti:
22.25 Crònica 3.
23.25 Telenotícies.
23.40 Cinema de mitjanit:
"Reporters".

DISSABTE - 23

- 10.30 Sardanes.
11.00 Universitat oberta - (Rep.).
13.00 Cinc i acció - (Rep.).
14.15 Oh! Bongonia.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 Els barrufets.
16.00 Esports.
17.30 Identitats:
"Josep Termes".
18.30 El joc del dissabte:
20.00 Vida salvatge:
"Mites i monstres".
20.30 Telenotícies.
21.05 Lotto 6/49.
21.10 Bona cuina.
21.20 Magnum:
"L'home de Marsella" (dual).
22.05 Pel·lícula:
"Espia desperta't".
23.45 El món del cinema.

DIUMENGE - 17

- 2.55 Música golfa.
4.00 El fugitiu.
4.50 Llarg-metratge:
6.20 Documental.
7.10 Llarg-metratge:
9.00 Informe setmanal.
10.00 El dia del Senyor - Santa Missa.
11.00 48 hores.
11.05 Concert.
12.05 Poble de Déu.
12.30 Europa en els segles obscurs.
13.25 La màscara negra.
14.30 48 hores.
15.30 El temps.
15.35 Els petits picapedra.
16.05 Estrenes TV:
17.45 Descartes.
18.00 Si ho sé no vinc.
18.55 Secrets i misteris.
19.25 L'hora del T.P.T.
19.55 A vista d'ocell.
20.30 48 hores.
21.00 A portada.
21.30 La vida segueix.
22.35 Diumenge cinema:
"La colmena".
00.30 48 hores.

DILLUNS - 18

- 8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
10.00 L'imperdonable - 101.
11.50 Dinastia - 23.
13.00 Benet i Cecili.
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Corrupció a Miami:
"El avió de la tarde".
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç Telediari.
18.00 Els mons de Yupi.

- 18.30 Chocky.
19.00 A mitja tarda.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 El preu just.
22.45 Alfred Hitchcock, presenta:
23.10 Documents TV.
00.00 Telediari - 3.
00.20 Telesport.

DIMARTS - 19

- 8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
10.00 L'imperdonable - 102.
11.50 Dinastia - 24.
13.00 Les aventures de Gulliver.
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Corrupció a Miami:
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç telediari.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Heidi.
19.00 La nau terra.
19.30 Entre línies.
20.00 Les noies d'or.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Viatge amb nosaltres.
22.25 Sessió de nit:
00.20 Telediari - 3.
00.40 Telesport.
00.55 Testimoni.

DIMECRES - 20

- 8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
10.00 L'imperdonable - 103.
11.50 Dinastia - 25.
13.00 Foc salvatge.
13.40 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Corrupció a Miami:
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç telediari.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Joni Jones.
19.00 A tope.
20.00 De 9 a 5.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Estimant pirulí.
22.20 Cançó trista de Hill Street.
23.15 Viure cada dia.
00.15 Telediari - 3.
00.35 Telesport.

DIJOUS - 21

- 8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
10.00 L'imperdonable - 104.
11.50 Dinastia - 26.
13.00 Johnny Quest.
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Corrupció a Miami:
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç telediari.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Musiquíssims.
19.00 Crònica jove.
19.25 Amb les mans a la massa.
19.55 Parlant clar.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Llum de lluna.
22.15 Dret a discrepar.
23.45 A mitja veu.
00.15 Telediari - 3.
00.35 Telesport.

DIVENDRES - 22

- 8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
10.00 L'imperdonable - 105.
11.50 Dinastia - 27.
13.00 Els ossos Berenstain.
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Corrupció a Miami:
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç telediari.
18.00 La llanterna màgica.
19.30 Diccionari de la salut.
20.00 Mash.

- 20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Programa informatiu.
22.30 Divendres cinema:
01.00 Telediari - 3.
01.20 Telesport.

DISSABTE - 23

- 1.35 La nit del gos vert.
2.35 McMillan i la seva esposa:
3.50 Llarg-metratge:
"El imperio de la pasión".
5.30 Documents TV.
6.15 Documental.
7.45 Llarg-metratge:
"Despacio, forastero".
9.00 A tope.
10.00 Diccionari de la salut.
10.30 El mag d'oz.
10.55 48 hores.
11.00 La bola de cristall.
12.00 Loteria.
13.00 Nova gent.
13.55 L'altra mirada.
14.30 48 hores.
15.30 El temps:
15.35 Els aurons.
16.05 Primera Sessió:
"El cabezota".
17.45 Dibuixos animats:
18.00 Les aventures de Teddy Ruxpin - 3.
18.30 Joc de nens.
19.00 Número 1.
19.35 MC. Gyver:
"El prisionero de conciencia".
20.30 48 hores.
21.05 Informe setmanal.
22.15 Dissabte nit.
23.20 Mama Lúcia - 2.
00.45 48 hores.
00.50 Filmoteca TV:
"El terror".

DIUMENGE - 17

- 9.30 Santa Missa.
10.30 Objectiu-92.
12.00 Estudi Estadi.
14.50 L'informatiu cap de setmana.
15.00 Estudi Estadi.
18.00 Connexió amb Madrid.
18.00 Sessió de tarda:
"El festival de Chaplin".
19.45 Connexió amb Sant Cugat.
19.45 L'alfabet.
20.00 A l'est del Besòs - 5.
20.30 L'informatiu cap de setmana.
21.00 Debat 2.
22.00 Connexió amb Madrid.
22.00 Estudi Estadi.

DILLUNS - 18

- 13.00 Avanç de l'informatiu Migdia.
13.03 Directe al dos.
13.30 Capitoli - 4.
14.00 Teledues.
14.30 L'informatiu migdia.
15.00 Bellesa i poder - 9.
15.30 L'era del Pacífic.
16.30 A dos de cinc, tè o cafè.
17.30 Jazz.
18.30 Avanç de l'Informatiu vespre.
18.33 Avec plaisir.
19.00 Picapuça.
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 Panorama.
21.00 Connexió amb Madrid.
21.00 Concert extraordinari de la UER.
22.10 Cinema club:
"La piel suave".
00.10 Últimes preguntes.

DIMARTS - 19

- 13.00 Avanç de l'Informatiu migdia.
13.03 Directe al dos.
13.30 Capitoli - 5.
14.00 Teledues.
14.30 L'informatiu migdia.
15.00 Bellesa i poder - 10.
16.30 A dos de cinc, tè o cafè.

- 17.30 Flamenc.
18.30 Avanç de l'informatiu vespre.
18.33 Avec plaisir.
19.00 Picapuça.
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 Musical.
21.00 Connexió amb Madrid.
21.00 Mirador.
21.15 Suplements - 4.
21.45 Tendido cero.
22.15 El temps és or.
23.25 Molt personal.

DIMECRES - 20

- 13.00 Avanç de l'informatiu migdia.
13.03 Directe al dos.
13.30 Capitoli - 6.
14.00 Teledues.
14.30 L'informatiu migdia.
15.00 Bellesa i poder - 11.
15.30 Documental.
16.30 A dos de cinc, tè o cafè.
17.30 Jazz.
18.30 Avanç de l'informatiu vespre.
18.33 Avec plaisir.
19.00 Picapuça.
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 Europa en joc.
21.30 Connexió amb Madrid.
21.30 El mirador.
21.45 A través del mirall.
23.00 Oficis per el record.
23.30 S'ha escrit un crim:
00.15 Temps de creure.

DIJOUS - 21

- 13.00 Avanç de l'informatiu.
13.03 Directe al dos.
13.30 Capitoli - 7.
14.00 Teledues.
14.30 L'informatiu migdia.
15.00 Bellesa i poder - 12.
15.30 La ruta de la seda.
16.30 A dos de cinc, tè o cafè.
17.30 Flamenc.
18.30 Toros des de Sevilla.
20.30 Olímpics.
21.00 A tres bandes.
21.45 Connexió amb Madrid.
21.45 Documental.
22.00 Loteria primitiva.
22.15 Dijous cinema:
"Fraulien Doktor".
00.00 Metròpolis.

DIVENDRES - 22

- 13.00 Avanç de l'informatiu migdia.
13.03 El divan d'Ivan.
13.30 Capitoli - 8.
14.00 Teledues.
14.30 L'informatiu migdia.
15.00 Bellesa i poder - 13.
15.30 Allà anem.
16.30 Cinema espanyol:
"El relicario".
18.30 Avanç de l'informatiu vespre.
18.33 Avec plaisir.
19.00 Flash Crack.
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 Viatge a l'aventura.
21.00 Connexió amb Madrid.
21.00 El mirador.
21.15 Suplements-4.
21.50 Concert.
23.25 Prop de les estrelles.

DISSABTE - 23

- 9.30 Sesam obre't.
10.00 Clementina.
10.20 Popgrama.
10.45 Viure de l'espectacle.
11.15 Mirades.
12.00 Una història particular.
13.00 Musical.
13.30 Amor, salut i feina - 2.
14.00 L'informatiu cap de setmana.
14.30 135 escons.
15.00 Connexió amb Madrid.
15.00 Estadi 2.
22.00 Connexió amb Sant Cugat.
22.00 L'informatiu cap de setmana.
22.30 Connexió amb Madrid.
22.30 L'home i la guerra - 2.
23.20 Ahir.
00.35 Diàlegs amb la música.

COMENTARIS TV

LUZ DE LUNA

En aquesta ocasió som davant d'una sèrie que, com a mínim, podem afirmar que no és vulgar des del punt de vista professional. Es tracta, doncs, d'un producte acurat, pensat, fet per agradar a partir de recursos a voltes intel·ligents, a voltes fàcils.

Es difícil donar una visió definitiva d'aquesta sèrie. Hi ha capítols interessants, fins i tot, brillants. I n'hi ha d'altres amb detalls no massa edificants la qual cosa no vol dir que es tracti, a vegades, d'una sèrie tan negativa com **Corrupció en Miami**. No és aquesta la intenció.

El fil conductor tothom el coneix. La gràcia d'aquesta sèrie rau en el diàleg ric i enginyós que mantenen Mary i David. Aquests dos socis estan discutint tot el dia d'una forma certament ni crispada, ni violenta. És una discussió constant però fonamentalment simpàtica i bona excusa per molts acudits realment divertits i freqüents situacions còmiques. Aquestes situacions plenes de rialles ens porten a afirmar que no es tracta, doncs, d'una sèrie de detectius com n'hi ha moltes. És prou diferent de tot el que hem vist fins ara. Igualment s'ha de dir que la violència és mínima, per no dir inexistent. Els exteriors amb trets, baralles i persecucions de cotxes són una absoluta excepció.

Potser podríem dir que l'amor implícit entre els protagonistes li dona a la sèrie un cert to ple de segones intencions. En qualsevol cas aquest és una mica el quid de l'èxit. Penso que és una sèrie que es pot veure amb gust junt amb els fills grans la qual cosa no vol dir que algun capítol sigui, segons les circumstàncies, poc recomanable.

Des del punt de vista televisiu es pot parlar de reconeguda qualitat (aquesta sèrie ha rebut uns quants premis) sovint poc freqüent en altres programes.

IGNASI BOFARULL

T.A.C. (Telespectadores Asociados de Catalunya) tel. 200 13 39

Collecció

NOVETAT

Humanisme cristià

Dirigida per Pau López Castellote

1. **Humanisme cristià**
Pau López Castellote
2. **Déu i l'home**
Eudald Forment
3. **La recerca del bé**
Margarida Mauri
4. **Ciència i transcendència**
Antoni Prevosti
5. **Fecundació in vitro i dignitat humana**
Tomás Melendo

En preparació:
Maria i l'educació
Pau López Castellote
L'obediència a Déu camí de llibertat
P. Fernando Guillén
L'educació de la curiositat
Jordi Galí
La condició humana. Reflexions d'un zoòleg
Andrés de Haro

Collecció
dirigida a pares,
mestres i educadors.

Una eina per pensar i comprendre
el món actual amb una visió cristiana.

**EDICIONS EN
CATALÀ
I CASTELLÀ**

EDITORIAL CASALS S. A. CASP, 79. 08013 BARCELONA

Els prego m'enviïn la quantitat indicada dels títols següents de la Collecció Humanisme cristià

Humanisme cristià. PVP 450
Déu i l'home. PVP 480
La recerca del bé. PVP 450

Ciència i transcendència. PVP 530
Fecundació in vitro i dignitat humana. PVP 530

(IVA inclòs)

Nom

Adreça

Forma de pagament:

Adjunto taló nominatiu ☐ Contra reembors ☐